

Besluit van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid van 20 oktober 2025, nummer WBN CB 2025/1, houdende wijziging van de Circulaire voor optie- en naturalisatieverzoeken in het buitenland

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

Gelet op de Rijkswet op het Nederlanderschap, het Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap, het Besluit Naturalisatietoets, het Besluit optie- en naturalisatiegelden 2002, de Regeling naturalisatietoets Nederland, de Regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap;

Besluit:

ARTIKEL I

De Circulaire voor optie- en naturalisatieverzoeken in het buitenland is gewijzigd en komt te luiden:

A

1. Voorwoord

Algemeen

Deze aanvulling op de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 is bestemd voor medewerkers van de diplomatieke en consulaire posten, medewerkers van de Regionale Service Organisaties (RSO's) in het buitenland en voor IND-medewerkers. Dit onderdeel dient als handreiking voor de behandeling van optieverklaringen en verzoeken om naturalisatie in het buitenland.

Enige nadruk wordt hier gelegd op het woord 'handreiking'. Omdat de optie- en naturalisatieprocedure in het buitenland overeenkomt met de wijze waarop dat in Nederland gebeurt, is hier geen sprake van een zelfstandig onderdeel van de Handleiding voor Nederland.

In de toelichting bij de artikelen die in dit onderdeel worden behandeld, wordt daarom in de eerste plaats verwezen naar de Handleiding voor Nederland. Voor artikelen die niet in dit onderdeel zijn opgenomen – maar waarop wel een beroep in het buitenland kan worden gedaan – wordt verwezen naar de toelichting in de Handleiding voor Nederland.

De procedurebeschrijvingen voor optie en naturalisatie onder artikel 6, derde lid respectievelijk artikel 7 RWN zijn hieronder in hun geheel opgenomen en afgestemd op de situatie in het buitenland. Deze gedeelten kunnen dan ook onafhankelijk gelezen worden van de toelichting in de Handleiding voor Nederland. Toch wordt de gebruiker ook hier gewezen op het belang van de procedures in Nederland, dat immers als uitgangspunt voor de procedures in het buitenland gelden.

Optieverklaringen in het buitenland

Opties in het buitenland zijn alleen mogelijk in de gevallen genoemd in artikel 6, eerste lid, onder c, d, i t/m p, artikel 28 RWN, artikel II van de van de Rijkswet van 27 juni 2008 (Stb. 270 – Besluit DNA-onderzoek vaderschap) en artikel 7, tweede lid, Toescheidingsovereenkomst Suriname (TOS). Voor deze gevallen geldt immers niet het vereiste van toelating en hoofdverblijf in het Koninkrijk. Het betreft bijvoorbeeld minderjarige vreemdelingen die onder (ingesteld) gezamenlijk gezag van een Nederlander en een niet-Nederlander staan of minderjarige vreemdelingen die erkend zijn door een Nederlandse man.

Sinds 1 maart 2009 zijn artikel 4 en artikel 6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Rijkswet gewijzigd. Het sinds 1 maart 2009 geldende artikel 4, tweede, derde en vierde lid RWN (Stb. 270) betreft alleen erkenningen en wettigingen die op of ná 1 maart 2009 gerealiseerd zijn. Voor kinderen die nog vreemdeling zijn en op of na 1 april 2003, maar vóór 1 maart 2009 zijn erkend of gewettigd, zijn overgangsbepalingen opgesteld die deze kinderen met een optierecht zoveel mogelijk dezelfde rechten geeft als de regelgeving. Deze overgangsbepalingen zijn opgenomen in artikel II van de Rijkswet van 27 juni 2008 (Stb. 270)

De bovengenoemde artikelen worden niet toegelicht in dit deel van de Handleiding. De toelichting die in de Handleiding voor Nederland bij bovengenoemde artikelen is opgenomen, volstaat.

Inburgeringsexamen vanuit het buitenland

Het aantal personen dat in het buitenland een inburgeringsexamen wil afleggen, is relatief gering. Het betreft oud-Nederlanders en oud-Nederlandse onderdanen, personen die gehuwd zijn met – of een geregistreerd partnerschap hebben met – een Nederlander en met deze Nederlander samenwonen, en personen die tijdens meerderjarigheid in het Koninkrijk zijn geadopteerd door een Nederlander. Voor deze personen gelden niet de vereisten van toelating en hoofdverblijf binnen het Koninkrijk. Het gaat in deze gevallen om toepassing van artikel 8, tweede lid en artikel 11, zesde lid RWN. Ook bij een beroep op artikel 10 RWN kan worden afgezien van de vereisten van toelating en hoofdverblijf binnen het Koninkrijk.

Artikel 8, tweede lid, RWN – de verzoeker voor wie de vereisten van vijf jaar toelating en hoofdverblijf binnen het Koninkrijk voorafgaande aan het verzoek niet gelden – wordt in dit onderdeel op enkele punten kort toegelicht. Bij deze categorie verzoekers wordt ambtshalve bekeken of zij in aanmerking zouden komen voor verblijf van niet-tijdelijke aard binnen het Koninkrijk. Ook wordt een korte toelichting gegeven op de wijze waarop samenwoning met een Nederlander in het buitenland kan worden aangetoond.

Artikel 8, eerste lid, onder d RWN – het inburgeringseisde – ten slotte geldt ook voor bovengenoemde categorie verzoekers. Omdat met name de wijze waarop het inburgeringsexamen op de diplomatieke of consulaire post wordt afgenomen, verschilt met de wijze waarop dit in Nederland gebeurt, is dit onderdeel van de procedure uitgebreider beschreven.

Voor de behandeling van optieverklaringen en verzoeken om naturalisatie in het buitenland is het van belang dat de buitenlandse documenten of akten die overgelegd worden gelegaliseerd zijn en zonodig inhoudelijk geverifieerd volgens de thans geldende legalisatiecircularie van de Minister van Justitie.

Circulaire Buitenland

2. Optieverklaringen in het buitenland

Paragraaf 1: toelichting bij artikel 6, tweede lid

Paragraaf 1.1: wettekst artikel 6, tweede lid

2. Bij het afleggen van de verklaring tot verkrijging van het Nederlanderschap verklaart de meerderjarige vreemdeling en de minderjarige vreemdeling die de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt tevens bereid te zijn bij de verkrijging van het Nederlanderschap een verklaring van verbondenheid af te leggen. Het besluit tot bevestiging wordt niet bekendgemaakt dan nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd.

Paragraaf 1.2: algemeen

Met ingang van 1 maart 2009 is de verklaring van verbondenheid een nieuwe voorwaarde voor verkrijging van het Nederlanderschap door optie en een verplicht onderdeel van de naturalisatieceremonie. Niet alleen is het ondertekenen van de bereidverklaring bij het afleggen van de optieverklaring een vereiste voor het verkrijgen van het Nederlanderschap, maar ook het daadwerkelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid is een nieuw vereiste. De eis een bereidverklaring te ondertekenen en op een later moment, in beginsel tijdens de naturalisatieceremonie, de verklaring van verbondenheid af te leggen, geldt alleen als de optieverklaring op of na 1 maart 2009 wordt afgelegd. Het Nederlanderschap wordt niet verkregen indien de verklaring van verbondenheid niet wordt afgelegd (zie ook toelichting bij artikel 60a, derde lid, BVVN en artikel 2, vijfde lid, artikel 7, artikel 8, eerste lid, onder e, artikel 11, vierde en vijfde lid, artikel 23, artikel 26 en artikel 28 RWN). Immers het besluit tot bevestiging wordt dan niet bekendgemaakt/uitgereikt (zie ook de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.2.4, HRWN).

Optanten die de bereidverklaring en de verklaring van verbondenheid moeten afleggen

De verplichting tot bereidverklaring en het afleggen van de verklaring van verbondenheid rust op de meerderjarige optant. Zij rust daarnaast ook op minderjarigen die op het tijdstip waarop de optieverklaring wordt afgelegd zestien jaar of ouder zijn, ongeacht of zij zelfstandig opteren dan wel verzocht is hen te laten delen in de verkrijging van het Nederlanderschap door een van hun ouders (zie ook de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.2.4, HRWN en bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.12.5, HRWN).

Ondertekenen bereidverklaring (model 1.36a) (zie de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.2.4, HRWN).

Vanaf 1 maart 2009 moet zowel de meerderjarige optant als de minderjarige optant die op het tijdstip waarop de optieverklaring wordt afgelegd zestien jaar of ouder is, zich bij het afleggen van de optieverklaring bereid verklaren de verklaring van verbondenheid te zullen afleggen bij de bekendmaking van de optiebevestiging. Bij de minderjarige van zestien jaar of ouder, is het niet van belang of hij zelfstandig opteert dan wel is verzocht hem te laten delen in de verkrijging van het Nederlanderschap van één van de ouders.

Betrokkene verklaart bereid te zijn de verklaring van verbondenheid af te leggen, door het ondertekenen van de *'Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid'* (model 1.36a). De verklaring van verbondenheid legt hij vervolgens in principe in persoon op een naturalisatieceremonie mondeling af voordat de optiebevestiging aan hem wordt uitgereikt (zie ook de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.12.5, HRWN).

Van de verplichting van het ondertekenen van de bereidverklaring en het vervolgens afleggen van de verklaring van verbondenheid wordt alleen vrijstelling gegeven, indien het afleggen van de verklaring van verbondenheid redelijkerwijs niet gevraagd kan worden (zie daarvoor toelichting bij artikel 60a, vijfde lid en zesde lid, BVVN). Zie de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.2.4, HRWN voor de uitzonderingssituaties.

Afleggen verklaring van verbondenheid (zie ook de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.12.5, HRWN)

Uitgangspunt is dat de verklaring van verbondenheid mondeling en in persoon wordt afgelegd tijdens de naturalisatieceremonie waarbij de bevestiging tot verkrijging van het Nederlanderschap wordt uitgereikt. Indien het hoofd komt tot een andere wijze van bekendmaking dan uitreiking in persoon, wordt de verklaring van verbondenheid schriftelijk afgelegd (artikel 5, vierde lid, onder d, RVVN en artikel 60a, vijfde lid, BVVN). De verklaring van verbondenheid wordt in het Nederlands afgelegd.

Uitzonderingen (zie ook de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.12.5.2, HRWN).

Niet uitreiken bij niet verschijnen of weigering afleggen verklaring van verbondenheid (artikel 60a, derde lid, BVVN en de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.12.5, HRWN)

Wordt de toezegging een verklaring van verbondenheid af te leggen niet nagekomen en is geen ontheffing van het mondeling of schriftelijk afleggen verleend, dan zal de optiebevestiging niet worden uitgereikt en het Nederlanderschap niet worden verkregen. Immers, pas door de bekendmaking wordt iemand Nederlander.

Paragraaf 2: toelichting bij artikel 6, derde lid

Paragraaf 2.1: wettekst artikel 6, derde lid

3. De autoriteit die de verklaring in ontvangst neemt, beoordeelt aan de hand van de haar overgelegde stukken de gronden waarop de verklaring berust. Indien de verklaring strekt tot verkrijging van het Nederlanderschap als bedoeld in het eerste lid, onder p, vraagt de autoriteit advies aan Onze Minister. Indien aan de vereisten is voldaan, bevestigt zij schriftelijk de verkrijging van het Nederlanderschap.

Paragraaf 2.2: algemeen

In artikel 21 RVN is bepaald dat bij algemene maatregel van rijksbestuur de autoriteiten en ambtenaren worden aangewezen die bevoegd zijn tot het in ontvangst nemen van optieverklaringen tot verkrijging van het Nederlanderschap. Voorts is bepaald dat bij algemene maatregel van rijksbestuur nadere voorschriften gesteld kunnen worden betreffende de wijze van inontvangstneming van de verklaringen en de bevestigingen van de verkrijging van het Nederlanderschap, alsmede betreffende de verdere administratieve behandeling van de verkrijging van het Nederlanderschap. In het BVVN zijn deze voorschriften opgenomen en vorenbedoelde autoriteiten en ambtenaren aangewezen. In artikel 2, aanhef en onder d, BVVN is bepaald dat in het buitenland de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd is tot het in ontvangst nemen van optieverklaringen ter verkrijging van het Nederlanderschap.

De vormvoorschriften, procedurele vereisten en administratieve behandeling van de verklaringen zijn voor het buitenland beschreven in de artikelen 25 tot en met 30 BVVN. In de hierna opgenomen procedurebeschrijving is de volgorde van het BVVN aangehouden.

Hierop wordt echter een uitzondering gemaakt voor de eerste procedurestap: 'Informatieverstrekking' die zich naar zijn aard niet leent voor opname in het BVVN, maar in de uitvoeringspraktijk over het algemeen wel aan het afleggen van de optieverklaring vooraf zal gaan.

Paragraaf 2.3: procedure

Paragraaf 2.3.1: informatieverstrekking

Het afleggen van een optieverklaring zal worden voorafgegaan door informatieverstrekking aan de aspirant-optant door het tot het in ontvangst nemen van de verklaring bevoegde Minister van Buitenlandse Zaken. Voor een deel zal daarbij gebruik kunnen worden gemaakt van IND-brochures of een verwijzing naar het internet. Verder kan in deze fase aan de aspirant-optant bijvoorbeeld opgave worden gedaan van de bij het afleggen van de optieverklaring te verstrekken gegevens en over te leggen documenten. De Minister van Buitenlandse Zaken informeert de aspirant-optant over zijn verplichting om, als onderdeel van de verkrijging van het Nederlanderschap, een verklaring van verbondenheid af te leggen. De optant wordt erop attent gemaakt dat hij de verklaring van verbondenheid, in beginsel op een naturalisatieceremonie, zal moeten afleggen en dat de optiebevestiging niet eerder bekend wordt gemaakt, dan nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd. Ook kan de aspirant-optant erop worden gewezen dat de eventuele optiebevestiging als regel door uitreiking in persoon tijdens een ceremoniële bijeenkomst in werking treedt. Indien al onmiddellijk blijkt dat niet wordt voldaan aan de vereisten voor optie, kan de betrokkene worden gewezen op de eventuele mogelijkheid en voorwaarden voor verlening van de Nederlandse nationaliteit door naturalisatie.

Indien de optant zich bij de Minister van Buitenlandse Zaken voevoegt om een optieverklaring af te leggen, ligt het in de rede eerst te onderzoeken of de optant alle voor de aanvraag benodigde documenten heeft verzameld, geld bij zich heeft om de optiegelden te betalen en voor zover mogelijk te toetsen of aan de voorwaarden voor optie wordt voldaan. Indien een optant (nog) niet aan de voorwaarden voor verkrijging van het Nederlanderschap voldoet, of indien hij (nog) niet in staat is de benodigde documenten over te leggen, wordt hem ontraden een verklaring af te leggen. Indien de optant er niettemin op staat een verklaring af te leggen, ondanks het feit dat hij (nog) niet aan de voorwaarden voor bevestiging van de verklaring voldoet, dient de Minister van Buitenlandse Zaken de verklaring in ontvangst te nemen.

Paragraaf 2.3.2: afleggen van de optieverklaring

Paragraaf 2.3.2.1: vormvereisten: afleggen in persoon

2.3.2.1.1: meerderjarige optant

Omdat in het kader van optie van belang is dat wordt aangetoond dat de optant degene is die hij opgeeft te zijn, dient de optant bij het afleggen van zijn verklaring in beginsel in persoon te verschijnen (artikel 2, tweede lid, RWN; artikel 3, eerste lid, BVVN). De Minister van Buitenlandse Zaken die de optieverklaring in ontvangst neemt, moet zich door middel van onderzoek de nodige zekerheid verschaffen over de identiteit van de optant. Daartoe wordt de optant verzocht om – zoveel mogelijk – een geldig buitenlands reisdocument over te leggen. Daarnaast wordt de optant – ter meerdere zekerheid – gevraagd andere bewijsstukken, zoals een geboorteakte, over te leggen. Zie hierna onder paragraaf 2.3.2.5, HRWN.

Een optieverklaring ten behoeve van een optant die wegens handelingsonbekwaamheid onder curatele is gesteld, wordt afgelegd door zijn curator.

Paragraaf 2.3.2.1.2: minderjarige optant

Voor een minderjarige optant wordt de optieverklaring afgelegd door (een van) zijn wettelijk vertegenwoordiger(s). In beginsel dient de wettelijk vertegenwoordiger in persoon te verschijnen (artikel 2, tweede lid, RWN; artikel 3, eerste lid, BVVN) en zich met een geldig identiteitsbewijs te legitimeren. Van verschijning in persoon door de wettelijk vertegenwoordiger kan slechts om zwaarwegende redenen worden afgeweken (zie artikel 2, tweede lid, RWN en artikel 3, tweede lid, BVVN). De minderjarige optant die jonger dan 12 jaar is, wordt niet in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen omtrent de verkrijging van het Nederlanderschap (zie toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN).

Minderjarige optant van 12 tot 16 jaar

Ingevolge artikel 2, vierde lid, RWN wordt een kind van 12 jaar of ouder op zijn verzoek in de gelegenheid gesteld om een zienswijze omtrent de verkrijging naar voren te brengen. Bij een minderjarige optant van 12 tot 16 jaar is niet voorgeschreven dat het in persoon verschijnt om een zienswijze naar voren te brengen omtrent de verkrijging van het Nederlanderschap. Het verdient wel de voorkeur. De minderjarige optant wordt derhalve mondeling (indien aanwezig bij optieverklaring) of per brief gewezen op de mogelijkheid om in persoon dan wel schriftelijk een

zienswijze te geven omtrent de verkrijging (model 1.2a, 1.18a en 1.19a) (zie toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN).

Minderjarige optant van 16 jaar en ouder

Naar analogie van artikel 6, derde lid, BVVN dient de minderjarige optant vanaf 16 jaar in persoon te verschijnen om een verklaring van instemming met de verkrijging van het Nederlanderschap af te leggen (model 1.2a). Van verschijning in persoon kan slechts om zwaarwegende redenen worden afgeweken (zie toelichting bij artikel 2, tweede en vierde lid, RWN).

Paragraaf 2.3.2.1.3: kinderen van de optant

De minderjarige kinderen van de optant, waarvan het de bedoeling is dat zij delen in de verkrijging van het Nederlanderschap door hun ouder en die 12 jaar of ouder zijn, worden mondeling (indien aanwezig bij optieverklaring) of per brief gewezen op de mogelijkheid om in persoon dan wel schriftelijk een zienswijze te geven omtrent de medeverkrijging (zie toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN).

Kinderen tussen 12 en 16 jaar

Ingevolge artikel 2, vierde lid, RWN wordt een kind van 12 jaar of ouder op zijn verzoek in de gelegenheid gesteld om een zienswijze omtrent de medeverkrijging naar voren te brengen. Voor dit kind is niet voorgeschreven dat het in persoon verschijnt om een zienswijze naar voren te brengen omtrent de verkrijging van het Nederlanderschap. Het verdient wel de voorkeur. Het kind wordt derhalve mondeling (indien aanwezig bij optieverklaring) of per brief gewezen op de mogelijkheid om in persoon dan wel schriftelijk een zienswijze te geven omtrent de verkrijging (1.2a, 1.18a en 1.19a) (zie toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN).

Kinderen van 16 jaar en ouder

Hebben kinderen de leeftijd van 16 jaar bereikt, dan is verschijning in persoon voorgeschreven om een instemmingsverklaring af te geven (model 1.2a, zie ook model 1.21a) (artikel 6, derde lid, BVVN). Zij dienen zich – zoveel mogelijk – met een geldig buitenlands reisdocument te legitimeren. Van verschijning in persoon kan slechts om zwaarwegende redenen worden afgeweken (zie toelichting bij artikel 2, tweede en vierde lid, RWN).

Paragraaf 2.3.2.1.4: wettelijk vertegenwoordiger/andere ouder

De wettelijk vertegenwoordiger/andere ouder van het kind kan op verzoek een zienswijze omtrent de (mede)verkrijging van het Nederlanderschap naar voren brengen. Verschijning in persoon is niet voorgeschreven, maar verdient wel de voorkeur. De wettelijk vertegenwoordiger/andere ouder wordt mondeling (indien aanwezig bij optieverklaring) of schriftelijk gewezen op de mogelijkheid een zienswijze omtrent de (mede)verkrijging te geven (1.23a, zie ook model 1.22a) (zie toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN).

Paragraaf 2.3.2.1.5: gemachtigde

Indien in gevallen, waarin verschijning in persoon is voorgeschreven, dit om zwaarwegende redenen niet kan worden verlangd, kan de optieverklaring of de verklaring van al dan niet instemming met de (mede)verkrijging van het Nederlanderschap worden afgelegd door een daartoe schriftelijk gemachtigde meerderjarige persoon, mits voldoende zekerheid kan worden verkregen over de identiteit van de gemachtigde en de persoon wiens nationaliteit in het geding is (artikel 3, tweede lid, BVVN). Bij zwaarwegende redenen wordt gedacht aan fysieke en/of psychische onmogelijkheid om in persoon te verschijnen. De door betrokkene en/of zijn gemachtigde aangevoerde zwaarwegende redenen dienen aangetoond te worden aan de hand van een medische verklaring van een medisch specialist. Zie de toelichting bij artikel 2, tweede lid, RWN. De gemachtigde dient in persoon aan het loket te verschijnen en verschaft de nodige zekerheid over zijn identiteit door het overleggen van een geldig identiteitsbewijs. De machtiging dient schriftelijk te zijn en te zijn ondertekend door de optant, de minderjarige optant van 16 jaar of ouder, het in de verkrijging van het Nederlanderschap delende kind van 16 jaar of ouder, dan wel, in voorkomende gevallen, de wettelijk vertegenwoordiger. De gemachtigde dient een geldig buitenlands reisdocument van zichzelf en van deze personen over te leggen. In voorkomende gevallen kan de Minister van Buitenlandse Zaken verlangen dat de optant of het kind wiens nationaliteit het betreft hem ontvangt om in persoon de voor de besluitvorming benodigde gegevens in ontvangst te nemen.

Paragraaf 2.3.2.2: uitsluitend schriftelijk optieverklaring afleggen

De optieverklaring dient op schrift te worden gesteld (artikel 6, eerste lid, RWN) en door de betrokkene of, in het voorkomende geval, door zijn wettelijk vertegenwoordiger of gemachtigde te worden ondertekend (artikel 3, derde lid, BVVN). In de verklaring dienen de minderjarige kinderen en de kindskinderen, voor wie medeverkrijging van het Nederlanderschap wordt beoogd, te worden vermeld (artikel 6, achtste lid, RWN). Als beide ouders op hetzelfde moment een optieverklaring afleggen, worden in beide optieverklaringen alle kinderen opgenomen waarvoor medeverkrijging van het Nederlanderschap wordt gewenst. Hierdoor wordt voorkomen dat een kind niet in de verkrijging van het Nederlanderschap deelt, omdat het bij toeval in de optieverklaring is vermeld van de ouder die niet aan de voorwaarden voldoet.

Voor iedere optiemogelijkheid is een apart model beschikbaar (voor optieverklaringen in het buitenland wordt verwezen naar de modellen 1.5a, 1.6a, 1.9a, 1.12a en 1.13a). In de optieverklaring wordt opgenomen dat de gegevens naar waarheid zijn verstrekt en geen relevant gegeven is verzwegen. Voorts is er op vermeld dat het verstrekken van onjuiste gegevens en het verzwijgen van gegevens kan leiden tot de intrekking van de verkrijging van het Nederlanderschap.

Paragraaf 2.3.2.3: te verstrekken gegevens

Op grond van artikel 6, eerste lid, BVVN moet de optant bij het afleggen van de optieverklaring betreffende zichzelf, voor zoveel mogelijk, gegevens verstrekken met betrekking tot:

- a. geslachtsnaam en voornaam of voornamen, onderscheidenlijk naam of namen;
- b. geboortedatum, geboorteplaats en geboorteland;
- c. adres, postcode en woonplaats;
- d. geslacht;
- e. nationaliteit(en);
- f. tegenwoordige en, voor zoveel nodig, eerdere verblijfsrechtelijke status;
- g. als van toepassing: duur van huidige toegelaten verblijf in het Koninkrijk en duur van eerder toegelaten verblijf in het Koninkrijk;
- h. als van toepassing: bestaan en duur van het huwelijk of geregistreerd partnerschap, dan wel de ontbinding daarvan, alsmede ten aanzien van de echtgenoot of partner de gegevens hierboven bedoeld onder a tot en met e;
- i. als van toepassing: betreffende de minderjarige kinderen van de optant, de gegevens hierboven bedoeld onder a tot en met e, en onder g;
- j. als van toepassing: betreffende de ouders of grootouders van de optant, de gegevens bedoeld in de onderdelen a tot en met g. Voor de toepassing van de optiemogelijkheid in artikel 6, eerste lid, onder i t/m o van de Rijkswet 17 juni 2010 (Stb. 2010, 242) kunnen onder gegevens bedoeld in onderdeel e mede worden verstaan de historische gegevens betreffende de nationaliteit van de ouders of grootouders van de optant;
- k. als het een minderjarige betreft over wie gezag wordt uitgeoefend, de gegevens bedoeld in de onderdelen a tot en met e van degene of degenen die dit gezag uitoefenen;
- l. de overige gegevens die naar het oordeel van de tot het in ontvangst nemen van de verklaring bevoegde autoriteit nodig zijn voor de beoordeling van het geval.

Voor zoveel mogelijk verstrekt de optant dezelfde gegevens over de minderjarige kinderen en kindskinderen die hij in zijn optie wenst te betrekken (artikel 6, tweede lid, BVVN).

De informatie over de gegevens genoemd bij a tot en met e, zal bij iedere optieverklaring moeten worden verstrekt. Deze gegevens komen dan ook in ieder model optieformulier terug. De noodzakelijkheid van verstrekking van gegevens genoemd in de onderdelen f tot en met l is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Het verstrekken van gegevens over het huwelijk of de ontbinding daarvan (h) is bijvoorbeeld met name bij opties op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder f juncto artikel 26, eerste lid, onder c (model 1.9a HRWN) en artikel 28 RWN (model 1.12a HRWN) van belang. Daarnaast kan het feit of een huwelijk is gesloten of een geregistreerd partnerschap is aangegaan, uiteraard van belang zijn voor de vraag of de optant wel of niet meerderjarig is. De gegevens bij onderdeel j zijn met name van belang bij opties op grond van artikel 6, eerste lid, onder c en d RWN (model 1.5a HRWN en 1.6a HRWN). De gegevens bij onderdeel l zijn met name van belang bij opties op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder c, d en i t/m o RWN.

Ad a t/m e, g (wat betreft de duur van het hoofdverblijf) en h t/m k

Het verdient mede gelet op het bepaalde in artikel 4:7 Awb aanbeveling deze gegevens met betrekking tot de optant zelf (en indien van toepassing met betrekking tot in de optieverklaring genoemde (kinds)kinderen) onmiddellijk in overleg met de optant te controleren. Hiermee kunnen onnodige procedures worden voorkomen.

Uiteraard gaat het niet om de duur van het hoofdverblijf in het Koninkrijk, maar om (de duur van) het hoofdverblijf buiten het Koninkrijk. Het hoofdverblijf (en de duur daarvan) buiten het Koninkrijk

zal kunnen blijken uit de bevolkingsadministratie (of andere officiële lokale overheidsbronnen) van het land waar de optant zijn hoofdverblijf heeft. Met betrekking tot in de optieverklaring genoemde minderjarige kinderen is het van belang dat wordt aangetoond wat de geslachtsnaam, voornamen, plaats en datum van geboorte van de ouders van de minderjarige kinderen zijn en wie het gezag over de kinderen uitoefent. Voorts zal over het algemeen uit de bevolkingsadministratie (of andere officiële lokale overheidsbronnen) van het desbetreffende land buiten het Koninkrijk (moeten) blijken waar de in de optieverklaring genoemde kinderen hoofdverblijf hebben.

Zie voor een nadere toelichting van het begrip 'hoofdverblijf' de toelichting bij de artikelen 1, eerste lid, onder h RWN.

Voor de optanten bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onder i t/m o RWN geldt dat zij naast de afstamming ook de nationaliteit van hun (groot)ouders moeten aantonen. Hiervoor zal in sommige gevallen een persoonskaart of een uittreksel met historische gegevens van één van de (groot)ouders of van beiden dienen te worden opgevraagd.

Daarnaast kan de niet-Nederlandse nationaliteit van de vader van de optant bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onder i en j, RWN worden aangetoond aan de hand van een zonodig gelegaliseerde verklaring van de autoriteiten van het land van nationaliteit van deze vader.

Ook kan een zonodig gelegaliseerde verklaring van de autoriteit van het land van de nationaliteit van de echtgenoot van moeder, bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onder i RWN, en een zonodig gelegaliseerde verklaring van de autoriteit van het land van geboorte van de optant worden verlangd, waaruit blijkt dat de moeder van de optant niet de nationaliteit van een van deze landen bezat op de dag van de geboorte van de optant. Ten aanzien van de adoptie moeder, bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onder j RWN, kan worden volstaan met de eerste verklaring.

Ad f en g (wat betreft de periode van toelating)

Bij optieverklaringen afgelegd in het buitenland geldt uiteraard niet het vereiste van toelating in het Koninkrijk. De optant zal in de praktijk niet in het bezit zijn van een verblijfsdocument voor het Koninkrijk.

Ad l

In sommige gevallen kan het noodzakelijk zijn nadere gegevens en bewijsstukken te vragen (vergelijk ook artikel 6, vijfde lid, BVVN). Te denken valt bijvoorbeeld aan:

- een bewijs van eerder bezit van de Nederlandse nationaliteit. Dit bewijs kan worden verkregen na raadpleging van – voor zover aanwezig – de eigen administratie of het bestand van het bureau Vestigingsregister van de gemeente Den Haag. Indien de Minister van Buitenlandse Zaken twijfelt aan het beweerde oud-Nederlandschap of oud-Nederlands onderdaanschap, dient daarvan een bewijs overgelegd te worden door de optant. Zie de toelichting bij artikel 6, eerste lid, onder f, paragraaf 8.3, HRWN). Zie ook artikel 22 RWN;
- een bewijs met betrekking tot de verkrijging of verlening van de andere nationaliteit (en het tijdstip waarop deze is verkregen). De verliesgronden kunnen bijvoorbeeld blijken uit een door een bevoegde overheidsinstantie afgegeven document. Zie de toelichting bij artikel 26 RWN;
- een bewijs van gezagsvoorziening. Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld een buitenslands rechterlijke voogdijbeschikking of een echtscheidingsvonnis, waarbij tevens in het gezag over de kinderen is voorzien. Het hier bedoelde bewijs kan bijvoorbeeld nodig zijn om te kunnen beoordelen of een minderjarige al dan niet zal delen in de naamsvaststelling van zijn ouder;
- een bewijs van verzorging en opvoeding (in geval van een optie op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder c of d, RWN);
- bewijzen van (op het verliesmoment redelijkerwijs voorzienbare) onevenredige gevolgen van het verlies van het Unieburgerschap (in geval van een optie op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder p, RWN).

Paragraaf 2.3.2.4: af te leggen verklaringen

Paragraaf 2.3.2.4.1: bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (model 1.36a HRWN)

Algemeen

Sinds 1 maart 2009 geldt dat de optant bij het afleggen van de optieverklaring moet verklaren bereid te zijn een verklaring van verbondenheid af te leggen. Deze verklaring van verbondenheid legt hij vervolgens in beginsel af op een naturalisatieceremonie, voordat de optiebevestiging aan hem wordt uitgereikt. De eis een bereidverklaring te ondertekenen en vervolgens de verklaring van verbondenheid af te leggen, geldt alleen voor de optieverklaringen die op of ná 1 maart 2009

worden afgelegd. De bereidheid van de optant tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid wordt met het formulier 'Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid' (model 1.36a HRWN) vastgelegd op het moment dat de optieverklaring wordt afgelegd.

Doel verklaring van verbondenheid

De verklaring van verbondenheid drukt de verbondenheid met de Nederlandse samenleving uit. Dit wordt uitgedrukt in het respect voor de rechtsorde en in de belofte de plichten te vervullen die uit het Nederlanderschap voortvloeien.

Tekst van de verklaring van verbondenheid: twee varianten voor de bevestiging

De Minister van Buitenlandse Zaken informeert de optant dat van de verklaring van verbondenheid twee varianten bestaan. Is de optant religieus, dan kan hij de verklaring van verbondenheid bevestigen met 'Zo waarlijk helpe mij God almachtig'. Anders kiest hij voor 'Dat verklaar en beloof ik'. De Minister van Buitenlandse Zaken legt aan de optant uit dat de keuze voor de bevestiging aan de optant is.

Wanneer de optant ervoor kiest om de verklaring van verbondenheid te bevestigen met de eerste mogelijkheid, dan bevat de verklaring van verbondenheid de volgende tekst: 'Ik zweer dat ik de grondwettelijke orde van het Koninkrijk der Nederlanden, haar vrijheden en rechten respecteer en zweer de plichten die het staatsburgerschap met zich meebrengt getrouw te vervullen.' en eindigt met de volgende bevestiging: 'Zo waarlijk helpe mij God almachtig'.

Wanneer de optant ervoor kiest de verklaring van verbondenheid uit te spreken met de tweede mogelijkheid, dan bevat de verklaring van verbondenheid de volgende tekst: 'Ik verklaar dat ik de grondwettelijke orde van het Koninkrijk der Nederlanden, haar vrijheden en rechten respecteer en beloof de plichten die het staatsburgerschap met zich meebrengt getrouw te vervullen.' en eindigt met de volgende bevestiging: 'Dat verklaar en beloof ik'.

De Minister van Buitenlandse Zaken informeert de optant vervolgens dat hij de verklaring van verbondenheid, in beginsel op een naturalisatieceremonie, moet afleggen voordat de optiebevestiging aan hem bekend kan worden gemaakt.

Het invullen van de bereidverklaring: model 1.36a HRWN

De optant geeft, na het invullen van zijn (persoons)gegevens, op de bereidverklaring aan of hij wel of niet bereid is om de verklaring van verbondenheid af te leggen door het aankruisen van één van de bolletjes. Vervolgens dateert en ondertekent de verzoeker de bereidverklaring.

De Minister van Buitenlandse Zaken kan bij de optant reeds informeren op welke wijze hij de bevestiging wenst uit te spreken ('Zo waarlijk helpe mij God almachtig' of 'Dat verklaar en beloof ik'). De Minister van Buitenlandse Zaken kan deze voorkeur vervolgens optioneel aangeven onderaan de bereidverklaring. De bereidverklaring maakt onderdeel uit van het optiedossier.

Optanten die de bereidverklaring moeten invullen en ondertekenen

De verplichting tot bereidverklaring en het afleggen van de verklaring van verbondenheid rust op de meerderjarige optant. Zij rust daarnaast ook op minderjarigen die op het tijdstip waarop de optieverklaring wordt afgelegd, zestien jaar of ouder zijn. Daarbij is niet van belang of de minderjarige optant zelfstandig opteert of dat verzocht is om de minderjarige te laten delen in de verkrijging van het Nederlanderschap door een van zijn ouders. Het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring door de medeoptant mag eventueel ook kort na het afleggen van de optieverklaring door de ouder plaatsvinden. Echter, het optiedossier dient op het moment van beslissing wel compleet te zijn.

Schema wel/niet verplicht bereidverklaring en verklaring van verbondenheid (artikel 6 lid 2 en artikel 6 lid 8)

Optanten die de bereidverklaring moeten invullen en ondertekenen

Hoofregel
De vreemdeling 16 jaar of ouder verklaart zich bereid de verklaring van verbondenheid af te leggen en legt deze verklaring ook daadwerkelijk af tijdens de ceremonie (zie artikel 6 lid 2 RWN). Dit geldt zowel voor de vreemdeling die zelfstandig opteert als voor de vreemdeling die deelt in de optieverklaring op grond van artikel 6 lid 8 RWN.
Uitzonderingen
De vreemdeling van 16 jaar of ouder die opteert op grond van de overgangsregeling in artikel II, eerste lid, onder a, b of c van Stb. 2008, 270 hoeft geen bereidverklaring en geen verklaring van verbondenheid af te leggen. Dit geldt zowel voor de vreemdeling die zelfstandig opteert als voor de vreemdeling die deelt in de optieverklaring op grond van artikel 6 lid 8 RWN.

De vreemdeling van 16 jaar of ouder die opteert op grond van artikel 6 lid 1, onder p RWN hoeft geen bereidverklaring en geen verklaring van verbondenheid af te leggen. Dit geldt zowel voor de vreemdeling die zelfstandig opteert als voor de vreemdeling die deelt in de optieverklaring op grond van artikel 6 lid 8 RWN.

De vreemdeling van 16 jaar of ouder die opteert op grond van artikel 28, lid 1 RWN hoeft geen bereidverklaring en geen verklaring van verbondenheid af te leggen. Dit geldt voor de vreemdeling die zelfstandig opteert.

Optanten die niet de bereidverklaring hoeven in te vullen en ondertekenen, omdat zij geen verklaring van verbondenheid hoeven af te leggen

De verplichting om de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen geldt niet voor de optant als bedoeld in het eerste lid van artikel II van Stb. 2008, 270 (in het tweede lid van die bepaling is immers ten aanzien van een dergelijke optie het tweede lid van artikel 6 RWN niet van toepassing verklaard) en ook niet voor zijn minderjarige kinderen die in de verkrijging van het Nederlanderschap delen (dit laatste volgt eveneens uit het tweede lid van voormeld artikel II).

Uitzondering ondertekenen bereidverklaring

Het ondertekenen van de bereidverklaring (model 1.36a HRWN), is net als het daadwerkelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid een voorwaarde voor verkrijging van het Nederlanderschap. Van deze verplichting wordt alleen vrijstelling gegeven, indien het afleggen van de verklaring van verbondenheid redelijkerwijs niet gevraagd kan worden. Zie hiervoor artikel 60a, vijfde lid en zesde lid, BVVN. Er zijn omstandigheden denkbaar waarin het voor de optant niet mogelijk is de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen.

- *Optant is bereid de verklaring van verbondenheid af te leggen; maar kan 1.36a HRWN niet zelf invullen*

Indien een optant bij het afleggen van de optieverklaring wel bereid is om de verklaring van verbondenheid af te leggen, maar hij is vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen, dan geldt het volgende. De Minister van Buitenlandse Zaken tekent de bereidheid van de optant aan op de bereidverklaring, maar de bereidverklaring wordt vervolgens niet ondertekend, immers de optant is hiertoe niet in staat. De overige formulieren kunnen in voorkomende gevallen ingevuld worden door bijvoorbeeld een gemachtigde of curator.

- *Bij afleggen optieverklaring is duidelijk dat de optant niet in staat zal zijn de verklaring van verbondenheid mondeling af te leggen*

Ook is het mogelijk dat de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is om de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen en vervolgens ook niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Hierbij kan gedacht worden aan personen die niet in staat zijn hun wil te bepalen of deze niet kunnen uiten of aan personen aan wie het, door de Minister van Buitenlandse Zaken, is toegestaan zich bij het afleggen van de optieverklaring te laten vertegenwoordigen door een gemachtigde. Zie hiervoor artikel 2, tweede lid, RWN. Indien bij het (door een gemachtigde) afleggen van de optieverklaring reeds aanstonds duidelijk is dat de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen, wordt de bereidverklaring niet ingevuld en wordt er vervolgens geen verklaring van verbondenheid afgelegd. Zie hiervoor artikel 60a, zesde lid, BVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid, RWN. Er moet echter wel ten minste één bewijsstuk(ken) van de onmogelijkheid tot het invullen van de bereidverklaring en het afleggen van de verklaring van verbondenheid worden overgelegd door bijvoorbeeld een gemachtigde. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN; bijvoorbeeld een gemotiveerde medische verklaring van een onafhankelijk (behandelend) medisch specialist. De beoordeling of sprake is van een fysieke of psychische onmogelijkheid ligt bij de Minister van Buitenlandse Zaken. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 2, tweede lid, RWN en paragraaf 2.3.12.6 hieronder.

Niet mondeling afleggen verklaring van verbondenheid

In de regel legt degene aan wie de optiebevestiging wordt uitgereikt de verklaring van verbondenheid mondeling af. Zie artikel 60a, vierde lid, BVVN. Echter, indien van de optant redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt, kan de Minister van Buitenlandse Zaken bepalen dat de optant de verklaring van verbondenheid schriftelijk aflegt. Zie artikel 60a, vijfde lid, BVVN. Indien bij het afleggen van de optieverklaring reeds door de Minister van Buitenlandse Zaken geconstateerd is dat van een optant redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt, wordt hiervan door de Minister van Buitenlandse Zaken een aantekening gemaakt in het optiedossier. Deze informatie kan vervolgens bij het toezenden van de uitnodigingsbrief voor de naturalisatieceremonie gebruikt worden door bijvoorbeeld alvast de schriftelijke verklaring van verbondenheid toe te sturen.

Weigering Minister van Buitenlandse Zaken om verklaring van verbondenheid niet mondeling te hoeven afleggen

Indien de Minister van Buitenlandse Zaken een verzoek om de verklaring van verbondenheid schriftelijk te mogen afleggen (gemotiveerd) weigert, is dit een beslissing in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) waartegen de optant binnen 6 weken bezwaar kan indienen bij de Minister van Buitenlandse Zaken. Vervolgens staat beroep bij de bestuursrechter open.

Gevolg van weigering ondertekenen bereidverklaring (model 1.36a HRWN)

Indien de optant weigert de bereidverklaring te ondertekenen of op de bereidverklaring aangeeft dat hij niet bereid is de verklaring van verbondenheid af te leggen, attendeert de Minister van Buitenlandse Zaken de optant erop dat hij vanwege zijn weigering het Nederlanderschap niet zal verkrijgen. De Minister van Buitenlandse Zaken zal de optant ontraden om een optieverklaring af te leggen. De verkrijging van het Nederlanderschap door optie zal worden geweigerd. Zie paragraaf 2.3.8.

Paragraaf 2.3.2.4.2: waarheidsverklaring

Verder dient de optant een zogenaamde waarheidsverklaring te ondertekenen (artikel 6, vierde lid, BVVN). In deze verklaring, waarvan de tekst is opgenomen in de optieverklaring (zie modellen 1.5a HRWN, 1.6a HRWN, 1.9a HRWN, 1.12a HRWN en 1.13a HRWN), verklaart de optant dat hij de gevraagde gegevens, betreffende zichzelf en de in de optieverklaring genoemde personen naar waarheid heeft verstrekt en geen relevant gegeven heeft verzwegen.

Paragraaf 2.3.2.4.3: verklaring verblijf en gedrag

Bij een optieverklaring afgelegd in het buitenland behoeft de optant uiteraard niet schriftelijk te verklaren dat in het kader van de verkrijging en het behoud van de verblijfsvergunning van hemzelf en de overige in de optieverklaring genoemde personen de gevraagde gegevens naar waarheid zijn verstrekt en geen relevante gegevens zijn verzwegen; immers, de beschikking over een Nederlandse verblijfsvergunning is in het buitenland niet relevant. Een schriftelijke verklaring met betrekking tot het gedrag blijft echter gehandhaafd. Door middel van de zogenaamde verklaring verblijf en gedrag (model 1.14a HRWN) dient de optant schriftelijk te verklaren dat hij of een van de in de optieverklaring genoemde personen ouder dan 16 jaar, al dan niet in aanraking is geweest met politie en/of justitie in verband met een misdrijf. De Minister van Buitenlandse Zaken zet, voordat de optant de verklaring ondertekent, de openbare orde richtlijnen bij optie uiteen en wijst de optant erop dat een en ander gevolgen kan hebben voor de bevestiging van de optieverklaring. De optant wordt in de gelegenheid gesteld om op de verklaring aan te geven of er sprake is van bijzondere feiten en/of omstandigheden op grond waarvan, naar zijn mening, ten aanzien van hem of de betreffende minderjarige niet mag worden geconcludeerd dat er op grond van zijn gedrag ernstige vermoedens bestaan dat hij een gevaar oplevert voor de openbare orde, de goede zeden of de veiligheid van het Koninkrijk. Zie verder de toelichting bij artikel 6, vierde lid, en artikel 9, eerste lid, onder a, RWN. Een opsomming van omstandigheden waarvan uit jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State kan worden afgeleid dat die in het algemeen niet als bijzonder kunnen worden aangemerkt, staat vermeld in de toelichting bij artikel 9, eerste lid, onder a, paragraaf 3.6, HRWN.

Enkele optanten zijn niet verplicht de verklaring verblijf en gedrag te ondertekenen. Het gaat dan om opties op grond van artikel 6, eerste lid, onder d en artikel 28, derde lid, indien de optant op het moment van het afleggen van de optie de leeftijd van 16 jaar nog niet heeft bereikt. Voorts hoeft geen verklaring verblijf en gedrag te worden ondertekend indien een optie op grond van artikel 6, eerste lid, onder c RWN wordt afgelegd.

Paragraaf 2.3.2.5: (overige) over te leggen documenten

Paragraaf 2.3.2.5.1: algemeen

De Minister van Buitenlandse Zaken die de optieverklaring in ontvangst neemt, verlangt in beginsel van de optant dat hij gegevens bewijst door middel van originele, zo nodig gelegaliseerde/van apostille voorziene documenten. Zie ook artikel 6, vijfde lid, BvVN. In de optieprocedure wordt zoveel mogelijk gestreefd naar inontvangstneming van optieverklaringen die ondersteund worden door alle benodigde (bewijs)stukken. Dit is ook in het belang van de optant, aangezien bij weigering van de bevestiging van de optie, de reeds betaalde optiegelden niet worden gerestitueerd. Indien de optant een aantal benodigde gegevens niet kan verstrekken, wordt hem geadviseerd te wachten met het afleggen van de optieverklaring tot het moment dat alle verlangde gegevens verstrekt kunnen worden. Mocht de optant er echter op staan zijn

optieverklaring, ondanks het niet overleggen van de door de Minister van Buitenlandse Zaken gevraagde documenten af te leggen, dan dient de Minister van Buitenlandse Zaken de verklaring in ontvangst te nemen.

Om zekerheid te verkrijgen over de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling die opteert voor het Nederlanderschap, moet deze vreemdeling nationaliteit- en identiteitvaststellende documenten overleggen (zie onder meer artikel 6 BvVN).

Overigens kan, ook als een optant is vrijgesteld van het documentatievereiste (zie paragraaf 2.3.2.5 hieronder gereede twijfel aan de gestelde identiteit of nationaliteit een reden vormen voor afwijzing. Een optant kan, indien hij verkrijging van het Nederlanderschap door optie beoogt, ruimschoots voorafgaand aan het starten van de optieprocedure zorg dragen voor verkrijging van de daarvoor noodzakelijke bewijsstukken, waarmee een geldig nationaal paspoort en een (indien nodig: gelegaliseerde/van apostille voorziene) buitenlandse geboorteakte zijn bedoeld.

In **uitzondering** op vorenstaande wordt de bevestiging van een optie **niet** geweigerd vanwege gereede twijfel aan de identiteit of nationaliteit van de verzoeker als de twijfel aan de gestelde identiteit of nationaliteit enkel is ontstaan als gevolg van onjuiste verklaringen van zijn of haar ouders. In dat geval wordt aangenomen dat de bij vergunningverlening veelal minderjarige logischerwijs uitgaat van de gegevens die volgen uit de gegevens zoals opgegeven door de ouder(s) en dat hij/zij de waarheidsverklaring als bedoeld in artikel 31, vierde lid, BvVN naar waarheid invult en ondertekent.

Mocht binnen twaalf jaar na de optiebevestiging blijken dat sprake is geweest van valse verklaringen, bedrog of het verzwijgen van enig voor de verkrijging van het Nederlanderschap relevant feit dan dient te worden onderzocht of de verkrijging van het Nederlanderschap moet worden ingetrokken.

Paragraaf 2.3.2.5.2: buitenlands reisdocument

De optant dient -voor zover mogelijk- een geldig buitenlands reisdocument over te leggen. Dit niet alleen in verband met identificatie maar ook om zijn nationaliteit van de optant te kunnen 'vaststellen' en de in het reisdocument vermelde personalia te vergelijken met de gegevens in overgelegde akt(e)n van de burgerlijke stand.

Minderjarige medeoptanten

Met ingang van 26 oktober 2015 hoeven minderjarigen die zijn geboren in Nederland of elders in het Koninkrijk, geen geldig buitenlands reisdocument over te leggen in de optieprocedure als zij tegelijkertijd met de ouder(s) opteren (op grond van artikel 6, lid 8 RWN), en mits de ouder(s) met betrekking tot zichzelf beschikt(ken) over een geldig buitenlands paspoort en een gelegaliseerde/geapostilleerde geboorteakte. Hetzelfde geldt voor minderjarigen die zijn geboren in een land waarop het Apostillevetrag van toepassing is (Kamerstuk 19 637, nr. 2072). Indien de minderjarige wel in het bezit is van een geldig buitenlands paspoort dan is er geen bezwaar om dit aan het optiedossier toe te voegen.

Het bovenstaande geldt ook voor een kind dat niet is mee-geopteerd met de ouder maar dat zelfstandig een naturalisatieverzoek doet op grond van art. 11, vierde lid RWN.

Indien de minderjarige wel in het bezit is van een geldig buitenlands paspoort dan is er geen bezwaar om dit aan het naturalisatiedossier toe te voegen.

Paragraaf 2.3.2.5.3: buitenlandse akten van de burgerlijke stand

Wat betreft verklaringen en/of afschriften dan wel uittreksels van buitenlandse akten van de burgerlijke stand geldt dat de optant in beginsel de volgende documenten dient over te leggen (zie voor uitzonderingen ook hierna bij paragraaf 2.3.2.5.3):

- geboorteakte van hemzelf; én
- geboorteakten van kinderen waarvoor medeverkrijging van het Nederlanderschap beoogd wordt; in geval van adoptiekinderen eventueel aangevuld met adoptieakte/-vonnis of andere stukken waarmee de adoptie aangetoond kan worden; én
- huwelijksakte indien de optant als gevolg van het huwelijk meerderjarig is geworden of indien het betreft een optie met toepassing van artikel 26, eerste lid, aanhef en onder c, RWN;
- echtscheidings- c.q. verstotingsakte. Dit document is van belang voor de beoordeling of er mogelijk sprake is van bigamie (artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, RWN) en of wordt voldaan aan de termijn van (ongehuwd) samenwonen (op grond van huwelijk of geregistreerd partnerschap) als bedoeld in artikel 8, tweede lid en vierde lid, RWN;
- (indien van toepassing in betreffende land): Familieboekje. Het familieboekje is eveneens van belang voor de beoordeling van de vraag of mogelijk sprake is van polygamie. Zo kan bekeken worden of in dit boekje kinderen zijn vermeld die een andere moeder hebben dan de echtgenote van de optant. Is dat het geval, dan dient, in verband met bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap, het huwelijk van de optant met die andere vrouw beëindigd te zijn.

In islamitische landen worden in principe alleen wettige kinderen in een dergelijk boekje vermeld;

- bewijs van erkenning of wettiging (bijvoorbeeld erkenningsakte, geboorteakte met latere vermelding betreffende erkenning/wettiging of huwelijksakte ouders) in geval van een optieverklaring als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder c, RWN.
- bewijs van gezamenlijk gezag (bijvoorbeeld akte van registratie van het partnerschap van de moeder van de optant en haar Nederlandse partner, of het vonnis van de Nederlandse rechter waarbij tot gezamenlijk gezag is besloten) in geval van een optieverklaring als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder d, RWN.
- bewijs van ontbinding van het huwelijk (bijvoorbeeld overlijdensakte van de echtgenoot of echtscheidingsvonnis) in geval van een optieverklaring als bedoeld in artikel 28 RWN.

Paragraaf 2.3.2.5.4: in het verleden overgelegde buitenlandse akten

Indien reeds in het verleden gelegaliseerde/van apostille voorziene (en soms tevens inhoudelijk geverifieerde documenten) zijn overgelegd, wordt afgezien van het wederom overleggen van dezelfde documenten. Het moet dan gaan om documenten die zijn gelegaliseerd overeenkomstig de thans geldende legalisatiecirculaire.

Echter, in geval van op goede gronden gerezen twijfel, dienen opnieuw originele gelegaliseerde/van apostille voorziene documenten te worden overgelegd.

Paragraaf 2.3.2.5.5: verkrijging, vertaling en legalisatie van buitenlandse documenten

Voor zowel het verkrijgen van documenten als de vertalingen en eventuele legalisatie van stukken, dient betrokkene zelf zorg te dragen. Indien de documenten zijn opgesteld in een andere taal dan het Nederlands, Engels, Duits of Frans, dient de optant zorg te dragen voor een door een beëdigd vertaler gemaakte vertaling, die gehecht moet zijn aan het originele (afschrift van het) document. Ten aanzien van de over te leggen documenten is de thans geldende Circulaire legalisatie en verificatie buitenlandse bewijsstukken alsmede toepassing DNA-onderzoek in gevallen waarin bewijsstukken ontbreken van toepassing.

Paragraaf 2.3.2.6: bewijsnood

Van de voorwaarde van het overleggen van uit het buitenland afkomstige gelegaliseerde/van apostille voorziene documenten kan worden vrijgesteld de persoon die wegens bewijsnood niet in staat is dergelijke documenten over te leggen. Indien geen sprake is van bewijsnood, wordt geen vrijstelling verleend.

Bewijsnood zal zich met name voordoen in het geval dat registers van de burgerlijke stand in het land waar de documenten vandaan moeten komen niet bestaan dan wel onvolledig zijn, alsmede wanneer in het land in kwestie geen stukken kunnen worden verkregen vanwege de op dat moment bestaande politieke situatie.

Syrië

In Syrië geboren vreemdelingen hoeven geen Syrisch paspoort noch een uit Syrië afkomstige geboorteakte te overleggen. De reden hiervoor is dat uit het ambtsbericht over Syrië uit juni 2022 gebleken is dat in Syrië nog steeds sprake is van een instabiele situatie, die niet alleen wordt veroorzaakt door de aard en frequentie van het geweld, maar ook door repressieve acties van de Syrische regering en andere feitelijke machthebbers in delen van het land. Daardoor kan het verkrijgen van documenten niet gevergd worden.

Etnisch Armenen uit Azerbeidzjan

Geboorteakte en paspoort

Met ingang van 26 oktober 2015 zijn etnisch Armenen die geboren zijn in Azerbeidzjan, vrijgesteld van het overleggen van een geboorteakte uit Azerbeidzjan alsook van een Azerbeidzjaans paspoort (Kamerstuk 19 637, nr. 2072). Van etnisch Armenen uit Azerbeidzjan wordt aangenomen dat zijn in bewijsnood verkeren nu de Azerbeidzjaanse autoriteiten het (juridische) bezit van de Azerbeidzjaanse nationaliteit in het algemeen niet erkennen als het een etnisch Armeen betreft.

Oproep buitenlandse dienstplicht als bewijs van actueel bezit vreemde nationaliteit

Het komt voor dat naturalisatieverzoekers stellen niet van de eigen autoriteiten een geldig paspoort te krijgen omdat zij in het herkomstland de militaire dienstplicht (nog) moeten vervullen. Omdat een betrokkene in verzuim is met het tijdig vervullen van de dienstplicht geven de

desbetreffende autoriteiten geen (nieuw) paspoort meer af, ondanks het feit dat betrokkene (nog) wel de nationaliteit van dat land heeft. Dat een vreemdeling door zijn autoriteiten wordt opgeroepen om dienstplicht te vervullen, is een aanwijzing dat hij in het bezit is van de door hem gestelde vreemde nationaliteit. De eis om een geldig buitenlands paspoort te overleggen, vervalt daarom als betrokkene een schriftelijke oproep, die op de dag van het indienen van het naturalisatieverzoek niet ouder is dan een jaar, voor de militaire dienstplicht overlegt.

Paragraaf 2.3.3: inontvangstneming optieverklaring

Paragraaf 2.3.3.1: bevoegdheid Minister van Buitenlandse Zaken

Op grond van artikel 25, eerste en tweede lid, BVVN neemt de Minister van Buitenlandse Zaken uitsluitend optieverklaringen in ontvangst van de volgende personen:

Optanten met hoofdverblijf in het ressort

Dit betreft de hoofdregel: de Minister van Buitenlandse Zaken neemt de optieverklaringen in ontvangst op de diplomatieke of consulaire post in het ressort waar de optant zijn hoofdverblijf heeft. Het feit dat de optieverklaring ook kan zien op minderjarige kinderen die in de optieverklaring delen en hun hoofdverblijf niet in dat ressort hebben, doet daar niet aan af. Bij een zelfstandige optieverklaring ten behoeve van een minderjarige is de Minister van Buitenlandse Zaken eveneens bevoegd de optieverklaring in ontvangst te nemen. Dit geldt ook als de wettelijk vertegenwoordiger zijn hoofdverblijf in een ander ressort heeft.

Passanten

Dit zijn personen die nergens ter wereld hun hoofdverblijf hebben omdat zij per voer- of vaartuig steeds van verblijfplaats veranderen. Omdat het aantal passanten beperkt is, zal niet vaak sprake zijn van een situatie als hier bedoeld. De situatie kan zich voordoen bij opties op grond van artikel 6, eerste lid aanhef en onder c en d, RWN en artikel 28 RWN.

Optieverklaringen van andere personen dan hierboven genoemd worden niet door de Minister van Buitenlandse Zaken in ontvangst genomen (artikel 25, vierde lid, BVVN). Zo mogelijk deelt de Minister van Buitenlandse Zaken aan de optant mee waar de optieverklaring wel in persoon kan worden afgelegd.

Paragraaf 2.3.3.2: ontvangstbevestiging

Optieverklaringen worden voorzien van een datum en dienststempel (artikel 25, vijfde lid, BVVN). Daarna wordt een kopie van de optieverklaring, als bewijs van ontvangst, aan de optant meegegeven (artikel 25, derde lid, BVVN). Vervolgens dient binnen dertien weken na de inontvangstneming van de optieverklaring hierop te worden beslist. Deze termijn kan éénmaal met ten hoogste dertien weken worden verlengd (artikel 6, vijfde lid, RWN). Een verlenging van de termijn kan bijvoorbeeld noodzakelijk zijn als de Minister van Buitenlandse Zaken verzoekt om verificatie van gegevens van betrokkene die in een ander ressort zijn hoofdverblijf heeft gehad dan het ressort waar de optieverklaring is afgelegd, danwel verificatie van gegevens in een ander land. Als de Minister van Buitenlandse Zaken verlenging van de termijn noodzakelijk acht, deelt hij dit schriftelijk aan de optant mee. De Minister van Buitenlandse Zaken is niet verplicht om de reden van de verlenging te vermelden.

Paragraaf 2.3.3.3: beoordeling verschuldigdheid optiegelden

Nadat de Minister van Buitenlandse Zaken de optieverklaring voor ontvangst heeft getekend en een kopie van de voor ontvangst getekende verklaring aan de optant heeft afgegeven, beoordeelt de Minister van Buitenlandse Zaken voorafgaand aan de verdere behandeling van de optieverklaring of de optant al dan niet dient te betalen overeenkomstig het BON. De Minister van Buitenlandse Zaken informeert de optant hierover (model 1.25a HRWN). Indien de optant optiegelden verschuldigd is, wordt hem de hoogte van het bedrag meegedeeld en wordt hij terstond in de gelegenheid gesteld de betaling te verrichten (artikel 26, eerste lid, BVVN). Zie ook de toelichting onder artikel 13 RWN.

Paragraaf 2.3.3.4: beoordeling volledigheid optieverklaring/inverzuimstelling

Na de betaling van de optiegelden; de vaststelling dat geen betaling verschuldigd is; of de beslissing tot gehele ontheffing van betaling (model 1.27a HRWN), beoordeelt de Minister van Buitenlandse Zaken de optieverklaring op zijn volledigheid. Zonodig verzoekt hij de optant om aanvulling van de gegevens en stelt hij een termijn vast waarbinnen deze gegevens alsnog

aangeleverd moeten zijn (artikel 4:5, eerste lid Awb, artikel 26, tweede lid, BVVN). Het verdient aanbeveling een en ander op schrift te stellen en het bericht onmiddellijk aan de optant mee te geven. Indien de door de Minister van Buitenlandse Zaken gevraagde gegevens niet worden verstrekt of de documenten niet worden overgelegd, kan de Minister van Buitenlandse Zaken besluiten de optieverklaring buiten behandeling te stellen met toepassing van artikel 4:5 Awb. Op grond van artikel 4:15 Awb wordt door het in verzuim stellen de beslistermijn van dertien weken opgeschort tot de dag waarop de aanvulling van de verklaring is ontvangen of de verzuimtermijn is verstreken.

Paragraaf 2.3.4: voorbereiding van de beslissing

Paragraaf 2.3.4.1: toetsing juistheid verstrekte gegevens

Nadat de optiegelden zijn betaald of de Minister van Buitenlandse Zaken heeft vastgesteld dat geen betaling verschuldigd is, en de Minister van Buitenlandse Zaken heeft vastgesteld dat de verklaring volledig is, toetst hij de door de optant verstrekte gegevens. Hij toetst – voor zover aanwezig – aan de gegevens die in zijn administratie zijn opgenomen (artikel 27, eerste lid, BVVN). Met betrekking tot personen die (mede) in de optieverklaring zijn genoemd en die hoofdverblijf hebben binnen het Koninkrijk, verzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken voor zover nodig, al naar gelang de plaats waar zij volgens de basisadministratie als ingezetene zijn ingeschreven, aan de burgemeester van de betreffende gemeente, aan de gezaghebber van het betrokken openbaar lichaam of aan de Minister van Algemene Zaken van Aruba, Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten de hem verstrekte gegevens binnen tien weken te toetsen (artikel 53, tweede lid, BVVN). Ten aanzien van de zogenaamde passanten onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken, voor zover mogelijk, de juistheid van de gegevens van de betreffende vreemdelingen (artikel 27, derde lid, BVVN). Zie voor een juiste adressering het hoofdstuk Voorlichting.

Paragraaf 2.3.4.2: beoordeling of aan de (overige) voorwaarden wordt voldaan

Paragraaf 2.3.4.2.1: bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (bij optieverklaringen afgelegd op of ná 1 maart 2009)

De Minister van Buitenlandse Zaken controleert bij optieverklaringen die op of ná 1 maart 2009 zijn ingediend of iedere persoon die in de optieverklaring is genoemd en die hiertoe wettelijk verplicht is, zich bereid heeft verklaard bij de verkrijging van het Nederlanderschap een verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie paragraaf 2.3.2.4.1 hieronder en toelichting bij artikel 6, tweede lid, RWN. Alleen als het afleggen ervan redelijkerwijs niet gevraagd kan worden, zoals aan optanten die niet in staat zijn hun wil te bepalen of deze niet kunnen uiten of aan optanten aan wie het, door de Minister van Buitenlandse Zaken is toegestaan zich bij het afleggen van de optieverklaring te laten vertegenwoordigen door een gemachtigde, hoeft de bereidverklaring niet ondertekend te zijn. Indien de optant zich op de naturalisatieceremonie laat vertegenwoordigen door een gemachtigde, moet de verklaring van verbondenheid schriftelijk getekend door de optant, worden aangeleverd door de gemachtigde op de ceremonie. Indien een aspirant-optant, ten aanzien van wie door de Minister van Buitenlandse Zaken is bepaald dat niet kan worden afgezien van invulling en ondertekening van de bereidverklaring, die verklaring (model 1.36a HRWN) niet heeft ingevuld en ondertekend of indien een aspirant-optant heeft verklaard niet bereid te zijn om de verklaring van verbondenheid af te leggen en hij desondanks toch in zijn optie persisteert, weigert de Minister van Buitenlandse Zaken de verkrijging van het Nederlanderschap te bevestigen. Zie paragraaf 2.3.8 hieronder.

Paragraaf 2.3.4.2.2: geen gevaar voor de openbare orde, etc.

Behoudens de uitzonderingsgevallen onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken of er op grond van het gedrag van de minderjarige optant van 16 jaar of ouder, de meerderjarige optant of dat van zijn minderjarige kinderen van 16 jaar of ouder voor wie medeverkrijging van het Nederlanderschap wordt beoogd, ernstige vermoedens bestaan dat zij een gevaar opleveren voor de openbare orde, de goede zeden of de veiligheid van het Koninkrijk (artikel 28, eerste lid, BVVN). Er wordt derhalve geen onderzoek gedaan naar de mogelijke antecedenten van minderjarige kinderen van wie het de bedoeling is dat zij delen in de optie en die op het moment van de optieverklaring de leeftijd van 16 jaar nog niet hebben bereikt. Bij opties op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder c, RWN blijft onderzoek naar de antecedenten van de optant achterwege. Het onderzoek naar mogelijke antecedenten wordt verricht aan de hand van de door of namens de optant verstrekte gegevens. De Minister van Buitenlandse Zaken onderzoekt – indien mogelijk – de antecedenten van de optant in het land waar hij zijn hoofdverblijf heeft, of in de periode van vijf jaar voorafgaande aan de beslissing zijn hoofdverblijf heeft gehad.

In geval de optant in de afgelopen vijf jaar zijn hoofdverblijf in Nederland heeft gehad onderzocht de IND aan de hand van in Nederland opgevraagde uittreksels uit het register van de Justitiële documentatiedienst (JDD) en gegevens van de korpschef (NSIS, OPS, HKD) de aanwezigheid van mogelijke antecedenten in Nederland. De Minister van Buitenlandse Zaken verzoekt in deze gevallen de IND om verstrekking van deze gegevens.

Op het moment van de bevestiging van de optieverklaring geldt – bij onderzoek naar antecedenten in Nederland – dat uittreksels van de JDD niet ouder mogen zijn dan zes maanden. Zie de toelichting bij artikel 6, vierde lid, RWN en artikel 9, eerste lid, onder a, RWN.

Overgangsrecht: Wijziging rehabilitatietermijn van vier naar vijf jaar per 1 mei 2018

Met ingang van 1 mei 2018 is de rehabilitatietermijn van vier naar vijf jaar gegaan. Voor naturalisatieverzoeken of optieverklaringen die voor deze datum zijn ingediend of afgelegd geldt nog de rehabilitatietermijn van vier jaar.

Paragraaf 2.3.4.2.3: naamsvaststelling en naamskeuze bij optie

Naamsvaststelling vindt plaats in geval er geen onderscheid bestaat tussen voornaam en geslachtsnaam (of indien de naam uit één bestanddeel bestaat) en indien de juiste spelling daarvan niet vaststaat.

Indien vaststelling van de naam van de optant is voorgeschreven (artikel 6, zesde lid, RWN), overlegt de Minister van Buitenlandse Zaken met de optant over de vast te stellen geslachtsnaam en/of voornamen, alsmede over de vaststelling van de namen van de personen voor wie om medeverkrijging van het Nederlanderschap is verzocht. Voorts overlegt en beslist de Minister van Buitenlandse Zaken over de in het Koninkrijk gebruikelijke lettertekens waarin de naam van de optant, en de namen van de personen voor wie om medeverkrijging van het Nederlanderschap is verzocht, worden overgebracht (artikel 28, tweede lid, BVVN). Het beleid inzake naamsvaststelling bij naturalisatie is van overeenkomstige toepassing (zie de toelichting bij artikel 12 RWN).

Bij de naamsvaststelling worden de wettelijk vertegenwoordiger, de andere ouder als bedoeld in artikel 2, vierde lid, RWN en het (de) kind(eren), die de leeftijd van twaalf jaar hebben bereikt, in de gelegenheid gesteld hun zienswijze kenbaar te maken (artikel 28, derde lid, BVVN).

Verzoeken tot naamsvaststelling, alsmede verklaringen van instemming van de wettelijk vertegenwoordiger, andere ouder en de kinderen, die de leeftijd van twaalf jaar en ouder hebben bereikt, zijn opgenomen in de modellen 1.15a HRWN, 1.20a HRWN en 1.24a HRWN. Op de optieverklaring wordt vermeld of tevens een verzoek tot vaststelling van de geslachtsna(a)m(en)/of voorna(a-)m(en) is gedaan.

Als de Minister van Buitenlandse Zaken concludeert dat aan de optievoorwaarden is voldaan, maar dat de naam van de optant of van de persoon ten aanzien van wie een verklaring tot medeverkrijging is afgelegd, niet vastgesteld kan worden op de wijze zoals in de naamsverklaring is verzocht, deelt de Minister van Buitenlandse Zaken dit aan de optant mee en geeft hij aan op welke wijze hij de namen van de optant zal vaststellen. Hij vraagt de optant of deze in dat geval zijn optieverklaring wil intrekken of dat deze toch een bevestiging van de optieverklaring wenst. Indien de optant de procedure wil voortzetten wordt de optieverklaring bevestigd en de naam vastgesteld in overeenstemming met het Nederlandse namenrecht. Bij deze vaststelling wordt zoveel als mogelijk is, rekening gehouden met de door de optant uitgesproken voorkeur. In een bijlage bij de bevestiging wordt gemotiveerd aangegeven waarom de naam niet is vastgesteld zoals verzocht. Dit besluit is voor bezwaar vatbaar.

Bij een optie op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder c, RWN kan in bepaalde gevallen een verklaring van naamskeuze worden afgelegd (zie de toelichting bij die bepaling). Indien naamskeuze wordt gewenst, zal door beide ouders van de optant of de optant zelf (indien deze de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt), de verklaring van naamskeuze bij de Minister van Buitenlandse Zaken worden afgelegd (zie artikel 71 BVVN). Zie model 1.16a HRWN en 1.17a HRWN.

Paragraaf 2.3.4.2.4: onderzoek naar zienswijze kind/wettelijk vertegenwoordiger/(andere) ouder

Indien dit nog niet gebeurd is in een eerdere fase van de procedure – bijvoorbeeld tegelijk met het afleggen van de optieverklaring door de optant – stelt de Minister van Buitenlandse Zaken de andere in de optieverklaring genoemde personen, mits zij de leeftijd van twaalf jaar hebben bereikt, alsook de wettelijk vertegenwoordiger en de andere ouder (als bedoeld in artikel 2, vierde lid, RWN) op hun verzoek in de gelegenheid hun zienswijze inzake de optie kenbaar te maken (artikel 10, vierde lid, BVVN). Zie ook hiervoor bij 'verklaring afleggen in persoon' en de toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN.

Paragraaf 2.3.4.2.5: adviesprocedure bij optieverklaring op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder p, RWN

Voor de adviesprocedure wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.4.2.6, HRWN.

Paragraaf 2.3.5: bevestiging

Nadat de Minister van Buitenlandse Zaken heeft vastgesteld dat aan de optievoorwaarden is voldaan, bericht hij de optant schriftelijk de wijze waarop de bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap zal worden bekendgemaakt onder vermelding van de namen van de personen die in deze bekendmaking betrokken zullen zijn. De bevestiging vermeldt de naam, woonplaats en geboortedatum van de optant en van de personen die in de verkrijging delen. De Minister van Buitenlandse Zaken bericht gelijktijdig ten aanzien van welke personen hij de bevestiging weigert (artikel 11, eerste lid, BVVN). In beginsel nodigt de Minister van Buitenlandse Zaken de optant uit voor een bijeenkomst waarin de bevestiging op ceremoniële wijze wordt uitgereikt, nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd. De optant wordt als wettelijk vertegenwoordiger van het minderjarige kind jonger dan zestien jaar opgeroepen te verschijnen. Het minderjarige kind dat ten tijde van de optieverklaring zestien of zeventien jaar oud was wordt ook opgeroepen de uitreiking van de bevestiging bij te wonen. Indien sprake is van een (gedeeltelijke) weigering dan wordt de bevestiging uitgereikt en de gedeeltelijke weigering per aangetekende post verzonden.

Paragraaf 2.3.6: administratieve verwerking van de bevestiging

De Minister van Buitenlandse Zaken zendt de volgende stukken in kopie (conform origineel) aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), Klantdirectie Naturalisatie, Unit Nationaliteit en Naturalisatie, Postbus 285, 7600 AG te Almelo:

- de optieverklaring;
- de bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid;
- de ondertekende verklaring verblijf en gedrag;
- de gegevens betreffende het hoofdverblijf in het buitenland;
- de bevestiging met daarop aangetekend de datum van uitreiking op de ceremonie, of de verklaring van verbondenheid is afgelegd en hoe (mondeling of schriftelijk);
- (als van toepassing): het volledig ingevulde uitwisselingsformulier als bedoeld in de Overeenkomst van Parijs van 10 september 1964; en
- (als van toepassing): het volledig ingevulde uitwisselingsformulier als bedoeld in het Memorandum of Understanding van 26 augustus 2008 (bij een persoon met de Surinaamse nationaliteit).

Voornoemde stukken zijn nodig in verband met de opname van deze documenten in het nationaliteitenregister (artikel 30, eerste lid, BVVN).

Het algemene uitwisselingsformulier ingevolge de Overeenkomst van Parijs

Indien van toepassing moet een uitwisselingsformulier betreffende het uitwisselen van gegevens met betrekking tot verkrijging van nationaliteit (model 1.35 HRWN) worden opgemaakt en worden verzonden naar het land waarvan men de nationaliteit bezit. Dit is, op grond van de Overeenkomst van Parijs van 10 september 1964, het Aanvullend Protocol bij het Verdrag van Straatsburg van 6 mei 1963 en bilaterale afspraken met Duitsland, van toepassing bij verlening van het Nederlanderschap aan een persoon met de nationaliteit van België, Duitsland, Griekenland, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk en Portugal.

Het uitwisselingsformulier met Suriname

Bij een persoon van Surinaamse nationaliteit voegt hij een ingevuld formulier gebaseerd op het Memorandum of Understanding inzake wederzijdse uitwisseling van informatie betreffende de verkrijging en verlies van de nationaliteit tussen Nederland en Suriname, ondertekend op 26 augustus 2008 (model 1.35a HRWN) toe. De burgemeester maakt één uitwisselingsformulier op per meerderjarige, die door optie het Nederlanderschap verkregen heeft en die voorheen de Surinaamse nationaliteit bezat. Minderjarige kinderen die hebben gedeeld in de verkrijging van het Nederlanderschap van de ouder door optie en die voorheen de Surinaamse nationaliteit bezaten, staan vermeld op het uitwisselingsformulier van de ouder. Bij zelfstandige verkrijging van het Nederlanderschap door optie van een minderjarige van Surinaamse nationaliteit wordt eveneens een uitwisselingsformulier opgemaakt.

Indien naamsvaststelling en/of naamskeuze heeft plaatsgevonden, wordt een kopie van het verzoek om naamsvaststelling, (model 1.15a HRWN) een kopie van de bevestiging van de

optieverklaring waarbij de geslachtsnaam is vastgesteld (model 1.33a HRWN) en een verklaring van naamskeuze (model 1.16a HRWN en 1.17a HRWN) gezonden aan de desbetreffende instantie (gemeente of ander ressort) waar de geboorteakte is opgemaakt. Dit geldt ook voor naamsvaststellingen die gevolgen hebben voor de namen van de kinderen van de optant. Ook de Centrale Justitiële documentatiedienst te Almelo ontvangt een kennisgeving van de naamsvaststelling en/of naamskeuze in geval van een consulaire geboorteakte.

Paragraaf 2.3.7: Archivering

Tot slot archiveert de Minister van Buitenlandse Zaken de optieverklaring en de daarbij behorende documenten die hebben geleid tot de optiebevestiging, alsmede afschriften van de bevestiging gedurende tenminste twaalf jaar na de bekendmaking van de bevestiging (artikel 30, tweede lid BVVN). Deze bewaarplicht in het BVVN is een uitvloeisel van artikel 14, eerste lid, RWN waarin is voorzien in de intrekking van de verkrijging van het Nederlanderschap binnen twaalf jaar na de bevestiging, indien de verkrijging van het Nederlanderschap berust op een door de betrokken persoon gegeven valse verklaring of bedrog dan wel op het verzwijgen van enig voor de verkrijging of verlening relevant feit. Voor de bijzondere gevallen waarin ook na twaalf jaar nog intrekking van de verkrijging van het Nederlanderschap mogelijk is, is een langere archieftijd in het kader van de RWN weliswaar wenselijk, maar niet noodzakelijk, omdat het verzwijgen van dergelijke misdrijven altijd bewust zal gebeuren. De bewaarplicht op grond van artikel 12 BVVN laat overigens onverlet de (bewaar)verplichtingen op grond van de Archiefwet.

Paragraaf 2.3.8: weigering bevestiging

Paragraaf 2.3.8.1: weigering bevestiging verklaring van de optant

Als de Minister van Buitenlandse Zaken concludeert dat de optieverklaring niet kan leiden tot bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap omdat niet aan de voorwaarden wordt voldaan, weigert hij deze schriftelijk. Dit is een beschikking in de zin van de Awb. Zonodig stelt de Minister van Buitenlandse Zaken met toepassing van artikel 4:7 Awb belanghebbenden in de gelegenheid om een zienswijze kenbaar te maken voordat hij het besluit neemt (bijvoorbeeld als de opgevraagde antecedentgegevens afwijken van de gegevens op de verklaring verblijf en gedrag). Het besluit vermeldt de gronden van de weigering, en vermeldt dat de optant dan wel – indien van toepassing – zijn wettelijk vertegenwoordiger, binnen zes weken na ontvangst van het besluit bij de Minister van Buitenlandse Zaken een bezwaarschrift kan indienen. Een weigering van de bevestiging ten aanzien van de optant houdt tevens een weigering in ten aanzien van de in de verklaring genoemde personen. De beslissing wordt in persoon aan de optant of wettelijk vertegenwoordiger uitgereikt of per aangetekende post naar het laatst bekende adres van de optant, zijn wettelijk vertegenwoordiger of gemachtigde verzonden.

Paragraaf 2.3.8.1: bevestiging ten aanzien van de ouder/weigering bevestiging medeverkrijging

Als de Minister van Buitenlandse Zaken concludeert dat de verkrijging van het Nederlanderschap wel bevestigd dient te worden ten aanzien van de optant maar niet ten aanzien van de medeverkrijging van een kind dat in de optieverklaring is genoemd, bevestigt hij de verkrijging ten aanzien van de optant en weigert hij medeverkrijging voor het kind. De personalia van dat kind worden niet in de bevestiging opgenomen. Hetzelfde geldt in het geval dat het minderjarige kind in de optieverklaring van zowel zijn vader als zijn moeder is opgenomen en zowel zijn vader als moeder door bevestiging het Nederlanderschap verkrijgen. De medeverkrijging zal separaat schriftelijk door de Minister van Buitenlandse Zaken worden geweigerd. De schriftelijke weigering van de Minister van Buitenlandse Zaken is een beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht, waartegen op de gebruikelijke wijze rechtsmiddelen kunnen worden aangewend.

Paragraaf 2.3.9: bezwaar

Paragraaf 2.3.9.1: de Minister van Buitenlandse Zaken beslist

De beslissing op het bezwaarschrift wordt genomen door de Minister van Buitenlandse Zaken. De optant of zijn wettelijk vertegenwoordiger wordt zonodig in de gelegenheid gesteld zijn bezwaren mondeling toe te lichten. De hoofdstukken 6 en 7 Awb zijn van toepassing.

Paragraaf 2.3.9.2: afhandeling van de beslissing

Paragraaf 2.3.9.2.1: bezwaarschrift gegrond

Indien door de Minister van Buitenlandse Zaken wordt geconcludeerd dat het bezwaarschrift gegrond is en de optant (inmiddels) wel aan de voorwaarden voor verkrijging van het Nederlandschap voldoet, wordt de verkrijging van het Nederlandschap alsnog bevestigd en/of wordt de naam van de optant alsnog vastgesteld op de door hem verzochte manier. De bevestiging wordt door middel van uitreiking dan wel door verzending per post aan de optant bekend gemaakt. Indien het bezwaarschrift is ingediend door een gemachtigde of advocaat, wordt deze over het besluit ingelicht. De verscheidene instanties worden van de bevestiging op de hoogte gebracht. Zie hierboven paragraaf 2.3.6. Vervolgens wordt het dossier gearcheeerd. Zie paragraaf 2.3.7.

Paragraaf 2.3.9.2.2: bezwaarschrift tegen weigering medeverkrijging Nederlandschap door kind gegrond

Indien in de bezwaarfase wordt geconcludeerd dat de bevestiging van de medeverkrijging van het Nederlandschap ten aanzien van een minderjarig kind van de optant ten onrechte is geweigerd, wordt ten aanzien van dit kind alsnog een bevestiging afgegeven (model 1.33a en 1.34a). Het kind wordt in dat geval geacht het Nederlandschap te hebben verkregen gelijktijdig met de ouder. Hierbij verdient aandacht dat het kind op het moment van de bevestiging van de verkrijging van Nederlandschap van de ouder aan alle voorwaarden voor medeverkrijging moet hebben voldaan (ex tunc-toetsing). Van delen in de verkrijging van het Nederlandschap kan immers geen sprake meer zijn als pas na de bevestiging van de ouder aan de voorwaarden wordt voldaan. Als het kind achteraf gezien op het moment van de bevestiging van de verkrijging van het Nederlandschap door de ouder wél aan alle voorwaarden voldeed, maar nadien niet meer aan de voorwaarden voldoet, wordt de bevestiging wél alsnog afgegeven. De optiebevestiging wordt, indien de minderjarige medeoptant verplicht is de verklaring van verbondenheid af te leggen, na het afleggen van die verklaring in beginsel op een naturalisatieceremonie door middel van uitreiking aan de wettelijk vertegenwoordiger van het kind en aan de ouder die heeft verzocht om medeverkrijging (indien die ouder niet tevens wettelijk vertegenwoordiger is) bekendgemaakt. Is de minderjarige niet wettelijk verplicht tot afleggen van de verklaring van verbondenheid dan wordt de bevestiging onverwijld aan de wettelijk vertegenwoordiger van het kind en aan de ouder die heeft verzocht om medeverkrijging (indien die ouder niet tevens wettelijk vertegenwoordiger is) uitgereikt of per aangetekende post verzonden. Indien het kind inmiddels meerderjarig is geworden wordt tevens een kopie van de bevestiging aan betrokkene zelf uitgereikt dan wel per post aan het kind verzonden. Indien het bezwaarschrift is ingediend door een gemachtigde of advocaat, wordt deze over het besluit ingelicht. De verscheidene instanties worden van de bevestiging op de hoogte gebracht. (Zie hierboven paragraaf 2.3.6). Vervolgens wordt het dossier gearcheeerd. (Zie hierboven paragraaf 2.3.7).

Paragraaf 2.3.9.2.3: bezwaarschrift niet-ontvankelijk of ongegrond

Indien het bezwaarschrift niet-ontvankelijk of ongegrond is, wordt dit schriftelijk en gemotiveerd aan de indiener van het bezwaarschrift kenbaar gemaakt onder vermelding van de instantie waarbij en de termijn waarbinnen een beroepschrift kan worden ingediend.

Paragraaf 2.3.10: (hoger) beroep

Tegen een beslissing op het bezwaarschrift (bijvoorbeeld ongegrond- of niet-ontvankelijkverklaring) kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank Den Haag, sector Bestuursrecht, te Den Haag. Dit is de rechtbank van het rechtsgebied waar het bestuursorgaan (Ministerie van Buitenlandse Zaken) zijn zetel heeft (artikel 8:7, tweede lid, Awb). De bepalingen in de hoofdstukken 6 en 8 van de Awb met betrekking tot de beroepsprocedure, zijn van toepassing. (Zie voor de adressering het hoofdstuk Voorlichting).

Op grond van artikel 37 WRvS kan zowel de optant als de Minister van Buitenlandse Zaken van de uitspraak van de rechtbank hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. De bepalingen van de hoofdstukken 6 (zie artikel 6:24) en 8 Awb zijn – met uitzondering van enkele artikelen (zie artikel 39 WRvS) en voor zover daarvan in artikel 37 en volgende WRvS niet is afgeweken – van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 2.3.11: verhuizing van de optant tijdens de procedure

De Minister van Buitenlandse Zaken blijft verantwoordelijk voor de verdere afhandeling van de optieverklaring. Ook als de optant tijdens de procedure zijn hoofdverblijf verlegt naar het Konink-

rijk is uitsluitend hij bevoegd tot de bevestiging/weigering van de verkrijging van het Nederlanderschap.

De Minister van Buitenlandse Zaken zendt een gewaarmerkte kopie van de bevestiging of weigering van de optie naar het ressort waar de optant zijn hoofdverblijf heeft verplaatst.

Paragraaf 2.3.12: naturalisatieceremonie

Paragraaf 2.3.12.1: algemeen

De regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap (hierna: RvVN) bevat in artikel 5 sinds 1 april 2003 de mogelijkheid tot een ceremoniële bijeenkomst op vrijwillige basis voor zowel overheid als betrokkenen. Tijdens deze ceremonie zal de verkrijging van het Nederlanderschap worden gevierd. Met ingang van 1 januari 2007 is dit voor de optiebevestiging veranderd. Vanaf die datum treedt de optiebevestiging voor de daarin genoemde persoon of personen pas in werking door uitreiking van de optiebevestiging, in de regel op de naturalisatieceremonie. Met ingang van 1 maart 2009 voor het verkrijgen van het Nederlanderschap nog een vereiste ingevoerd, namelijk het afleggen van de verklaring van verbondenheid. Uitgangspunt bij de verklaring van verbondenheid is dat deze in persoon en mondeling wordt afgelegd tijdens de naturalisatieceremonie. Als de Minister van Buitenlandse Zaken komt tot een andere wijze van bekendmaking dan uitreiking in persoon, wordt de verklaring van verbondenheid eerst schriftelijk afgelegd (zie hiervoor artikel 29, vierde lid, RvVN, artikel 60a, vijfde en zesde lid, RvVN, artikel 5, vierde lid, onder d, RvVN, paragraaf 2.3.12.6.1 hieronder en paragraaf 2.3.12.4). De optiebevestiging wordt aan de optant bekendgemaakt door uitreiking en pas dan treedt het besluit tot verkrijging van het Nederlanderschap, met terugwerkende kracht tot de datum van dagtekening, in werking. Het besluit tot bevestiging van de optieverklaring werkt terug tot de dag van de dagtekening door de Minister van Buitenlandse Zaken (zie ook paragraaf 2.3.12.3).

Op grond van artikel 60a, eerste lid, RvVN jo. artikel 2, sub d, RvVN is in het buitenland de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd tot uitreiking van de optiebevestiging. Het staat hem vrij om door middel van een machtiging de uitreiking over te dragen aan een ambtenaar van de betreffende diplomatieke of consulaire post. Hij roept de optant tijdig op voor een naturalisatieceremonie. Verschijnt de opgeroepen persoon niet, dan vindt geen uitreiking plaats en wordt een oproeping voor de volgende ceremonie toegezonden. Zo nodig wordt een derde oproep per aangetekende post verzonden. Wordt de optiebevestiging niet binnen een jaar na de dag waarop zij is gedagtekend, uitgereikt, dan vervalt zij in de regel. De optant is dan geen Nederlander geworden, maar dient daarvoor een nieuwe optieverklaring af te leggen. De Minister van Buitenlandse Zaken zal dan opnieuw moeten vaststellen of aan de optievoorwaarden wordt voldaan.

Optieverklaringen van vóór 1 maart 2009

Sinds 1 maart 2009 geldt dat de optant bij het afleggen van de optieverklaring een bereidverklaring moet ondertekenen. De eis tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid geldt alleen voor optieverklaringen die op of na 1 maart 2009 zijn afgelegd. Deze optanten moeten in beginsel bij de naturalisatieceremonie de verklaring van verbondenheid afleggen.

Paragraaf 2.3.12.2: de oproeping

De op te roepen personen (artikel 60a, tweede lid RvVN)

De Minister van Buitenlandse Zaken roept in beginsel de optant en mede-optant die ten tijde van het afleggen van de optieverklaring 16 jaar of ouder was (waren) op te verschijnen. Was de optant jonger dan 16 jaar dan roept de Minister van Buitenlandse Zaken zijn wettelijke vertegenwoordiger op.

De oproeping vindt plaats door middel van een schriftelijke uitnodiging aan de optant of zijn wettelijke vertegenwoordiger. In beginsel wordt die wettelijk vertegenwoordiger opgeroepen die namens de minderjarige optant de optieverklaring heeft afgelegd. Zie ook bijlage 1 bij toelichting artikel 7 RvVN (tabel: oproepen en uitreiken).

De termijn van oproeping

De oproeping vindt plaats tijdig voor de uitreiking (artikel 60a, tweede lid RvVN, zie tevens paragraaf 2.3.12.4 hieronder). Indien de opgeroepen optant niet verschijnt, en hij heeft geen (succesvol) beroep op zwaarwegende redenen gedaan, wordt hij opnieuw opgeroepen. Na de eerste afwezigheid kan worden nagegaan of de uitnodiging aan het juiste adres is gestuurd. Is de optant ook na de tweede oproep niet verschenen, dan verzendt de Minister van Buitenlandse Zaken zonodig een derde oproep per aangetekende post. Wie geen van deze drie keren verschijnt, zal daarna zich alsnog voor een uitreiking kunnen melden. De optant zal dan voor een (eerst)vol-

gende ceremonie worden uitgenodigd, tenzij de bevestiging – behoudens een eerdere rechterlijke vernietiging van het besluit inzake de wijze van uitreiking – alsdan zou worden uitgereikt één jaar na haar dagtekening. In de oproeping dient de optant in ieder geval ook gewezen te worden op de (automatische) vervalltermijn van een jaar. Zie paragraaf 2.3.12.3.

Paragraaf 2.3.12.3: de uitreiking/naturalisatieceremonie

Algemeen

De optiebevestiging treedt als regel in werking door de uitreiking in persoon tijdens een ceremoniële bijeenkomst, nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd. Slechts in bijzondere gevallen kan de Minister van Buitenlandse Zaken hiervan afwijken. Onder zeer bijzondere omstandigheden wordt de bevestiging buiten de naturalisatieceremonie om uitgereikt of toegezonden aan de betrokkene in voorkomende gevallen nadat de verklaring van verbondenheid, al dan niet schriftelijk, daadwerkelijk is afgelegd. Zie hiervoor paragraaf 2.3.12.5 hieronder. Het besluit werkt na bekendmaking terug tot het moment waarop het besluit is gedagtekend (artikel 60a, eerste lid BVVN). Dit betekent dat een nieuw feit dat zich heeft voorgedaan in de periode tussen het besluit tot bevestiging van de optieverklaring en de bekendmaking daarvan, geen reden vormt de optiebevestiging opnieuw te beoordelen. Wie in deze tussenliggende periode in strijd met de openbare orde handelt, verkrijgt niettemin het Nederlanderschap. Ook de als minderjarige aangemelde persoon die in de tussenliggende periode meerderjarig is geworden, wordt niet opnieuw aan de voorwaarden getoetst. Hoewel een op of na de dagtekening overleden persoon niet meer in persoon kan verschijnen, zal ook deze persoon Nederlander worden zodra de optiebevestiging aan een belanghebbende is uitgereikt of bekendgemaakt.

De terugwerkende kracht is niet nieuw. Ook nu treedt het besluit tot bevestiging in werking door bekendmaking, die op dit moment niet door uitreiking, maar door toezending per post geschiedt. Ook hier werkt de inwerkingtreding terug tot het moment van ondertekening. En ook hier hebben feiten die zich na de ondertekening voordoen geen invloed op de verkrijging van het Nederlanderschap en treedt het rechtsgevolg in vanaf de dag van dagtekening.

Vervalltermijn van één jaar

Is een jaar na de dag van ondertekening van de optiebevestiging verstreken zonder dat de optant (op een naturalisatieceremonie) is verschenen en derhalve de bevestiging niet aan hem is bekendgemaakt, dan vervalt de optiebevestiging (artikel 60a, elfde lid, BVVN). De vervalltermijn van één jaar is opgeschort indien sprake is van bezwaar en beroep tegen het besluit inzake de wijze van bekendmaking van de optiebevestiging en/of de wijze van aflegging van de verklaring van verbondenheid. Om te voorkomen dat het besluit zou vervallen is bepaald dat de termijn van één jaar door het instellen van bezwaar of beroep wordt opgeschort totdat op het bezwaar dan wel het beroep onherroepelijk is beslist. De vervalltermijn van één jaar wordt stopgezet op het moment dat de Minister van Buitenlandse Zaken of de rechtbank het bezwaar- dan wel beroepschrift heeft ontvangen en gaat weer lopen op het moment dat de beslissing van de Minister van Buitenlandse Zaken of de rechtbank onherroepelijk is geworden en er dus geen rechtsmiddelen meer open staan. De termijn loopt dus na de beslissing in bezwaar of beroep verder en vangt niet opnieuw aan. Onder beroep wordt mede hoger beroep begrepen (artikel 60a, elfde lid, BVVN).

Dit kan bijvoorbeeld spelen als de optant heeft verzocht om de verklaring van verbondenheid schriftelijk te mogen afleggen en dit door de Minister van Buitenlandse Zaken geweigerd is. Dit kan ook voorkomen indien betrokkene een beroep op zwaarwegende redenen heeft gedaan om niet op de naturalisatieceremonie te verschijnen en dit door de Minister van Buitenlandse Zaken is afgewezen.

De optant die niet is verschenen en wiens besluit tot bevestiging is vervallen, kan enkel een nieuwe optieverklaring afleggen om zo alsnog Nederlander te worden. Tegen het vervallen van de bevestiging, als gevolg van het verstrijken van de vervalltermijn van één jaar na de dagtekening van de bevestiging staat geen bezwaar of beroep open. Het betreft immers verval van rechtswege.

Termijn van uitreiking

De Minister van Buitenlandse Zaken reikt het besluit tot bevestiging van de optieverklaring uit op een aan de omstandigheden aangepaste wijze. Vindt bekendmaking plaats door uitreiking, dan wordt daarbij zoveel mogelijk de procedure van artikel 60a BVVN toegepast, met uitzondering van het gestelde in lid 4.

De personen aan wie het besluit wordt uitgereikt

De Minister van Buitenlandse Zaken reikt het besluit tot bevestiging van de optieverklaring, na het (al dan niet schriftelijk) afleggen van de verklaring van verbondenheid, uit aan de optant die ten

tijde van het indienen van de optieverklaring zestien jaar of ouder was. Was de optant op dat tijdstip jonger dan zestien jaar dan wordt het besluit uitgereikt aan zijn wettelijke vertegenwoordiger (artikel 60a, vijfde lid BVVN). Zie ook bijlage 1 bij toelichting artikel 7 RWN (tabel oproepen en uitreiken).

De optant en zij die in de verkrijging van het Nederlanderschap door optie delen, zijn in één bevestiging genoemd. Deze personen worden dan ook tezamen opgeroepen te verschijnen. Indien de hoofdoptant niet aanwezig is, kan de bevestiging niet worden uitgereikt. In dat geval wordt de hoofdoptant voor de volgende ceremonie opgeroepen, op de wijze die hierboven is beschreven bij 'termijn van oproeping'.

De persoon aan wie het besluit wordt uitgereikt, dient ter identificatie van hemzelf (en, indien van toepassing, de personen die in de bevestiging worden genoemd) een (geldig) identiteitsbewijs over te leggen.

Verhuizing

De uitreiking van de optiebevestiging in het buitenland ligt in handen van de Minister van Buitenlandse Zaken (artikel 60a, eerste lid BVVN jo. artikel 2 BVVN).

Indien de optant zijn hoofdverblijf inmiddels heeft verlegd naar het Koninkrijk en hiervan mededeling heeft gedaan, dan zal de Minister van Buitenlandse Zaken de uitreiking van de bevestiging door middel van een machtiging overdragen aan de burgemeester van de nieuwe woonplaats van de optant.

Paragraaf 2.3.12.4: andere wijze van bekendmaking dan uitreiking en de termijn (artikel 5, vijfde lid, RVVN)

Uitgangspunt bij de bekendmaking is dat ook buiten het Koninkrijk een feestelijk getinte bijeenkomst ter viering van de verkrijging van het Nederlanderschap zal plaatsvinden. Echter wegens bijzondere aan de personele omvang van de diplomatieke of consulaire post gerelateerde omstandigheden kan de Minister van Buitenlandse Zaken komen tot een andere wijze van bekendmaking dan uitreiking in persoon. Dit staat overigens los van de – door de op te roepen/reeds opgeroepen optant – aan te voeren zwaarwegende redenen waarom de ceremonie door de optant niet in persoon kan worden bijgewoond. Zie hiervoor verder paragraaf 2.3.12.6.

Andere wijze bekendmaking door de Minister van Buitenlandse Zaken dan uitreiking in persoon (artikel 5, vierde lid onder d, RVVN)

Op grond van artikel 5, vierde lid onder d, RVVN kan de Minister van Buitenlandse Zaken komen tot een andere wijze van bekendmaking van het besluit tot verkrijging van het Nederlanderschap dan uitreiking in persoon wegens bijzondere aan de personele omvang van de diplomatieke of consulaire post gerelateerde omstandigheden.

Nederlandse diplomatieke of consulaire posten in het buitenland verrichten hun werkzaamheden onder zeer verschillende omstandigheden en mogelijkheden. Ook bij de verkrijging van het Nederlanderschap in het buitenland is evenwel het uitgangspunt dat sprake is van uitreiking in persoon van het besluit leidend tot het Nederlanderschap. Desalniettemin kan het voorkomen dat een diplomatieke of consulaire post (niet behorend tot een diplomatieke post) zodanig kleinschalig is dat het organiseren van een ceremonie een te zware belasting zou worden of niet spoedig na de vaststelling van de optiebevestiging kan worden georganiseerd. In een dergelijk voorkomend geval kan incidenteel worden besloten geen ceremonie te houden, maar in het belang van de betrokken burger over te gaan tot de onmiddellijke bekendmaking via de postbezorging.

Andere termijn van uitreiking (artikel 5, vierde lid onder e, RVVN, artikel 29, derde lid, BVVN en artikel 60a, zevende lid, BVVN)

Voor de uitreiking van de optiebevestiging kent het BVVN voor de Minister van Buitenlandse Zaken geen vaste uitreikingstermijn. Gezien de zeer verschillende omstandigheden waaronder zij de bekendmaking van de verlening van het Nederlanderschap hebben te verzorgen, is hierbij de mogelijkheid van een ruime uitreikingstermijn dan ook gewenst. Wel blijft gelden dat mede in het belang van de betrokken burger de uitreiking van de optiebevestiging op een zo kort mogelijke termijn na dagtekening dient plaats te vinden. Bij bekendmaking per post geschiedt dit in beginsel onmiddellijk na de vaststelling van de optiebevestiging, doch uiterlijk binnen één week daarna (artikel 5, vijfde lid, onder e, RVVN).

Paragraaf 2.3.12.5: afleggen verklaring van verbondenheid

Algemeen

Sinds 1 maart 2009 geldt de voorwaarde dat optanten die op of na voornoemde datum een optieverklaring afleggen bereid dienen te zijn in beginsel op een naturalisatieceremonie een verklaring van verbondenheid af te leggen. De verklaring van verbondenheid en het afleggen ervan is de onderstreping van het moment van de verkrijging van de nieuwe nationaliteit; het Nederlandschap. Het is het moment dat nieuwe rechten en plichten meebrengt, welke men kenbaar aanvaardt. Met het afleggen van de verklaring van verbondenheid verklaart de burger dat hij zich bewust is van de betekenis van aanvaarding en verkrijging van de nieuwe nationaliteit. De verklaring van verbondenheid wordt altijd in het Nederlands afgelegd. De verklaring van verbondenheid en de twee varianten voor de bevestiging zijn wettelijk bepaald in artikel 23 RWN. Daarmee staat de uit te spreken tekst wettelijk vast. Er kan geen sprake zijn van het uitspreken van een vertaling van de tekst.

Hoofregel: mondeling afleggen in persoon

De verklaring van verbondenheid wordt in persoon, in beginsel op een naturalisatieceremonie, doorgaans mondeling en (altijd) in het Nederlands afgelegd voordat de optiebevestiging wordt uitgereikt. De Minister van Buitenlandse Zaken bepaalt op welke wijze het afleggen van de verklaring van verbondenheid nader wordt ingevuld. Zie artikel 60a, vierde lid, BVVN. Als de Minister van Buitenlandse Zaken komt tot een andere wijze van bekendmaking dat uitreiking in persoon op een naturalisatieceremonie, wordt de verklaring van verbondenheid schriftelijk afgelegd (artikel 5, vierde lid, RVVN en artikel 60a, vijfde lid, BVVN).

De bevestiging ter fine van de verklaring van verbondenheid

De verklaring van verbondenheid wordt besloten met het uitspreken van de bevestiging 'Zo waarlijk helpe mij God almachtig' of 'Dat verklaar en beloof ik'. De keuze is aan de optant. De tekst van de bevestiging staat wettelijk vast en van deze tekst kan niet worden afgeweken.

Uitreikende autoriteit maakt aantekening

De Minister van Buitenlandse Zaken houdt bij of een verklaring van verbondenheid is afgelegd en de wijze waarop dit is gebeurd. Het feit van aflegging tekent de Minister van Buitenlandse Zaken aan op het afschrift van de optieverklaring dat aan de IND ter opname in het nationaliteitenregister wordt verzonden. Zie ook paragraaf 2.3.12.6. Dit geldt alleen voor optieverklaringen die zijn afgelegd op of ná 1 maart 2009.

Optanten die de verklaring van verbondenheid moeten afleggen (zie toelichting bij artikel 6, tweede lid, RWN en het schema opgenomen in paragraaf 2.3.2.4.1)

Niet verschijnen op een naturalisatieceremonie

- Hoofdoptant verschijnt niet
Omdat de optiebevestiging zowel de optant als de minderjarigen die met hem het Nederlandschap verkrijgen betreft, kan de bevestiging niet worden uitgereikt indien één van de opgeroepen personen die de verklaring van verbondenheid moet afleggen niet verschijnt. De uitreiking van de optiebevestiging wordt in dat geval aangehouden. Zie artikel 60a, derde lid, BVVN. Alle betrokkenen worden opnieuw uitgenodigd voor een volgende naturalisatieceremonie en bij die naturalisatieceremonie kunnen de in de optiebevestiging genoemde personen alsnog de verklaring van verbondenheid afleggen. Zie ook de toelichting bij artikel 6, derde lid, paragraaf 21.3.12.2 en 21.2.12.3, HRWN. Zo nodig wordt de uitnodiging nog eenmaal, dit maal bij aangetekende brief, herhaald (artikel 60a, tiende lid, BVVN). Indien de (hoofd)optant na herhaalde oproepen niet op een naturalisatieceremonie is verschenen (en dus niet de verklaring van verbondenheid heeft afgelegd), vervalt de optiebevestiging een jaar na dagtekening ervan. Zie artikel 60a, elfde lid, BVVN.
- Hoofdoptant verschijnt wel, medeoptant van 16 of 17 jaar verschijnt niet
Hetzelfde geldt wanneer een medeoptant van zestien of zeventien jaar, die wettelijk verplicht is de verklaring van verbondenheid af te leggen, niet op de naturalisatieceremonie is verschenen om daar de verklaring van verbondenheid af te leggen. Ook in dit geval wordt de uitreiking aangehouden. Zie artikel 60a, derde lid, BVVN. Indien de medeoptant binnen één jaar na ondertekening van de optiebevestiging nog altijd niet op een naturalisatieceremonie is verschenen (en dus niet de verklaring van verbondenheid heeft afgelegd) vervalt de optiebevestiging een jaar na dagtekening ervan. Zie artikel 60a, elfde lid, BVVN. Dit geldt ook voor alle andere in de optiebevestiging genoemde personen.

Weigering afleggen verklaring van verbondenheid

Indien de optant bij het afleggen van de optieverklaring zich wel bereid heeft verklaard (model 1.36a HRWN) de verklaring van verbondenheid af te leggen, maar hij komt deze toezegging niet na en door de Minister van Buitenlandse Zaken is geen vrijstelling van het afleggen van deze verklaring gegeven, dan zal de optiebevestiging niet worden uitgereikt en het Nederlanderschap niet worden verkregen.

Het niet uitreiken is geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Bezwaar of beroep staat dan ook niet open. De verklaring van verbondenheid is immers een wettelijke voorwaarde voor de uitreiking van het besluit en om Nederlander te kunnen worden door optie.

Indien de minderjarige medeoptant van zestien of zeventien jaar, die wettelijk verplicht is de verklaring van verbondenheid af te leggen weigert om de verklaring van verbondenheid af te leggen, dan wordt de uitreiking voor alle in het besluit genoemde personen aangehouden. Zie artikel 60a, derde lid, BVVN en artikel 60a, tiende lid, BVVN. Na herhaalde oproepen wordt de optiebevestiging vervolgens aan deze omstandigheid aangepast en zo gewijzigd dat de betreffende medeoptant niet meer in het bevestigingsbesluit wordt genoemd. Tijdens de eerstvolgende ceremonie wordt de aangepaste optiebevestiging uitgereikt aan de hoofdoptant en eventuele andere medeoptanten. De wijziging van het bevestigingsbesluit moet plaatsvinden vóór de vervaldatum van een jaar na ondertekening van de optiebevestiging. Zie toelichting bij artikel 60a, derde lid, BVVN, Stb. 2006, 250.

Paragraaf 2.3.12.6: zwaarwegende redenen (artikel 60a, zesde lid BVVN) en niet (mondeling) afleggen verklaring van verbondenheid

Paragraaf 2.3.12.6.1: zwaarwegende redenen om niet op een naturalisatieceremonie te verschijnen

Algemeen

Het besluit tot bevestiging treedt als regel in werking door uitreiking ervan in persoon aan de opgeroepen optant/wettelijk vertegenwoordiger. Dit is een wettelijk gegeven, waartegen geen rechtsmiddel openstaat.

Van de regel om in persoon te verschijnen kan slechts in bijzondere omstandigheden wegens zwaarwegende redenen worden afgeweken. In zulke uitzonderingsgevallen kan de betrokkene, nadat een daartoe strekkend besluit door de Minister van Buitenlandse Zaken is genomen, door een gemachtigde worden vertegenwoordigd. Ook kan in die gevallen de Minister van Buitenlandse Zaken besluiten de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen, waarbij te denken is aan een uitreiking buiten de naturalisatieceremonie om of aan toezending per post van de bevestiging. Om uitgezonderd te worden van de regel in persoon te verschijnen, dient de optant een daartoe strekkend verzoek in te dienen.

De beoordeling of sprake is van zwaarwegende redenen ligt geheel bij de Minister van Buitenlandse Zaken. Deze beoordeling is een beslissing in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), waartegen bezwaar bij de Minister van Buitenlandse zaken en beroep bij de bestuursrechter openstaan.

Bij zwaarwegende redenen kan worden gedacht aan de fysieke en/of psychische onmogelijkheid in persoon te verschijnen (zie toelichting in de Handleiding RWN bij artikel 2, tweede lid, RWN). Deze zwaarwegende redenen dienen te worden aangetoond aan de hand van een verklaring van een onafhankelijk arts. Als dit voldoende is aangetoond, kan betrokkene zich laten vertegenwoordigen door een daartoe schriftelijk gemachtigde meerderjarige persoon, mits voldoende zekerheid kan worden verkregen over de identiteit van de gemachtigde en de betreffende optant (artikel 3, tweede lid BVVN is van overeenkomstige toepassing). De gemachtigde dient in persoon te verschijnen en verschaft de nodige zekerheid over zijn identiteit door het overleggen van een geldig identiteitsbewijs. De machtiging dient op schrift te zijn gesteld en ondertekend te zijn door de persoon wiens verschijning in persoon is vereist. De gemachtigde dient ter identificatie een geldig identiteitsbewijs van de betrokken persoon over te leggen (en tevens de andere gegevens die nodig zijn voor de beoordeling van het geval). Onder zwaarwegend wordt niet verstaan strikt tijdelijke omstandigheden zoals bijvoorbeeld het hebben van vakantie, het volgen van een cursus of het niet vrij kunnen krijgen van werk. Bij een tijdelijke belemmering wordt in eerste instantie, in overleg met de optant, onderzocht of deelname aan een volgende naturalisatieceremonie uitkomst biedt.

Onder zwaarwegend wordt bijvoorbeeld verstaan een langdurige zware depressie of een andere, ernstige psychologische belemmering. Daarnaast kan, anders dan in Nederland, incidenteel voor buiten het Koninkrijk woonachtigen sprake zijn van een zodanig grote af te leggen reisafstand naar de plaats waar de ceremonie wordt gehouden, dat in redelijkheid niet van de optant kan worden verlangd dat hij in persoon de ceremonie bijwoont (artikel 5, vijfde lid, onder c, RVVN).

Belangenafweging

Uitgangspunt van de regelgeving is dat de optant zoveel mogelijk op een naturalisatieceremonie verschijnt. Dit betekent dat de Minister van Buitenlandse Zaken vrij staat, op verzoek van de optant zelf, in overleg met hem een andere datum te bepalen waarop een ceremonie wordt gehouden en hij toch kan verschijnen. Daarbij is het overigens wel van belang dat de duur van de periode die ligt tussen de bevestiging en de uitreiking daarvan, zo beperkt mogelijk blijft, in ieder geval niet langer dan een jaar.

Procedure

Bij een beroep op zwaarwegende redenen overweegt de Minister van Buitenlandse Zaken eerst of sprake is van een tijdelijke dan wel blijvende reden om niet te verschijnen. Bij een tijdelijke reden onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken of de optant binnen een redelijke termijn toch aanwezig kan zijn op een naturalisatieceremonie. Als dat het geval is, wordt in overleg met hem een nieuwe datum bepaald. Bij een blijvende reden om niet te verschijnen, dan wel ingeval de volgende ceremonie pas na lange tijd plaatsvindt, wordt als volgt gehandeld. Als de optant niet binnen een redelijke termijn aanwezig kan zijn, bijvoorbeeld vanwege een blijvende lichamelijke handicap, bepaalt de Minister van Buitenlandse Zaken of het beroep op zwaarwegende redenen gegrond is. Als dit het geval is, beslist de Minister van Buitenlandse Zaken dat de optant zich laat vertegenwoordigen door een daartoe schriftelijk gemachtigde, meerderjarige persoon. Ingeval dit laatste niet mogelijk is, kan de Minister van Buitenlandse Zaken het besluit na het al dan niet schriftelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid op een andere wijze bekendmaken, bijvoorbeeld door uitreiking in persoon buiten de reguliere naturalisatieceremonie om of door toezending per post van de optiebevestiging. Als het beroep op zwaarwegende redenen niet gegrond is, dan wijst de Minister van Buitenlandse Zaken dit beroep af. Tegen deze beslissing staat bezwaar en beroep open.

Indien de opgeroepen optant op of na de dag waarop het besluit tot bevestiging is gedagtekend, is overleden, wordt dit besluit aan een andere belanghebbende, al naar gelang de omstandigheden, uitgereikt of toegezonden. Een belanghebbende kan in dit geval zijn een kind dat na de dag van dagtekening van het besluit, is geboren. Onder belanghebbende kan ook worden verstaan een (voormalige) (huwelijks-)partner of een familielid van de overleden persoon.

Paragraaf 2.3.12.6.2: mondeling afleggen verklaring van verbondenheid en uitzonderingen

Hoofregel: mondeling afleggen in persoon

Uitgangspunt is dat de verklaring van verbondenheid persoonlijk wordt afgelegd tijdens een naturalisatieceremonie waarbij de bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap wordt uitgereikt. De verklaring van verbondenheid wordt in het Nederlands en doorgaans mondeling afgelegd. Zie tevens artikel 23, tweede lid, RWN. Van de verplichting tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid wordt alleen vrijstelling gegeven indien het afleggen ervan redelijkerwijs niet gevraagd kan worden. Het mondeling of schriftelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid kan niet worden overgelaten aan een gemachtigde gezien het persoonlijke karakter van de verklaring.

Op grond van artikel 60a, vijfde lid, BVVN en artikel 5, vierde lid, onder c, RVVN kan de Minister van Buitenlandse Zaken bepalen dat een optant de verklaring van verbondenheid schriftelijk aflegt, indien van hem redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij hem schriftelijk aflegt. Hiervan is sprake als niet kan worden verlangd dat een optant de naturalisatieceremonie bijwoont omdat hij bijvoorbeeld onredelijk ver zou moeten reizen om de ceremonie op de diplomatieke of consulaire post bij te wonen. Volstaan kan worden met het schriftelijk afleggen met de verklaring van verbondenheid (model 4.1a HRWN of 4.2a HRWN). De ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid moet echter eerst (door toezending per post) in het bezit zijn van de Minister van Buitenlandse Zaken, voordat de optiebevestiging wordt bekendgemaakt, bijvoorbeeld door toezending per post.

Uitzondering I op de hoofregel: Niet mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid, maar schriftelijk

Voor een enkele optant zal een uitzondering gemaakt moeten worden. Indien van de optant door omstandigheden redelijkerwijs niet verlangd kan worden dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling uitspreekt tegenover de bevoegde autoriteit, wordt een schriftelijke verklaring van verbondenheid ondertekend. Voor het schriftelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid zijn twee modellen ontwikkeld. In model 4.1a HRWN is de verklaring van verbondenheid opgenomen die besluit met de bevestiging 'Zo waarlijk helpe mij God almachtig' en in model 4.2a HRWN

de verklaring van verbondenheid opgenomen die besluit met 'Dat verklaar en beloof ik'. De optant dient (volgens de daár geldende regels) bij het afleggen van de optieverklaring wel de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen. De beoordeling of sprake is van de hier bedoelde omstandigheden, ligt bij de Minister van Buitenlandse Zaken (artikel 60a, vijfde lid, BVVN) en wordt gestaafd door ten minste één door of namens de optant overgelegde bewijsstuk(ken).

De verklaring van verbondenheid wordt tevens schriftelijk afgelegd indien een persoon, vanwege zwaarwegende redenen, niet op een naturalisatieceremonie kan verschijnen, maar hij wel in staat is de verklaring van verbondenheid schriftelijk af te leggen. De gemachtigde die wél op de ceremonie verschijnt om namens de optant de optiebevestiging in ontvangst te nemen, overhandigt de Minister van Buitenlandse Zaken de schriftelijke verklaring van verbondenheid. Voor de beoordeling of sprake is van zwaarwegende redenen zie paragraaf 2.3.12.6.1. De verklaring van verbondenheid kan ook schriftelijk worden afgelegd indien de optant onredelijk ver zou moeten reizen om de naturalisatieceremonie op de diplomatieke of consulaire post bij te wonen.

In bovenstaande gevallen kan na het overhandigen dan wel na toezending aan de Minister van Buitenlandse Zaken van de ondertekende schriftelijk afgelegde verklaring van verbondenheid, tot uitreiking van de optiebevestiging worden overgegaan, al dan niet aan een gemachtigde of op aangepaste wijze, hierbij valt te denken aan een uitreiking buiten de naturalisatieceremonie om of aan toezending van de optiebevestiging aan de optant.

Uitzondering II op de hoofdregel: Niet afleggen van de verklaring van verbondenheid

Er zijn omstandigheden denkbaar waarbij de optant in het geheel niet in staat is om de verklaring van verbondenheid af te leggen. Is de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat in persoon de verklaring van verbondenheid mondeling of schriftelijk af te leggen, dan wordt de verklaring van verbondenheid niet afgelegd. Het zal hier zeer uitzonderlijke gevallen betreffen. Indien de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen, wordt de optiebevestiging bekendgemaakt zonder dat de verklaring van verbondenheid is afgelegd. Zie artikel 60a, zesde lid, BVVN.

In voorkomende gevallen heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (meestal) reeds bij het (door een gemachtigde) afleggen van de optieverklaring beoordeeld dat de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60a, zesde lid, BVVN. De beoordeling door de Minister van Buitenlandse Zaken van de onmogelijkheid tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid vindt plaats op grond van ten minste één door of namens de optant overgelegde bewijsstuk(ken). Zie hiervoor de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft dan ook in gevallen als hier bedoeld bij het afleggen van de optieverklaring afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring door de optant.

Uitzondering III op de hoofdregel: Tussentijdse wijziging in de situatie van de optant

Het is mogelijk dat tussen het afleggen van de bereidverklaring en de naturalisatieceremonie waar de verklaring van verbondenheid moet worden afgelegd de fysieke of psychische toestand van de optant is gewijzigd. Het is aan de Minister van Buitenlandse Zaken om te beoordelen of en zo ja op welke wijze de verklaring van verbondenheid onder de gewijzigde omstandigheid wordt afgelegd. Voorbeeld: Indien een optant na het ondertekenen van de bereidverklaring in coma is geraakt, kan hij de verklaring van verbondenheid niet langer afleggen. In dit geval wordt de optiebevestiging bekendgemaakt zonder dat de verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Mogelijke scenario's

Met betrekking tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid zijn de volgende, niet limitatieve, scenario's denkbaar:

Wijze bekendmaking	Wijze van afleggen verklaring van verbondenheid		
	Mondeling	Schriftelijk	Niet
	(artikel 60a, vierde lid, BVVN)	(zie artikel 60a, vijfde lid, BVVN)	(zie artikel 60a, zesde lid, BVVN)
Aan betrokkene in beginsel op een naturalisatieceremonie	Scenario 1	Scenario 2	Scenario 3
Aan gemachtigde in beginsel op een naturalisatieceremonie (artikel 60a, negende lid, BVVN)		Scenario 4	Scenario 5
Aan betrokkene op aangepaste wijze waarbij artikel 5, vierde lid, RNVN is gevolgd (artikel 60a, negende lid, BVVN)	Scenario 6	Scenario 7	Scenario 8

Ad 1. De optant is aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid mondeling af

Deze situatie zal doorgaans het geval zijn. De optant heeft bij het afleggen van zijn optieverklaring de bereidverklaring ondertekend. Na het mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid wordt de bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap aan de optant uitgereikt.

Ad 2. De optant is aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid schriftelijk af

De optant heeft bij het afleggen van zijn optieverklaring de bereidverklaring ondertekend. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft, al dan niet bij het afleggen van de optieverklaring, bepaald dat van de optant redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt. Eerst na het overleggen van de schriftelijke verklaring van verbondenheid wordt tot uitreiking overgegaan.

De Minister van Buitenlandse Zaken kan ervoor kiezen om de schriftelijke verklaring van verbondenheid met de uitnodiging voor de naturalisatieceremonie mee te sturen, zodat de optant de ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid aan de Minister van Buitenlandse Zaken overhandigt, voordat de bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap aan de optant wordt uitgereikt. Ook kan de Minister van Buitenlandse Zaken ervoor kiezen om op de naturalisatieceremonie zelf de schriftelijke verklaring van verbondenheid te laten ondertekenen.

Ad 3. De optant is wel aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar kan de verklaring van verbondenheid niet afleggen

Bij het (door een gemachtigde) afleggen van de optieverklaring of na het afleggen hiervan is gebleken dat de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60a, zesde lid BVVN, artikel 5, vierde lid onder c, RVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft derhalve afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring en ziet af van het afleggen van de verklaring van verbondenheid door de optant. Van zijn bevindingen dienaangaande maakt hij een aantekening in het optiedossier. De optiebevestiging wordt bekendgemaakt zonder dat verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Ad 4. De optant is niet in persoon aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar laat zich vertegenwoordigen door een gemachtigde en legt de verklaring van verbondenheid schriftelijk af

Vanwege aangetoonde zwaarwegende redenen is de optant vertegenwoordigd door een gemachtigde. Zie artikel 60a, negende lid BVVN en de toelichting bij artikel 6, derde lid, RWN, paragraaf 2.3.12.6.1. De optant heeft bij het afleggen van zijn optieverklaring de bereidverklaring ondertekend. De optant moet de ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid meegeven aan de gemachtigde. Eerst na het overleggen van de door de optant ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid wordt tot uitreiking aan de gemachtigde overgegaan.

De Minister van Buitenlandse Zaken kan ervoor kiezen om de schriftelijke verklaring van verbondenheid bij afleggen van de optieverklaring aan de optant of gemachtigde mee te geven, zodat de gemachtigde de door de optant ondertekende verklaring op de naturalisatieceremonie aan de Minister van Buitenlandse Zaken kan overhandigen. Ook kan de Minister van Buitenlandse Zaken ervoor kiezen om de schriftelijke verklaring van verbondenheid met de uitnodiging voor de naturalisatieceremonie mee te sturen, zodat de optant de ondertekende schriftelijke verklaring ter overhandiging aan de Minister van Buitenlandse Zaken aan de gemachtigde kan meegeven.

Ad 5. De optant is niet in persoon aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar is vertegenwoordigd door een gemachtigde en legt de verklaring van verbondenheid niet af

Vanwege aangetoonde zwaarwegende redenen is de optant vertegenwoordigd door een gemachtigde. Zie artikel 60a, negende lid BVVN en de toelichting bij artikel 6, derde lid, RWN, paragraaf 2.3.12.6.1. Bij het (door een gemachtigde) afleggen van de optieverklaring is gebleken dat de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60a, zesde lid BVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft derhalve afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring en ziet af van het afleggen van de verklaring van verbondenheid. In voorkomende gevallen wordt de optiebevestiging aan de gemachtigde bekendgemaakt zonder dat verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Ad 6. De optant is niet aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid mondeling af

Bij het afleggen van de optieverklaring heeft de optant de bereidverklaring ondertekend. Het verzoek van de optant om, vanwege zwaarwegende redenen, niet in persoon op een naturalisatieceremonie te verschijnen is door de Minister van Buitenlandse Zaken gehonoreerd. Zie artikel 60a, negende lid BVVN en de toelichting bij artikel 6, derde lid, RWN, paragraaf 2.3.12.6.1. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft besloten om de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen. Na het mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid, wordt de bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap aan de optant uitgereikt. Bijvoorbeeld indien de optant vanwege langdurige ziekenhuisopname niet in staat is de naturalisatieceremonie bij te wonen, maar fysiek wel in staat is de verklaring van verbondenheid uit te spreken, kan de Minister van Buitenlandse Zaken een 'privé naturalisatieceremonie' organiseren op de kamer van de optant. Na het mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid, reikt de Minister van Buitenlandse Zaken de optiebevestiging uit.

Ad 7. De optant is niet aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar legt de verklaring van verbondenheid schriftelijk af

De optant heeft bij het afleggen van zijn optieverklaring de bereidverklaring ondertekend. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft, al dan niet bij het afleggen van de optieverklaring, bepaald dat van de optant redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling kan afleggen.

Het verzoek van de optant om, vanwege zwaarwegende redenen, niet in persoon op een naturalisatieceremonie te verschijnen is door de Minister van Buitenlandse Zaken akkoord bevonden. Zie artikel 60a, negende lid, BVVN, artikel 5, vierde lid onder c, RVVN en de toelichting bij artikel 6, derde lid, RWN, paragraaf 2.12.5.1. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft besloten om de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen. Indien de bevestiging bijvoorbeeld door het toezenden per post wordt bekendgemaakt, moet de ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid voorafgaand aan die toezending in het bezit van de Minister van Buitenlandse Zaken zijn.

Ad 8. De optant is niet aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid niet af

Bij het (door een gemachtigde) afleggen van de optieverklaring is gebleken dat de optant vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60a, zesde lid BVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft derhalve afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring en ziet af van het afleggen van de verklaring van verbondenheid. Het verzoek van de optant om, vanwege zwaarwegende redenen, niet in persoon op een naturalisatieceremonie te verschijnen is door de Minister van Buitenlandse Zaken ook gehonoreerd. Zie artikel 60a, zesde lid BVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft besloten om de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen. In voorkomende gevallen wordt de optiebevestiging bekendgemaakt zonder dat verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Paragraaf 2.3.12.6: procedurele aspecten na uitreiking

Terugmelding

Met het oog op het correct bijhouden van het nationaliteitenregister (artikel 30, eerste lid BVVN) zal bij iedere optiebevestiging van op of na 1 maart 2009 moeten zijn vermeld op welke datum deze optiebevestiging is uitgereikt of anderszins is bekendgemaakt. Immers, het Nederlanderschap zal pas op die datum van uitreiking of bekendmaking zijn ingegaan (met terugwerkende kracht tot de datum van de optiebevestiging). Terugmelding vindt in dit geval plaats door middel van het toesturen aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van een (gewaarmerkte) kopie van de optiebevestiging, voorzien van een uitreikingsdatum en een dienststempel. Voorts deelt op grond van artikel 60a, twaalfde lid, BVVN, de Minister van Buitenlandse Zaken Onze Minister mee 'of en op welke wijze de verklaring van verbondenheid is afgelegd'. Ten behoeve van de mededeling gebruikt de uitreikende autoriteit de kopie van de optiebevestiging die hij op grond van hetzelfde twaalfde lid, BVVN inzendt naar de IND ter opneming in het register als bedoeld in artikel 22 RWN. De wijze waarop de aantekening betreffende de verklaring van verbondenheid op de kopie van de optiebevestiging wordt genoteerd, is vormvrij en alleen van toepassing op optieverklaringen afgelegd op of ná 1 maart 2009.

Archiveren schriftelijke verklaring

Indien de verklaring van verbondenheid schriftelijk is afgelegd, wordt deze verklaring gearchiveerd in het optiedossier bij de post. De verklaring hoeft dus niet naar de IND te worden gestuurd.

3. Naturalisatie vanuit het buitenland

Paragraaf 1: toelichting bij artikel 7

Paragraaf 1.1: wettekst artikel 7

1. Met inachtneming van de bepalingen van dit Hoofdstuk verlenen Wij op voordracht van Onze Minister het Nederlanderschap aan vreemdelingen die daarom verzoeken.
2. Ten aanzien van hen die hun hoofdverblijf hebben in de Nederlandse Antillen, onderscheidenlijk Aruba, adviseert Onze Minister van Justitie van de Nederlandse Antillen, onderscheidenlijk Onze Minister van Justitie van Aruba, omtrent het verzoek.

Overgangsrecht

Voor een gedetailleerde beschrijving van het overgangsrecht wordt verwezen naar artikel 7 van de Handleiding voor Nederland. Hier volstaat de aantekening dat ten aanzien van verzoeken die vóór 1 april 2003 zijn ingediend niet het vereiste van het afleggen van de naturalisatietoets als bedoeld in artikel 2 BNT geldt. Op deze verzoeken blijft de oorspronkelijke tekst van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, RWN van toepassing, evenals de voormalige richtlijnen van de Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 1999. Op de kinderen voor wie medeverlening wordt verzocht, is in alle gevallen artikel 11, zesde lid, RWN van toepassing (dus ook indien het verzoek is ingediend vóór 1 april 2003).

Naturalisatieceremonie

Vanaf 1 oktober 2006 treedt het naturalisatiebesluit in werking door de uitreiking ervan aan de betrokkene. Voor het naturalisatiebesluit dat op of na 1 oktober 2006 is vastgesteld, geldt dat dit wordt uitgereikt op de naturalisatieceremonie. Zie artikel II van het Besluit van 19 mei 2006, Stb. 250, tot wijziging van het BVVN. Zie verder artikel 60b BVVN en hieronder paragraaf 2.3.13. Met ingang van 1 maart 2009 is de bereidheid om bij verkrijging van het Nederlanderschap een verklaring van verbondenheid af te leggen een nieuwe voorwaarde voor de verkrijging van het Nederlanderschap. In de regel moet tijdens de naturalisatieceremonie de naturalisandus die de bereidverklaring gegeven heeft, de verklaring van verbondenheid afleggen voordat hem het uittreksel uit het besluit tot verlening van het Nederlanderschap wordt uitgereikt. Zie ook toelichting bij artikel 60b, derde lid, BVVN en artikel 2, vijfde lid, artikel 6, artikel 8, eerste lid, onder e, artikel 11 vierde en vijfde lid, artikel 23, artikel 26 en artikel 28 RWN.

Paragraaf 2: toelichting bij artikel 7, eerste lid

Paragraaf 2.1: toelichting algemeen

Hieronder wordt de procedure beschreven voor de behandeling van verzoeken om naturalisatie. Voor wat betreft de voorwaarden voor verlening van het Nederlanderschap, zie de toelichting bij artikelen 8, 9, eerste lid en 11 RWN.

Dit artikel is een inleidende bepaling waaruit blijkt dat naturalisatie – de RWN spreekt van ‘verlenen van het Nederlanderschap’ – tot stand komt bij koninklijk besluit en alleen als iemand daar zelf om vraagt. Dit koninklijk besluit is een zogenoemd ‘klein KB’, waarvoor geen overleg in de ministerraad is vereist, waarvoor het advies van de Raad van State achterwege kan blijven en waarvoor geen plaatsing in het Staatsblad nodig is. Artikel 7, tweede lid, RWN verleent een adviserende functie aan de Minister van Justitie van de Nederlandse Antillen respectievelijk Aruba maar de uiteindelijke voordracht vindt plaats door de Minister van Justitie van Nederland op grond van artikel 7, eerste lid, RWN. De Minister is bevoegd om een verzoek om naturalisatie aan te houden of af te wijzen (zie artikel 9, vijfde lid, RWN).

Paragraaf 2.2: toelichting nadere regelgeving in het BVVN

Artikel 21 RWN bepaalt dat bij algemene maatregel van rijksbestuur de autoriteiten en ambtenaren worden aangewezen die bevoegd zijn tot het in ontvangst nemen van verzoeken om naturalisatie. Dit artikel bepaalt voorts dat bij algemene maatregel van rijksbestuur nadere voorschriften kunnen worden gesteld voor de wijze van inontvangstneming van verzoeken om naturalisatie en voor de verdere administratieve behandeling van verlening van het Nederlanderschap. Deze nadere regelgeving is opgenomen in de algemene maatregel van rijksbestuur BVVN. Artikel 2, aanhef en

onder d, BVVN bepaalt dat in het buitenland de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd is tot het in ontvangst nemen van verzoeken om naturalisatie. De vormvoorschriften, procedurele vereisten en administratieve behandeling van de verzoeken om naturalisatie zijn voor het buitenland geregeld in de artikelen 2 tot en met 5; 31 en 32 en 51 tot en met 56 BVVN.

Paragraaf 2.3: procedure naturalisatie

Paragraaf 2.3.1: voorlichtingsfase

- Voorafgaand aan de indiening van een verzoek om naturalisatie verstrekt de Minister van Buitenlandse Zaken informatie aan de verzoeker. Daartoe kan gebruik worden gemaakt van IND-brochures of een verwijzing naar het internet (zie hoofdstuk Voorlichting).
- Het spreekt voor zich dat de verzoeker erop wordt geattendeerd als hij in aanmerking komt voor verkrijging van het Nederlanderschap door optie, in welk geval indiening van een verzoek om naturalisatie uiteraard achterwege kan blijven. Zie ook de toelichting bij artikel 6 RWN.
- Zonodig wordt de verzoeker erop gewezen dat hij het inburgeringsexamen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, BNT op de post dient af te leggen. Zie ook de toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, paragraaf 6.3.1, HRWN.
- De verzoeker dient voorts te worden geïnformeerd over de bij de indiening van het verzoek om naturalisatie te verstrekken gegevens en over te leggen documenten.
- Verder dient de verzoeker te worden geïnformeerd over de verplichting om afstand te doen van zijn oorspronkelijke nationaliteit. Zie ook de toelichting bij artikel 9, eerste lid, aanhef en onder b, paragraaf 3.6.4, HRWN.
- Voorts wordt de verzoeker geïnformeerd over de te betalen naturalisatiegelden. Daarbij wordt hij erop geattendeerd dat betaalde naturalisatiegelden niet worden gerestitueerd in geval van afwijzing van het verzoek om naturalisatie. Zie ook de toelichting bij artikel 13, eerste lid, paragraaf 2.4 en 2.5, HRWN.
- Tevens wordt verzoeker erop geattendeerd dat het besluit tot verlening van het Nederlanderschap als regel door uitreiking in persoon op een naturalisatieceremonie in werking treedt (artikel 60b, eerste lid, BVVN). Zie ook paragraaf 2.3.13.
- De verzoeker moet worden geïnformeerd over zijn verplichting om, als onderdeel van de verkrijging van het Nederlanderschap, een verklaring van verbondenheid af te leggen. De verzoeker wordt erop attent gemaakt dat hij de verklaring van verbondenheid, in beginsel op een naturalisatieceremonie, moet afleggen en dat het naturalisatiebesluit niet eerder bekend wordt gemaakt, dan nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd.
- Tot slot verdient het aanbeveling om samen met de verzoeker een inschatting te maken van de haalbaarheid van het verzoek. Enerzijds wordt daarmee voorkomen dat kansarme verzoeken worden ingediend. Anderzijds kan dit worden beschouwd als dienstverlening aan de verzoeker, waarmee de kans op teleurstelling kan worden verkleind.

Indien de verzoeker (nog) niet voldoet aan de voorwaarden voor naturalisatie en/of niet alle vereiste gegevens heeft verstrekt of de gevraagde documenten heeft overgelegd, dient hem te worden ontraden om een verzoek in te dienen. Indien verzoeker er onder deze omstandigheden niettemin op staat een verzoek in te dienen, dient de Minister van Buitenlandse Zaken het verzoek in ontvangst te nemen. De verzoeker dient erop te worden geattendeerd dat de uiteindelijke beslissing wordt genomen door Onze Minister en dat dus van tevoren geen uitsluitsel kan worden gegeven over het al dan niet inwilligen van het verzoek om naturalisatie.

Paragraaf 2.3.2: indiening verzoek om naturalisatie

Paragraaf 2.3.2.1: meerderjarige verzoeker (artikel 8, tweede lid, artikel 10 en artikel 11, vijfde lid RWN)

Omdat het van belang is dat de verzoeker aantoont dat hij degene is die hij opgeeft te zijn, dient hij als hoofdregel in persoon te verschijnen bij de indiening van zijn verzoek (artikel 2, tweede lid, RWN; artikel 3, eerste lid, BVVN; zie ook paragraaf 2.3.2.4 (zie model 2.1a HRWN)). De Minister van Buitenlandse Zaken die het verzoek in ontvangst neemt, moet zich door nader onderzoek de nodige zekerheid verschaffen over de identiteit van de verzoeker. Daartoe wordt de verzoeker gevraagd om – zoveel mogelijk – een geldig buitenlands reisdocument over te leggen. Voorts wordt de verzoeker – ter meerdere zekerheid – gevraagd om andere bewijsstukken over te leggen, zoals bijvoorbeeld een geboorteakte. Zie paragraaf 2.3.5.

Paragraaf 2.3.2.2: medeverlening (artikel 11, eerste lid, RWN)

Kinderen jonger dan 12 jaar

Deze kinderen hoeven niet in persoon te verschijnen bij de indiening van het verzoek.

Kinderen van 12 jaar of ouder

Minderjarige kinderen van 12 jaar of ouder, voor wie medeverlening wordt verzocht, kunnen verzoeken om in de gelegenheid te worden gesteld om hun zienswijze naar voren te brengen over de medeverlening van het Nederlanderschap. De kinderen kunnen op het moment van indiening van het verzoek hun eventuele zienswijze naar voren brengen op model 2.1a (verzoek om naturalisatie door meerderjarige).

Voor kinderen tussen de 12 en de 16 jaar is verschijning in persoon niet voorgeschreven maar verdient het wel de voorkeur dat zij in persoon verschijnen. Stuit dat op bezwaar, dan wordt hen schriftelijk verzocht het model 2.10a (formulier zienswijze medeverlening minderjarigen van 12 tot en met 15 jaar) te ondertekenen, waarin zij aangeven of zij al dan niet instemmen met de medeverlening van het Nederlanderschap en die verklaring, met een kopie van een geldig buitenlands reisdocument, te zenden aan de autoriteit waar het verzoek om naturalisatie van de ouder is ingediend. Zie ook de toelichting bij artikel 2 RWN.

Kinderen van 16 jaar of ouder

Voor kinderen van 16 jaar of ouder is verschijning in persoon voorgeschreven in artikel 3 1, derde lid, BVVN; zij dienen zich te legitimeren met een geldig buitenlands reisdocument. Zie ook de toelichting bij artikel 2 RWN.

Paragraaf 2.3.2.3: wettelijk vertegenwoordiger/(andere) ouder

Voor de andere ouder of wettelijk vertegenwoordiger is verschijning in persoon niet voorgeschreven, maar verdient dat wel de voorkeur. Stuit persoonlijke verschijning op bezwaar, dan wordt betrokkene schriftelijk verzocht om een verklaring te ondertekenen waarin staat of al dan niet wordt ingestemd met de medeverlening van het Nederlanderschap aan het minderjarige kind en die verklaring, met een kopie van een geldig identiteitsbewijs, te zenden aan de Minister van Buitenlandse Zaken, de diplomatieke of consulaire post van het ressort waar de hoofdverzoeker om naturalisatie zijn hoofdverblijf heeft. Voor de zienswijze van de andere ouder of wettelijk vertegenwoordiger kan gebruik worden gemaakt van model 2.13a HRWN (brief zienswijze andere ouder/wettelijk vertegenwoordiger) en model 2.14a HRWN (formulier zienswijze andere ouder/wettelijk vertegenwoordiger). Zie ook de toelichting bij artikel 2 RWN.

Paragraaf 2.3.2.4: gemachtigde

In gevallen, waarin verschijning in persoon weliswaar is voorgeschreven, maar dit om zwaarwegende redenen niet kan worden verlangd, kan het verzoek om naturalisatie worden ingediend c.q. de verklaring van al dan niet instemming met de (mee-)naturalisatie worden afgelegd door een daartoe schriftelijk gemachtigde meerderjarige persoon, mits voldoende zekerheid kan worden verkregen over de identiteit van de verzoeker c.q. het mee te naturaliseren kind van 16 jaar of ouder en de gemachtigde (artikel 3, tweede lid, BVVN). Bij zwaarwegende redenen wordt gedacht aan fysieke en/of psychische onmogelijkheid om in persoon te verschijnen. De door betrokkene en/of zijn gemachtigde aangevoerde zwaarwegende redenen dienen te worden aangetoond (bijvoorbeeld door een medische verklaring). De gemachtigde dient in persoon aan het loket te verschijnen en de nodige zekerheid te verschaffen over zijn identiteit door het overleggen van een geldig identiteitsbewijs. De machtiging dient schriftelijk te zijn en ondertekend door de verzoeker c.q. het mee te naturaliseren kind van 16 jaar of ouder. De gemachtigde dient een geldig buitenlands reisdocument van de verzoeker c.q. het mee te naturaliseren kind van 16 jaar of ouder over te leggen.

In voorkomende gevallen kan het hoofd van de post verlangen dat de verzoeker c.q. het mee te naturaliseren kind van 16 jaar of ouder hem ontvangt om in persoon de voor de besluitvorming benodigde gegevens in ontvangst te nemen.

Indien de verzoeker wegens handelingsonbekwaamheid onder curatele is gesteld wordt het verzoek ingediend door zijn curator.

Paragraaf 2.3.2.5: uitsluitend schriftelijk verzoek

Het verzoek om naturalisatie dient op schrift te worden gesteld en te worden ondertekend door de verzoeker of, in het voorkomende geval, door zijn wettelijk vertegenwoordiger of gemachtigde

(artikel 3, derde lid, BVVN). In het verzoek dienen de minderjarige kinderen en kindskinderen, voor wie medeverlening wordt gevraagd, te worden vermeld (artikel 11, eerste lid, RWN; artikel 31, tweede lid, BVVN). Een model van een verzoek om naturalisatie is opgenomen als model 2.1a (verzoek om naturalisatie tot Nederlander).

Paragraaf 2.3.3: te verstrekken gegevens

Op grond van artikel 31, eerste lid, BVVN verstrekt de verzoeker bij de indiening van het verzoek, voor zoveel mogelijk, gegevens met betrekking tot zijn:

- a. geslachtsnaam en voornaam of voornamen, onderscheidenlijk naam of namen;
- b. geboortedatum, geboorteplaats en geboorteland;
- c. adres, postcode en woonplaats;
- d. geslacht;
- e. nationaliteit(en);
- f. tegenwoordige en, voor zoveel nodig, eerdere verblijfsrechtelijke status;
- g. indien van toepassing: duur van huidige toegelaten verblijf in het Koninkrijk en, indien van toepassing, duur van eerder toegelaten verblijf in het Koninkrijk;
- h. indien van toepassing, bestaan en duur van het actuele huwelijk of geregistreerd partnerschap en van de eerdere huwelijken en van de ontbinding daarvan, alsmede ten aanzien van de echtgenoot of partner de gegevens bedoeld onder a tot en met e;
- i. geslachtsnaam en voornamen, plaats en datum van geboorte en van huwelijk van de ouders van de verzoeker;
- j. indien van toepassing, de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking staat;
- k. indien van toepassing, bestaan, duur en plaats van samenleving met een Nederlander;
- l. de overige gegevens die naar het oordeel van Onze Minister nodig zijn voor de beoordeling van het geval.

Voor zoveel mogelijk verstrekt hij dezelfde gegevens over de minderjarige kinderen en kindskinderen voor wie medeverlening verzocht wordt (artikel 31, tweede lid, BVVN).

De informatie over de gegevens genoemd bij a tot en met e, zal bij ieder verzoek om naturalisatie verstrekt moeten worden. De noodzaak van verstrekking van de gegevens genoemd in de onderdelen f tot en met l is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Dit geldt voor de naturalisatie op grond van artikel 8, tweede lid, RWN indien de verzoeker in aanmerking meent te komen voor een van de bijzondere regelingen daarvan, dan wel voor een naturalisatie op grond van artikel 10, RWN. Zo zijn de gegevens waarop onderdeel h ziet in het bijzonder van belang om te beoordelen of de verzoeker in aanmerking komt voor een naturalisatie als echtgenoot van een Nederlander (vergelijk artikel 8, tweede lid, RWN) alsmede voor de beantwoording van de vraag of sprake is van eerdere huwelijken en, zo ja, op welke wijze die huwelijken zijn ontbonden en voorts voor de beoordeling van een eventuele vrijstelling van de afstandsplicht als bepaald in artikel 9, derde lid onder d, RWN. Onderdeel i ziet vooral op naturalisatie van minderjarigen of jongvolwassenen, zoals die wordt geregeld in artikel 11, zesde lid, RWN.

Ad a t/m e, g (wat betreft duur van hoofdverblijf) en h t/m k

Uiteraard gaat het niet om de duur van het hoofdverblijf in het Koninkrijk, maar enkel om (de duur van) het hoofdverblijf buiten het Koninkrijk. Het hoofdverblijf (en de duur daarvan) buiten het Koninkrijk zal in veel gevallen blijken uit de bevolkingsadministratie (of andere officiële lokale overheidsbronnen) van het land waar verzoeker verblijft.

Een kanttekening wordt gemaakt bij de echtgenoot/partner van een ambtenaar, bedoeld in artikel 17, eerste lid, juncto artikel 2, tweede lid, van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken die uitgezonden is (geweest) naar een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland. Deze vreemdeling behoudt niet alleen zijn hoofdverblijf in Nederland, maar behoudt in de regel, mits aan de daarvoor gestelde voorwaarden voldaan blijft, tevens zijn verblijfsrecht in Nederland. Een vereiste is dat de vreemdeling gedurende de periode van uitzending alsook het daaraan voorafgaande verblijf in Nederland heeft samengewoond met de echtgenoot/partner. Zie artikel 1, eerste lid, aanhef en onder h RWN.

De Minister van Buitenlandse Zaken voegt bij het advies aan de IND (een) uittreksel(s) uit eerdergenoemde bevolkingsadministratie of – voor zover aanwezig – stukken uit de eigen administratie, waaruit – voor zoveel mogelijk – de hier bedoelde gegevens blijken. Ook van de kinderen en kindskinderen voor wie medeverlening wordt verzocht, worden uittreksels en/of (afschriften van) stukken bijgevoegd waaruit – voor zoveel mogelijk – blijkt van de gegevens bedoeld bij ad a t/m e en g (wat betreft het hoofdverblijf), alsmede van de geslachtsnaam, voornamen, plaats en datum van geboorte van de ouders en wie gezag over de kinderen uitoefent. Zie voor een nadere toelichting van het begrip ‘hoofdverblijf’ de toelichting bij de artikelen 1, eerste lid, onder h en 8, eerste lid, onder c, RWN.

Ad f en g (wat betreft toelating)

Bij naturalisatieverzoeken ingediend in het buitenland geldt uiteraard niet het vereiste van toelating in het Koninkrijk. De verzoeker zal in de praktijk niet in het bezit zijn van een verblijfsdocument voor het Koninkrijk.

Ad l

In sommige gevallen kan het noodzakelijk zijn om nadere gegevens en bewijsstukken te vragen (vergelijk ook artikel 31, vijfde lid, BVVN). Te denken valt bijvoorbeeld aan:

- een bewijs van eerder bezit van de Nederlandse nationaliteit. Dit bewijs kan worden verkregen na raadpleging van – voor zover aanwezig – de eigen administratie of het bestand van het bureau Vestigingsregister van de gemeente Den Haag. Indien de Minister van Buitenlandse Zaken twijfelt aan het beweerde oud-Nederlandschap of oud-Nederlands onderdaanschap, dient daarvan een bewijs overgelegd te worden door verzoeker. Zie de toelichting bij artikel 6, eerste lid, onder f, paragraaf 8.3, HRWN. Zie ook artikel 22 RWN;
- bewijs van gezagsvoorziening. Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld een buitenlandse rechterlijke voogdijbeschikking of een echtscheidingsvonnis, waarbij tevens in het gezag over de kinderen is voorzien. Het hier bedoelde bewijs kan bijvoorbeeld nodig zijn om te kunnen vaststellen wie voor een minderjarige een verzoek mag indienen of wie gehoord moeten worden dan wel om te kunnen beoordelen of een minderjarige al dan niet zal delen in de naamsvaststelling c.q. naamswijziging van zijn ouder;
- aantonen van ‘het feitelijk behoren’ tot het gezin in geval van een minderjarige kind voor wie om medeverlening wordt verzocht.

Paragraaf 2.3.4: af te leggen verklaringen

Paragraaf 2.3.4.1: bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (model 2.30a HRWN)

Algemeen

Sinds 1 maart 2009 geldt de voorwaarde dat de verzoeker bij de indiening van zijn naturalisatieverzoek verklaart bereid te zijn een verklaring van verbondenheid af te leggen. De bereidheid van de verzoeker tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid wordt met het formulier ‘Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid’ (model 2.30a HRWN) vastgelegd op het moment dat het verzoek om verkrijging van het Nederlandschap door naturalisatie wordt ingediend.

Doel verklaring van verbondenheid

De verklaring van verbondenheid drukt de verbondenheid met de Nederlandse samenleving uit. Dit wordt uitgedrukt in het respect voor de rechtsorde en in de belofte de plichten te vervullen die uit het Nederlandschap voortvloeien.

Tekst van de verklaring van verbondenheid: twee varianten voor de bevestiging

De Minister van Buitenlandse Zaken informeert de verzoeker dat van de verklaring van verbondenheid twee varianten bestaan. Is de verzoeker religieus, dan kan hij de verklaring van verbondenheid bevestigen met ‘Zo waarlijk helpe mij God almachtig’. Anders kiest hij voor ‘Dat verklaar en beloof ik’. De Minister van Buitenlandse Zaken legt aan de verzoeker uit dat de keuze voor de bevestiging aan de verzoeker is.

Wanneer de verzoeker ervoor kiest om de verklaring van verbondenheid te bevestigen met de eerste mogelijkheid, dan bevat de verklaring van verbondenheid de volgende tekst: ‘Ik zweer dat ik de grondwettelijke orde van het Koninkrijk der Nederlanden, haar vrijheden en rechten respecteer en zweer de plichten die het staatsburgerschap met zich meebrengt getrouw te vervullen.’ en eindigt met de volgende bevestiging: ‘Zo waarlijk helpe mij God almachtig’.

Wanneer de verzoeker ervoor kiest om de verklaring van verbondenheid uit te spreken met de tweede mogelijkheid, dan bevat de verklaring van verbondenheid de volgende tekst: ‘Ik verklaar dat ik de grondwettelijke orde van het Koninkrijk der Nederlanden, haar vrijheden en rechten respecteer en beloof de plichten die het staatsburgerschap met zich meebrengt getrouw te vervullen.’ en eindigt met de volgende bevestiging: ‘Dat verklaar en beloof ik’.

De Minister van Buitenlandse Zaken informeert de verzoeker vervolgens dat hij de verklaring van verbondenheid, in beginsel op een naturalisatieceremonie, moet afleggen voordat het naturalisatiebesluit aan hem bekend kan worden gemaakt.

Het invullen van de bereidverklaring: model 2.30a HRWN

De verzoeker geeft, na het invullen van zijn (persoons)gegevens, op de bereidverklaring aan of hij wel of niet bereid is om de verklaring van verbondenheid af te leggen door het aankruisen van één van de bolletjes. Vervolgens dateert en ondertekent de verzoeker de bereidverklaring. De Minister van Buitenlandse Zaken kan bij de verzoeker reeds informeren op welke wijze hij de bevestiging wenst uit te spreken ('Zo waarlijk helpe mij God almachtig' of 'Dat verklaar en beloof ik'). De Minister van Buitenlandse Zaken kan deze voorkeur vervolgens optioneel aangeven onderaan de bereidverklaring. De bereidverklaring maakt deel uit van het naturalisatiedossier.

Verzoekers die de bereidverklaring moeten invullen en ondertekenen

De verplichting tot bereidverklaring en het afleggen van de verklaring van verbondenheid rust op de meerderjarige verzoekers om naturalisatie en verzoekers om medenaturalisatie van 16 en 17 jaar (artikel 11, derde lid, RWN).

Schema wel/niet verplicht bereidverklaring en verklaring van verbondenheid	Zelfstandig	Medenaturalisatie	Medenaturalisatie	
	18 en ouder ¹	< 16 ¹	16 en 17 ¹¹	
	Art. 8 lid 2	Art. 11 lid 2 Art. 11 lid 6	Art. 11 lid 3 Art. 11 lid 6	
	Ondertekenen bereidverklaring		ja	nee
Afleggen verklaring van verbondenheid	Ja	Nee	Ja	

¹ Het betreft hier de leeftijd op het tijdstip waarop het verzoek om naturalisatie is ingediend.

Uitzondering ondertekenen bereidverklaring

Het ondertekenen van de bereidverklaring (model 2.30a HRWN), is net als het daadwerkelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid een voorwaarde voor verkrijging van het Nederlanderschap. Van deze verplichting wordt alleen vrijstelling gegeven, indien het afleggen van de verklaring van verbondenheid redelijkerwijs niet gevraagd kan worden. Zie artikel 60b, vijfde lid en zesde lid BVVN. Er zijn omstandigheden denkbaar waarin het voor de verzoeker niet mogelijk is de bereidverklaring in te vullen en te tekenen.

- *Verzoeker is bereid de verklaring van verbondenheid af te leggen; maar kan model 2.30a HRWN niet zelf invullen*

Indien een verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om naturalisatie wel bereid is om de verklaring van verbondenheid af te leggen, maar is hij vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen, dan geldt het volgende. De Minister van Buitenlandse Zaken tekent de bereidheid van de verzoeker aan op de bereidverklaring, maar de bereidverklaring wordt vervolgens niet ondertekend, immers de verzoeker is hiertoe niet in staat. De overige formulieren kunnen worden ingevuld door bijvoorbeeld een gemachtigde of curator. In voorkomende gevallen wordt door de Minister van Buitenlandse Zaken op het adviesblad bij punt 6. Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid het derde bolletje 'niet mogelijk, zie toelichting' ingevuld en een schriftelijke toelichting gegeven.

- *Bij het indienen van het verzoek om naturalisatie is duidelijk dat de verzoeker niet in staat zal zijn de verklaring van verbondenheid mondeling af te leggen*

Ook is het mogelijk dat de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is om de bereidverklaring in te vullen en te ondertekenen en vervolgens ook niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Hierbij kan gedacht worden aan personen die niet in staat zijn hun wil te bepalen of deze niet kunnen uiten of aan verzoekers aan wie het, door de Minister van Buitenlandse Zaken, is toegestaan zich bij de indiening van het verzoek om naturalisatie te laten vertegenwoordigen door een gemachtigde. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 2 tweede lid, RWN. Indien bij de (door een gemachtigde) indiening van het verzoek om naturalisatie reeds duidelijk is dat de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen, wordt de bereidverklaring niet ingevuld. Dit wordt op het adviesblad opgenomen. Zie hiervoor artikel 60b, zesde lid, BVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid, RWN. Bij punt 6. Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid wordt het derde bolletje 'niet mogelijk, zie toelichting' ingevuld en wordt naast een schriftelijke toelichting hierbij ook ten minste één bewijsstuk(ken) van de onmogelijkheid tot het invullen van de bereidverklaring en het afleggen verklaring van verbondenheid toegevoegd. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN; bijvoorbeeld een gemotiveerde medische verklaring van een onafhankelijk (behandelend) medisch specialist. De uiteindelijke beoordeling of er sprake is van een fysieke of psychische onmogelijkheid ligt bij Onze Minister. Als uitgangspunt volgt Onze Minister het

advies in deze van de Minister van Buitenlandse Zaken.

Niet mondeling afleggen verklaring van verbondenheid

In de regel legt degene aan wie het uittreksel uit het naturalisatiebesluit wordt uitgereikt de verklaring van verbondenheid mondeling af. Zie artikel 60b, vierde lid, BVVN. Echter, indien van de verzoeker redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt, kan de Minister van Buitenlandse Zaken bepalen dat de verzoeker de verklaring van verbondenheid schriftelijk aflegt. Zie artikel 60b, vijfde lid, BVVN. Indien bij het indienen van het verzoek om naturalisatie reeds door de Minister van Buitenlandse Zaken geconstateerd is dat van een verzoeker redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt, kan hiervan door de Minister van Buitenlandse Zaken een aantekening worden gemaakt in het naturalisatiedossier. Dan zal betrokkene wel de bereidverklaring ondertekenen, hij is immers bereid om een verklaring van verbondenheid af te leggen en dit is een voorwaarde voor naturalisatie. Deze informatie kan vervolgens bij het toezenden van de uitnodigingsbrief voor de naturalisatieceremonie gebruikt worden door bijvoorbeeld alvast de schriftelijke verklaring van verbondenheid toe te sturen.

Weigering Minister van Buitenlandse Zaken om de verklaring van verbondenheid niet mondeling te hoeven afleggen

Indien de Minister van Buitenlandse Zaken een verzoek om de verklaring van verbondenheid schriftelijk te mogen afleggen (gemotiveerd) weigert, is dit een beslissing in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) waartegen de verzoeker binnen 6 weken bezwaar kan indienen bij de Minister van Buitenlandse Zaken. Vervolgens staat beroep bij de bestuursrechter open.

Gevolg van weigering ondertekenen bereidverklaring (model 2.30a HRWN)

Indien de verzoeker weigert de bereidverklaring te ondertekenen of op de bereidverklaring aangeeft dat hij niet bereid is de verklaring van verbondenheid af te leggen, attendeert de Minister van Buitenlandse Zaken de verzoeker erop dat hij vanwege zijn weigering het Nederlanderschap niet verkrijgt en dat daardoor zijn eventuele minderjarige kinderen voor wie hij medeverlening heeft verzocht, geen Nederlander worden. De Minister van Buitenlandse Zaken ontraadt de verzoeker een verzoek om naturalisatie in te dienen. Mocht de verzoeker desalniettemin met zijn verzoek verder willen gaan, dan wordt de verkrijging van het Nederlanderschap door naturalisatie afgewezen.

Paragraaf 2.3.4.2: waarheidsverklaring

De verzoeker dient een waarheidsverklaring te ondertekenen (artikel 31, vierde lid, BVVN). In deze verklaring, waarvan de tekst is opgenomen in het verzoek om naturalisatie, verklaart verzoeker dat hij de gevraagde gegevens naar waarheid heeft verstrekt, dat er ten aanzien van hem geen sprake is van een ander huwelijk dan aangegeven en dat hij geen relevante gegevens heeft verzwegen.

Paragraaf 2.3.4.3: verklaring verblijf gedrag

Bij een naturalisatieverzoek ingediend in het buitenland behoeft de verzoeker uiteraard niet schriftelijk te verklaren dat in het kader van de verkrijging en het behoud van de verblijfsvergunning (binnen het Koninkrijk) van hemzelf en de overige in het naturalisatieverzoek genoemde personen de gevraagde gegevens naar waarheid zijn verstrekt en geen relevante gegevens zijn verzwegen. Een schriftelijke verklaring over het gedrag blijft echter gehandhaafd. Door middel van de verklaring verblijf en gedrag (model 2.3a HRWN) dient de verzoeker schriftelijk te verklaren dat hij of een van de in het verzoek om naturalisatie genoemde personen ouder dan 16 jaar, al dan niet in aanraking is geweest met politie en/of Justitie in verband met een misdrijf. Indien verzoeker in deze verklaring aangeeft wel in aanraking te zijn geweest met politie en/of Justitie, of aangeeft dat dit geldt voor een in het verzoek om naturalisatie genoemd kind, dan informeert de Minister van Buitenlandse Zaken de verzoeker over de openbare orde richtlijnen bij naturalisatie en wijst verzoeker erop dat een en ander gevolgen kan hebben voor de beslissing op het verzoek om naturalisatie. De verzoeker wordt in de gelegenheid gesteld om in de verklaring aan te geven of er sprake is van bijzondere feiten en/of omstandigheden op grond waarvan, naar zijn mening, ten aanzien van hem of de betreffende minderjarige niet mag worden geconcludeerd dat hij gevaar oplevert voor de openbare orde, de goede zeden of de veiligheid van het Koninkrijk. Zie ook de toelichting bij artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, RWN, paragraaf 3.7, HRWN.

Paragraaf 2.3.4.4: bereidheidsverklaring afstand

Ten aanzien van de afstandsverplichting informeert de Minister van Buitenlandse Zaken – voor zover mogelijk – de verzoeker of hij al dan niet behoort tot een uitzonderingscategorie dan wel of redelijkerwijs van hem kan worden verlangd dat hij afstand doet van zijn oorspronkelijke nationaliteit. Indien geen van de uitzonderingen van toepassing is, dient de verzoeker een verklaring te ondertekenen dat hij bereid is het mogelijke te zullen doen om bij of na de totstandkoming van de naturalisatie zijn oorspronkelijke nationaliteit(en) te verliezen (artikel 32 BVVN). De bereidheidsverklaring is opgenomen als model 2.4a HRWN (bereidheidsverklaring tot afstand oorspronkelijke nationaliteit) respectievelijk model 2.5a HRWN (verklaring in verband met verlies van de Egyptische/Oostenrijkse/Zuid-Afrikaanse nationaliteit). Zie voor de afstandsverplichting verder de toelichting bij artikel 9, eerste lid, onder b, RWN.

Paragraaf 2.3.5: over te leggen documenten

Paragraaf 2.3.5.1: algemeen

Het verzoek om naturalisatie dient zoveel mogelijk te worden ondersteund door overgelegde originele, zonodig gelegaliseerde/van apostille voorziene (bewijs)stukken. De Minister van Buitenlandse Zaken kan van de verzoeker verlangen dat hij gegevens bewijst door middel van documenten (artikel 31, vijfde lid, BvVN). Volledigheid van de stukken is ook in het belang van de verzoeker, aangezien in geval van afwijzing van het verzoek de naturalisatiegelden niet worden gerestitueerd. Indien de verzoeker een aantal benodigde gegevens niet kan verstrekken dient hem te worden geadviseerd te wachten met indiening van het verzoek tot het moment dat alle verlangde gegevens kunnen worden verstrekt. Mocht verzoeker er echter op staan om zijn verzoek in te dienen, ondanks het niet overleggen van de door de Minister van Buitenlandse Zaken gevraagde documenten of het niet voldoen aan de voorwaarden voor naturalisatie, dan dient de Minister van Buitenlandse Zaken het verzoek in ontvangst te nemen. De Minister van Buitenlandse Zaken kan in dit geval verlangen dat verzoeker een verklaring ondertekent als opgenomen in model 2.21a HRWN (verklaring 'geïnformeerd over negatief advies').

In **uitzondering** op vorenstaande wordt een naturalisatieverzoek **niet** afgewezen vanwege gerede twijfel aan de identiteit of nationaliteit van de verzoeker als de twijfel aan de gestelde identiteit of nationaliteit enkel is ontstaan als gevolg van onjuiste verklaringen van zijn of haar ouders. In dat geval wordt aangenomen dat de bij vergunningverlening veelal minderjarige logischerwijs uitgaat van de gegevens die volgen uit de gegevens zoals opgegeven door de ouder(s) en dat hij/zij de waarheidsverklaring als bedoeld in artikel 31, vierde lid, BvVN naar waarheid invult en ondertekent.

Mocht binnen twaalf jaar na de naturalisatie blijken dat sprake is geweest van valse verklaringen, bedrog of het verzwijgen van enig voor de verkrijging van het Nederlanderschap relevant feit dan dient te worden onderzocht of de verkrijging van het Nederlanderschap moet worden ingetrokken.

Paragraaf 2.3.5.2: buitenlands reisdocument

De verzoeker dient -voor zover mogelijk- een geldig buitenlands reisdocument over te leggen, inclusief alle pagina's met in- en uitreisstempels. Dit niet alleen in verband met identificatie van de verzoeker maar ook om zijn nationaliteit en verblijf te kunnen vaststellen en de in het reisdocument vermelde personalia te vergelijken met de overgelegde akt(e)n van de burgerlijke stand.

Minderjarigen

Met ingang van 26 oktober 2015 hoeven minderjarigen die zijn geboren in Nederland of elders in het Koninkrijk, geen geldig buitenlands reisdocument over te leggen in de naturalisatieprocedure als zij tegelijkertijd met de ouder(s) naturaliseren, en mits de ouder(s) met betrekking tot zichzelf beschikt(ken) over een geldig buitenlands paspoort en een gelegaliseerde/geapostilleerde geboorteakte. Hetzelfde geldt voor minderjarigen die zijn geboren in een land waarop het Apostilleverdrag van toepassing is (Kamerstuk 19 637, nr. 2072).

Het bovenstaande betreft medenaturalisatie in de zin van artikel 11, eerste, tweede, derde en zevende lid, RWN. Na-naturalisatie van het minderjarige kind, zoals bedoeld in artikel 11, vierde lid, valt ook onder de vrijstelling.

Indien de minderjarige wel in het bezit is van een geldig buitenlands paspoort dan is er geen bezwaar om dit aan het naturalisatiedossier toe te voegen.

Paragraaf 2.3.5.3: buitenlandse akten (van de burgerlijke stand)

De verzoeker dient in beginsel de volgende buitenlandse akten (van de burgerlijke stand) over te leggen (zie voor uitzonderingen hieronder paragraaf 2.3.5.3):

- geboorteakte van hemzelf en geboorteakten van kinderen voor wie medeverlening gevraagd wordt. In geval van adoptiekinderen eventueel aangevuld met de adoptieakte of het adoptievonnis of andere stukken waarmee de adoptie kan worden aangetoond;
- huwelijksakte indien naturalisatie verzocht wordt op grond van driejarig huwelijk met een Nederlander (vergelijk artikel 8, tweede lid, RWN) of indien de verzoeker als gevolg van het huwelijk meerderjarig is geworden;
- echtscheidings- c.q. verstotingsakte. Dit document is van belang voor de beoordeling of er mogelijk sprake is van bigamie (artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, RWN) en of wordt voldaan aan de termijn van (ongehuwd) samenwonen (op grond van huwelijk of geregistreerd partnerschap) als bedoeld in artikel 8, tweede lid en vierde lid, RWN;
- (indien van toepassing in betreffende land): familieboekje. Het familieboekje is eveneens van belang voor de beoordeling van de vraag of mogelijk sprake is van polygamie. Zo kan bekeken worden of in dit boekje kinderen zijn vermeld die een andere moeder hebben dan de echtgenote van de optant. Is dat het geval, dan dient, in verband met bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap, het huwelijk van de optant met die andere vrouw beëindigd te zijn. In islamitische landen worden in principe alleen wettige kinderen in een dergelijk boekje vermeld;
- bewijs van erkenning of wettiging (bijvoorbeeld erkenningsakte, geboorteakte met latere vermelding betreffende erkenning of wettiging of huwelijksakte ouders) in geval van een verzoek om naturalisatie als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, RWN en artikel 11, zesde lid, RWN.

Paragraaf 2.3.5.4: in het verleden overgelegde buitenlandse akten

Indien reeds in het verleden gelegaliseerde/van apostille voorziene (en soms tevens inhoudelijk geverifieerde) documenten zijn overgelegd, wordt afgezien van het wederom overleggen van dezelfde documenten. Het moet dan gaan om documenten die zijn gelegaliseerd overeenkomstig de thans geldende legalisatiecirculaire.

Echter, in geval van op goede gronden gerezen twijfel, dienen opnieuw originele gelegaliseerde/van apostille voorziene documenten te worden overgelegd.

Paragraaf 2.3.5.5: verkrijging, vertaling en legalisatie van buitenlandse documenten

Voor zowel het verkrijgen van documenten als de vertalingen en eventuele legalisatie van stukken, dient betrokkene zelf zorg te dragen. Indien de documenten zijn opgesteld in een andere taal dan het Nederlands, Engels, Duits of Frans, dient verzoeker zorg te dragen voor een door een beëdigd vertaler gemaakte vertaling, die gehecht moet zijn aan het originele (afschrift van het) document. Ten aanzien van de over te leggen documenten is de thans geldende Circulaire legalisatie en verificatie buitenlandse bewijsstukken alsmede toepassing DNA-onderzoek in gevallen waarin bewijsstukken ontbreken van toepassing.

Paragraaf 2.3.5.6: bewijsnood

Van de voorwaarde van het overleggen van uit het buitenland afkomstige gelegaliseerde/van apostille voorziene documenten kan worden vrijgesteld de persoon die wegens bewijsnood niet in staat is dergelijke documenten over te leggen. Indien geen sprake is van bewijsnood, wordt geen vrijstelling verleend.

Bewijsnood zal zich met name voordoen in het geval dat registers van de burgerlijke stand in het land waar de documenten vandaan moeten komen niet bestaan dan wel onvolledig zijn, alsmede wanneer in het land in kwestie geen stukken kunnen worden verkregen vanwege de op dat moment bestaande politieke situatie.

Syrië

In Syrië geboren vreemdelingen hoeven geen Syrisch paspoort noch een uit Syrië afkomstige geboorteakte te overleggen. De reden hiervoor is dat uit het ambtsbericht over Syrië uit juni 2022 gebleken is dat in Syrië nog steeds sprake is van een instabiele situatie, die niet alleen wordt veroorzaakt door de aard en frequentie van het geweld, maar ook door repressieve acties van de Syrische regering en andere feitelijke machthebbers in delen van het land. Daardoor kan het verkrijgen van documenten niet gevergd worden.

Etnisch Armenen uit Azerbeidzjan

Geboorteakte en paspoort

Met ingang van 26 oktober 2015 zijn etnisch Armenen die geboren zijn in Azerbeidzjan, vrijgesteld van het overleggen van een geboorteakte uit Azerbeidzjan alsook van een Azerbeidzjaans paspoort

(Kamerstuk 19 637, nr. 2072). Van etnisch Armenen uit Azerbeidzjan wordt aangenomen dat zijn in bewijsnood verkeren nu de Azerbeidzjaanse autoriteiten het (juridische) bezit van de Azerbeidzjaanse nationaliteit in het algemeen niet erkennen als het een etnisch Armeen betreft.

Oproep buitenlandse dienstplicht als bewijs van actueel bezit vreemde nationaliteit

Het komt voor dat naturalisatieverzoekers stellen niet van de eigen autoriteiten een geldig paspoort te krijgen omdat zij in het herkomstland de militaire dienstplicht (nog) moeten vervullen. Omdat een betrokkene in verzuim is met het tijdig vervullen van de dienstplicht geven de desbetreffende autoriteiten geen (nieuw) paspoort meer af, ondanks het feit dat betrokkene (nog) wel de nationaliteit van dat land heeft. Dat een vreemdeling door zijn autoriteiten wordt opgeroepen om dienstplicht te vervullen, is een aanwijzing dat hij in het bezit is van de door hem gestelde vreemde nationaliteit. De eis om een geldig buitenlands paspoort te overleggen, vervalt daarom als betrokkene een schriftelijke oproep, die op de dag van het indienen van het naturalisatieverzoek niet ouder is dan een jaar, voor de militaire dienstplicht overlegt.

Paragraaf 2.3.6: inontvangstneming verzoek

Paragraaf 2.3.6.1: bevoegdheid Minister van Buitenlandse Zaken

Op grond van artikel 51, eerste en tweede lid, BVVN neemt de Minister van Buitenlandse Zaken verzoeken om naturalisatie in ontvangst van de volgende personen:

Personen met hoofdverblijf in het ressort

Dit betreft de hoofdregel: de Minister van Buitenlandse Zaken neemt naturalisatieverzoeken in ontvangst op de diplomatieke of consulaire post in het ressort waar de verzoeker om naturalisatie zijn hoofdverblijf heeft. Het feit dat het verzoek om naturalisatie mede betrekking kan hebben op minderjarigen die hun hoofdverblijf hebben buiten dit ressort, doet hier niet aan af.

Passanten

Dit zijn personen die nergens ter wereld hun hoofdverblijf hebben omdat zij per voer- of vaartuig steeds van verblijfplaats veranderen. Omdat deze personen geen hoofdverblijf binnen het Koninkrijk hebben in de zin van artikel 8, eerste lid, aanhef en sub c, RWN, betreft deze categorie uitsluitend personen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, tweede lid, RWN hetzij oud-Nederlander zijn, hetzij gehuwd zijn met of een geregistreerd partnerschap hebben met een Nederlander, dan wel tijdens hun meerderjarigheid binnen het Koninkrijk zijn geadopteerd door een Nederlander. Verwacht mag worden dat passanten slechts sporadisch verzoeken om naturalisatie indienen.

Verzoeken van andere personen dan hierboven genoemd worden niet door de Minister van Buitenlandse Zaken in behandeling genomen (artikel 51, vierde lid, BVVN). Zo mogelijk deelt de Minister van Buitenlandse Zaken aan de verzoeker mee waar het verzoek in persoon kan worden ingediend.

Nadat de Minister van Buitenlandse Zaken een verzoek om naturalisatie in ontvangst heeft genomen, wordt daarop een datum van ontvangst en een dienststempel geplaatst (artikel 51, vijfde lid, BVVN), waarna een kopie van het naturalisatieverzoek, als bewijs van inontvangstneming, aan de verzoeker wordt meegegeven (artikel 51, derde lid, BVVN).

Paragraaf 2.3.7: beoordeling volledigheid van het verzoek

Paragraaf 2.3.7.1: beoordeling bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (bij verzoeken om naturalisatie ingediend op of ná 1 maart 2009)

De Minister van Buitenlandse Zaken controleert bij verzoeken om naturalisatie die op of ná 1 maart 2009 zijn ingediend of iedere persoon die om verkrijging van het Nederlanderschap heeft verzocht en die hiertoe wettelijk verplicht is, zich bereid heeft verklaard bij de verkrijging van het Nederlanderschap een verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie paragraaf 2.3.4.1. Alleen als het afleggen ervan redelijkerwijs niet gevraagd kan worden, zoals aan verzoekers die niet in staat zijn hun wil te bepalen of deze niet kunnen uiten of aan verzoekers aan wie het door de Minister van Buitenlandse Zaken is toegestaan zich bij de indiening van het verzoek om naturalisatie te laten vertegenwoordigen door een gemachtigde, hoeft de bereidverklaring niet ondertekend te zijn. Indien de verzoeker zich op de naturalisatieceremonie laat vertegenwoordigen door een gemachtigde, moet de verklaring van verbondenheid schriftelijk getekend door de verzoeker, worden aangeleverd door de gemachtigde op de ceremonie.

Indien een verzoeker om naturalisatie, ten aanzien van wie door de Minister van Buitenlandse

Zaken is bepaald dat niet kan worden afgezien van invulling en ondertekening van de bereidverklaring, die bereidverklaring (model 2.30a HRWN) niet heeft ingevuld en ondertekend of heeft verklaard niet bereid te zijn om de verklaring van verbondenheid af te leggen en desondanks toch in zijn verzoek om naturalisatie persisteert, brengt de Minister van Buitenlandse Zaken een negatief advies uit en wijst Onze Minister het verzoek om naturalisatie af. Zie tevens paragraaf 2.3.9.

Paragraaf 2.3.7.2: beoordeling verschuldigdheid naturalisatiegelden

Voorafgaand aan de administratieve behandeling van het verzoek om naturalisatie beoordeelt de Minister van Buitenlandse Zaken of en zo ja, welk bedrag de verzoeker dient te betalen overeenkomstig het BON. Indien de verzoeker naturalisatiegelden verschuldigd is, wordt hem dit meegegeeld en de gelegenheid gegeven de betaling te verrichten (artikel 52, tweede lid, BVVN). Zie model 2.8a HRWN. Voor een beoordeling van de al dan niet verschuldigde naturalisatiegelden wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 13, eerste lid, RWN.

Paragraaf 2.3.7.3: beoordeling verplichting afleggen inburgeringsexamen

De Minister van Buitenlandse Zaken beoordeelt voorts of de verzoeker is vrijgesteld (artikel 3 BNT) of ontheven (artikel 4 BNT) van het afleggen van het inburgeringsexamen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, BNT. Vrijstelling van het inburgeringsexamen kan bijvoorbeeld geschieden op grond van een overgelegd diploma dat in Nederland is behaald; ontheffing kan plaatsvinden als sprake is van een ernstige belemmering met medische oorzaak dan wel een ernstige taalgerichte belemmering. Voor een gedetailleerde beschrijving van de procedure wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, RWN (zie ook dit onderdeel van de Handleiding). Indien de verzoeker niet is vrijgesteld noch ontheven, dan dient de verzoeker bij het verzoek om naturalisatie een inburgeringsdiploma, bedoeld in artikel 5 BNT over te leggen. Zie verder de toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, paragrafen 6.3.2 en 6.3.3 voor respectievelijk voor vrijstelling van de toets en voor ontheffing paragraaf.

Paragraaf 2.3.7.4: buitenbehandelingstelling

Indien de verzoeker de verschuldigde naturalisatiegelden niet voldoet op het moment van indiening van het verzoek om naturalisatie, stelt de Minister van Buitenlandse Zaken hem in de gelegenheid om daartoe alsnog over te gaan binnen een termijn van zes weken na de indiening van het verzoek. Indien de verzoeker hieraan binnen deze termijn geen gevolg geeft, stelt de Minister van Buitenlandse Zaken, binnen vier weken na het verstrijken van voornoemde termijn (artikel 4:5, vierde lid, Awb), het verzoek om naturalisatie buiten behandeling (model 2.23a HRWN). In dat geval wordt geen advies uitgebracht maar zendt de Minister van Buitenlandse Zaken het (incomplete) dossier aan de IND. Tegen de beslissing tot buitenbehandelingstelling kan binnen zes weken bezwaar worden ingediend bij Onze Minister. Zie ook de toelichting bij artikel 13, eerste lid, paragraaf 2.5, HRWN. Beslist de Minister van Buitenlandse Zaken niet binnen vier weken, dan is buitenbehandelingstelling wettelijk niet meer toegestaan. In dat geval moet inhoudelijk op het verzoek om (mede)naturalisatie worden beslist.

Paragraaf 2.3.8: voorbereiding advies

Paragraaf 2.3.8.1: onderzoek juistheid verstrekte persoonsgegevens

De administratieve behandeling van het verzoek om naturalisatie vangt aan nadat:

- de verschuldigde naturalisatiegelden zijn voldaan, of de Minister van Buitenlandse Zaken van oordeel is dat geen naturalisatiegelden verschuldigd zijn; én
- het inburgeringsdiploma bedoeld in artikel 5 BNT is overgelegd, of de Minister van Buitenlandse Zaken van oordeel is dat de verzoeker is vrijgesteld of ontheven van het afleggen van het inburgeringsexamen; dan wel
- de (overige) gevraagde aanvulling van het verzoek, noodzakelijk voor de beoordeling daarvan, is ontvangen (artikel 9, vierde lid, RWN).

Alsdan toetst de Minister van Buitenlandse Zaken de door de verzoeker verstrekte persoonsgegevens – voor zover aanwezig – aan de gegevens die zijn opgenomen in de administratie (artikel 53, eerste lid, BVVN). Met betrekking tot personen die (mede) in het naturalisatieverzoek zijn genoemd en die hoofdverblijf hebben binnen het Koninkrijk, verzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken zo nodig, al naar gelang de plaats waar zij volgens de basisadministratie als ingezetene zijn ingeschreven, aan de burgemeester van de betreffende gemeente, aan de gezaghebber van het betrokken openbaar lichaam of aan de Minister van Algemene Zaken van Aruba, Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten de hem verstrekte gegevens binnen tien weken te toetsen (artikel 53, tweede lid, BVVN). Voor zover mogelijk onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken de

juistheid van de persoonsgegevens die niet op de hierboven aangegeven wijze kunnen worden gecontroleerd (artikel 53, derde lid, BVVN).

Paragraaf 2.3.8.2: toetsing voorwaarden (mede)naturalisatie/naamsvaststelling en naamswijziging

Vervolgens onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken (artikel 54 BVVN):

- of wordt voldaan aan de voorwaarden voor (mede)verlening (zie toelichting bij artikelen 8, 9 en 11 RWN); het onderzoek naar mogelijke antecedenten als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, RWN wordt verricht aan de hand van de door of namens de verzoeker verstrekte gegevens. De Minister van Buitenlandse Zaken onderzoekt – indien mogelijk – de antecedenten van de verzoeker in het land waar hij hoofdverblijf heeft, of in de periode van vijf jaar voorafgaande aan de beslissing hoofdverblijf heeft gehad. In geval betrokkene in de afgelopen vijf jaar zijn hoofdverblijf in Nederland heeft gehad onderzoekt niet de Minister van Buitenlandse Zaken maar de IND aan de hand van in Nederland opgevraagde uittreksels uit het register van de Justitiële documentatiedienst en gegevens van de korpschef (NSIS, OPS, HKD) de aanwezigheid van mogelijke antecedenten in Nederland;
- of bij de naturalisatie namen moeten worden vastgesteld c.q. gewijzigd en wie daarmee moeten in- of toestemmen (model 2.6a HRWN, 2.7a HRWN, 2.9a HRWN, 2.11a HRWN, 2.15a HRWN en 2.16a HRWN). Zie verder de toelichting bij artikel 12 RWN;
- of het verzoek om naturalisatie in aanmerking komt voor inwilliging.

Paragraaf 2.3.8.3: verhuizing tijdens de adviesfase

Verhuist de verzoeker vanuit ressort X naar ressort Y in de periode die ligt tussen indienen van het verzoek om naturalisatie en het uitbrengen van het advies, dan zijn de volgende situaties te onderscheiden:

- Het verzoek is compleet (de naturalisatiegelden zijn betaald, alle vereiste gegevens zijn verstrekt en alle gevraagde documenten zijn overgelegd). In dat geval brengt de Minister van Buitenlandse Zaken advies uit aan de IND, waarbij mededeling wordt gedaan van de verhuizing naar een ander ressort, onder opgave van het nieuwe adres.
- Het verzoek is nog niet compleet (de naturalisatiegelden zijn nog niet betaald, of alle vereiste gegevens zijn nog niet verstrekt, of alle gevraagde documenten zijn nog niet overgelegd). In dat geval wordt het verzoek met bijbehorende gegevens en documenten doorgezonden aan de diplomatieke of consulaire post van het ressort waar de verzoeker om naturalisatie zijn nieuwe hoofdverblijf heeft, met het verzoek de behandeling over te nemen en zorg te dragen voor completering van het verzoek. Vervolgens wordt advies uitgebracht aan de IND.

De in artikel 8, eerste lid, BON bedoelde afdracht van de geïnde naturalisatiegelden geschiedt, ongeacht door welk ressort advies wordt uitgebracht, door het ressort waar de gelden zijn betaald. Dat ressort behoudt ook altijd de vergoeding als bedoeld in het tweede lid van artikel 8 BON.

Paragraaf 2.3.9: uitbrengen advies

De Minister van Buitenlandse Zaken sluit het onderzoek af met het uitbrengen van een schriftelijk advies aan de IND over het verzoek om naturalisatie en over de eventuele naamsvaststelling c.q. naamswijziging (artikel 54, vijfde lid, BVVN). Zie model 2.22a HRWN (adviesblad naturalisatie). De adviezen die kunnen worden uitgebracht zijn: 'geen bezwaar' en 'bezwaar'.

De Minister van Buitenlandse Zaken zendt het verzoek om naturalisatie, de door hem over de verzoeker en andere betrokkenen ingewonnen inlichtingen, de bewijzen van persoonsgegevens (verklaringen en/of afschriften dan wel uittreksels van akten van de burgerlijke stand), de door verzoeker en andere betrokkenen ondertekende verklaringen en verzoeken, de overige door verzoeker overgelegde bewijsstukken, – indien mogelijk – de stukken uit de eigen administratie en het advies aan Onze Minister (artikel 55, eerste lid, BVVN). De Minister van Buitenlandse Zaken zorgt voor doorzending van bovengenoemde stukken aan Onze Minister (artikel 55, tweede lid, BVVN). Indien de Minister van Buitenlandse Zaken dat noodzakelijk acht, kan hij kopieën van deze documenten behouden. In verband met de wettelijke behandeltermijn van een jaar is het van belang dat uit de stukken die aan de IND worden toegezonden duidelijk blijkt op welke datum de naturalisatiegelden zijn betaald, op welke datum eventueel ontheffing van betaling is verleend en op welke datum de aanvullende stukken zijn overgelegd (zie ook de toelichting bij artikel 9, vierde lid, RWN). De IND bevestigt de ontvangst van het dossier aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

Paragraaf 2.3.10: beslissing op het verzoek

Op het verzoek wordt beslist binnen één jaar na de betaling van de naturalisatiegelden, of na de beslissing tot ontheffing daarvan, dan wel nadat de gevraagde stukken, noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, zijn ontvangen (artikel 9, vierde lid, RWN). De Immigratie- en

Naturalisatiedienst (IND) informeert de verzoeker over de beslissing tot afwijzing (artikel 56, eerste lid, BVVN). In geval van een positieve beslissing stuurt de IND het de verzoeker betreffende uittreksel van het besluit tot verlening van het Nederlanderschap onverwijld aan de Minister van Buitenlandse Zaken. De Minister van Buitenlandse Zaken draagt zorg voor het bekendmaken van het besluit (zie paragraaf 2.3.13). Het uittreksel vermeldt de naam van de persoon die is genaturaliseerd. Ook de meegenaturaliseerde minderjarige kinderen worden in het uittreksel genoemd. Benadrukt wordt dat kinderen slechts hebben gedeeld in de naturalisatie indien dit uitdrukkelijk is vermeld in het besluit tot verlening van het Nederlanderschap. Voor zover van toepassing blijkt uit de bekendmaking tevens de bij het naturalisatiebesluit tot stand gekomen naamsvaststelling c.q. naamswijziging.

Paragraaf 2.3.11: bezwaar

Een beslissing tot buitenbehandelingstelling, aanhouding of afwijzing van een verzoek om naturalisatie of tot afwijzing van een verzoek om medeverlening, is een beschikking in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Tegen deze beslissingen kan een bezwaarschrift worden ingediend. De hoofdstukken 6 en 7 Awb zijn dan van toepassing. In de volgende gevallen kan bezwaar worden ingediend:

- Als betrokkene het niet eens is met het besluit tot verlening van het Nederlanderschap, bijvoorbeeld omdat hij bezwaar heeft tegen de bij het besluit (niet) vastgestelde of gewijzigde naam. Op een dergelijk bezwaarschrift (te verzenden aan de IND) wordt beslist door de Kroon. Bij gegrondverklaring van het bezwaarschrift wordt het besluit voorgedragen bij Zijne Majesteit de Koning voor herziening. De herziening werkt terug tot de datum van het oorspronkelijke naturalisatiebesluit.
- Als betrokkene het niet eens is met het besluit tot intrekking van het Nederlanderschap (wegens het niet nakomen van de afstandsplicht). Op het bezwaarschrift (te verzenden aan de IND) wordt beslist door Onze Minister. Bij gegrondverklaring van het bezwaarschrift wordt het besluit tot intrekking herroepen en wordt betrokkene geacht het Nederlanderschap niet te hebben verloren.
- Als betrokkene het niet eens is met de intrekking van het Nederlanderschap wegens fraude.

Een informatieve brief, waarin het beleid nader wordt toegelicht, is géén besluit in de zin van de Awb. Een bezwaarschrift gericht tegen een informatieve brief wordt dan ook niet-ontvankelijk verklaard. Hierbij kan worden gedacht aan een bezwaarschrift gericht tegen de bijlage bij de bekendmaking van het naturalisatiebesluit, waarin de naturalisandus wordt gewezen op de afstandsplicht.

Wordt een bezwaarschrift gegrond verklaard, dan zijn de volgende situaties te onderscheiden:

- Bij gegrondverklaring van een bezwaarschrift tegen buitenbehandelingstelling van een verzoek om naturalisatie wordt het verzoek alsnog in behandeling genomen en volgt een beslissing in eerste aanleg.
- Bij gegrondverklaring van een bezwaarschrift tegen aanhouding van een verzoek om naturalisatie zal ófwel de verzoeker alsnog worden voorgedragen voor verlening van het Nederlanderschap, ófwel wordt het verzoek afgewezen.
- Bij gegrondverklaring van een bezwaarschrift tegen afwijzing van een verzoek om naturalisatie wordt de verzoeker alsnog voorgedragen voor verlening van het Nederlanderschap, mits hij op het moment van de beslissing in bezwaar voldoet aan alle voorwaarden voor naturalisatie.
- Bij gegrondverklaring van een bezwaarschrift tegen de afwijzing van een verzoek om medeverlening wordt het besluit waarbij de minderjarige werd afgewezen, herzien. Dit heeft tot gevolg dat, achteraf gezien, het kind geacht moet worden tegelijk met zijn ouder het Nederlanderschap te hebben verkregen.

In afwijking van de hoofdregel dat een beslissing op bezwaar wordt genomen met inachtneming van de feiten, omstandigheden en geldende regelgeving op het moment van de beslissing op bezwaar (ex nunc-toetsing), wordt een bezwaarschrift tegen afwijzing van een verzoek om medeverlening beoordeeld naar de feiten, omstandigheden en regelgeving ten tijde van de beslissing in eerste aanleg (ex tunc-toetsing). Dit vloeit voort uit het feit dat medeverlening aan de minderjarige is gekoppeld aan de situatie op de dag waarop aan de ouder het Nederlanderschap werd verleend. Om alsnog vanaf die dag Nederlander te kunnen worden, moet de minderjarige dus op die datum hebben voldaan aan alle vereisten voor medeverlening. Let op! Het kan dus niet zo zijn dat een minderjarige hangende de bezwaarprocedure alsnog gaat voldoen aan de voorwaarden voor medeverlening. Dat zou immers betekenen dat de minderjarige het Nederlanderschap verwerft op een datum, waarop hij nog niet voldeed aan de vereisten voor medeverlening van het Nederlanderschap.

Paragraaf 2.3.12: (hoger) beroep

Tegen een beslissing op het bezwaarschrift (bijvoorbeeld niet-ontvankelijkverklaring of ongegrondverklaring) kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank te Den Haag, sector Bestuursrecht, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag, Nederland. De bepalingen in de hoofdstukken 6 en 8 Awb met betrekking tot de beroepsprocedure, zijn van toepassing.

Op grond van artikel 8:23, tweede lid, Awb wordt in een beroepsprocedure de Kroon vertegenwoordigd door de minister wie het aangaat onderscheidenlijk door een of meer ministers wie het aangaat. In de naturalisatieprocedure is dat Onze Minister. Op grond van artikel 37 WRvS kan zowel de verzoeker als Onze Minister hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. De bepalingen van hoofdstuk 6 Awb (zie artikel 6:24 Awb) en hoofdstuk 8 Awb – met uitzondering van enkele artikelen (vergelijk artikel 39 WRvS) en voor zover daarvan in artikel 37 en volgende WRvS niet is afgeweken – zijn van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 2.3.13: naturalisatieceremonie

Paragraaf 2.3.13.1: algemeen

De regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap (hierna: RVVN) bevat in artikel 5 sinds 1 april 2003 de mogelijkheid tot een ceremoniële bijeenkomst op vrijwillige basis voor zowel overheid als betrokkenen. Tijdens deze ceremonie zal de verkrijging van het Nederlanderschap worden gevierd. Met ingang van 1 oktober 2006 is dit voor het naturalisatiebesluit veranderd (artikel 5, vijfde lid, RVVN). Vanaf die datum treedt het naturalisatiebesluit voor een daarin genoemde persoon pas in werking door uitreiking van het hem betreffende uittreksel daarvan, in de regel op een naturalisatieceremonie. Sinds 1 maart 2009 is voor het verkrijgen van het Nederlanderschap nog een vereiste ingevoerd, namelijk het afleggen van de verklaring van verbondenheid. Uitgangspunt bij de verklaring van verbondenheid is dat deze in persoon en mondeling wordt afgelegd tijdens de naturalisatieceremonie. Indien de Minister van Buitenlandse Zaken komt tot een andere wijze van bekendmaking dan uitreiking in persoon, wordt de verklaring van verbondenheid eerst schriftelijk afgelegd (zie hiervoor artikel 56, tweede lid, BVVN, artikel 60b, vijfde en zesde lid, BVVN, artikel 5, vierde lid, onder d, RVVN, paragraaf 2.3.13.6.2 en paragraaf 2.3.13.4).

Het uittreksel uit het naturalisatiebesluit wordt aan de naturalisandus bekendgemaakt door uitreiking en pas dan treedt het besluit, met terugwerkende kracht tot de datum van dagtekening, in werking. De naturalisandus moet daadwerkelijk op een naturalisatieceremonie verschijnen om rechten te kunnen ontlenen aan het naturalisatiebesluit. Verschijnt de naturalisandus niet, dan kan de verklaring van verbondenheid niet worden afgelegd en het uittreksel uit het naturalisatiebesluit niet worden bekendgemaakt.

Op grond van artikel 60b, tweede en vierde lid BVVN is in het buitenland de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd tot bekendmaking van het naturalisatiebesluit. Het staat hem vrij om door middel van een machtiging de uitreiking over te dragen aan een ambtenaar van de betreffende diplomatieke of consulaire post. Hij roept de naturalisandus tijdig op voor een naturalisatieceremonie. Verschijnt de opgeroepen persoon niet, dan vindt geen uitreiking plaats en wordt een oproeping voor de volgende ceremonie toegezonden. Zonodig wordt een derde oproep per aangetekende post verzonden. Wordt het besluit niet binnen een jaar na de dag waarop het is gedagtekend, uitgereikt, dan vervalt het in de regel. De naturalisandus is dan geen Nederlander geworden. Hij dient daarvoor een nieuw verzoek tot naturalisatie in te dienen of een optieverklaring af te leggen.

Naturalisatiebesluiten van ná 1 oktober 2006

Zodra een betrokkene wordt voorgedragen voor naturalisatie meldt Onze Minister dit aan de Minister van Buitenlandse Zaken. Met behulp van dit bericht verkrijgt de Minister van Buitenlandse Zaken inzicht in het aantal naturalisandi dat hij voor een bepaalde naturalisatieceremonie zal moeten uitnodigen. Ook betrokkene ontvangt een bericht over de voortgang van zijn naturalisatieverzoek.

Na ondertekening van het koninklijk besluit tot naturalisatie zendt Onze Minister onverwijld aan de Minister van Buitenlandse Zaken het desbetreffende uittreksel van het besluit tot verlening van het Nederlanderschap en het bijbehorende terugmeldformulier (artikel 56 BVVN).

Verzoeken om naturalisatie ingediend op of ná 1 maart 2009

De eis tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid geldt alleen voor verzoeken om naturalisatie die zijn ingediend op of na 1 maart 2009. Sinds 1 maart 2009 geldt dat de verzoeker bij de indiening van het naturalisatieverzoek een bereidverklaring moet ondertekenen. Deze verzoekers moeten in beginsel bij de naturalisatieceremonie de verklaring van verbondenheid afleggen.

Paragraaf 2.3.13.2: de oproeping

De op te roepen personen (artikel 60b, tweede lid, BVVN)

De Minister van Buitenlandse Zaken roept in beginsel de persoon op te verschijnen die ten tijde van het indienen van het naturalisatieverzoek 16 jaar of ouder was. Was de naturalisandus of mede-naturalisandus jonger dan 16 jaar, dan roept de Minister van Buitenlandse Zaken zijn wettelijke vertegenwoordiger op (artikel 60b, tweede lid BVVN). Zie tevens paragraaf 2.3.13.4. De oproeping vindt plaats door middel van een schriftelijke uitnodiging aan de naturalisandus of zijn wettelijke vertegenwoordiger. In beginsel wordt die wettelijk vertegenwoordiger opgeroepen die namens de minderjarige naturalisandus het naturalisatieverzoek heeft ingediend (artikel 2, derde lid RWN). Zie ook bijlage 1 (tabel oproepen en uitreiken).

De termijn van oproeping

De oproeping vindt plaats tijdig voor de uitreiking (artikel 60b, tweede lid, BVVN). Indien de opgeroepen persoon niet verschijnt, en hij heeft geen (succesvol) beroep op zwaarwegende redenen gedaan, wordt hij opnieuw opgeroepen.

Na de eerste afwezigheid kan worden nagegaan of de uitnodiging aan het juiste adres is gestuurd. Is de betrokkene ook na de tweede oproep niet verschenen, dan verzendt de Minister van Buitenlandse Zaken – zonodig – een derde oproep per aangetekende post. Wie geen van deze drie keren verschijnt, zal daarna zich alsnog voor een uitreiking kunnen melden. De betrokken persoon zal dan voor een (eerst)volgende ceremonie worden uitgenodigd, tenzij het desbetreffende uittreksel – behoudens een eerdere rechterlijke vernietiging van het besluit inzake de wijze van uitreiking – alsdan zou worden uitgereikt één jaar na dagtekening ervan.

In de oproeping dient de verzoeker in ieder geval ook gewezen te worden op de (automatische) vervaltermijn van een jaar. Zie paragraaf 2.3.13.3.

Paragraaf 2.3.13.3: de uitreiking/naturalisatieceremonie

Algemeen

Het naturalisatiebesluit treedt als regel in werking door uitreiking in persoon tijdens een ceremoniële bijeenkomst van het desbetreffende uittreksel daarvan, nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd. Slechts in bijzondere gevallen de Minister van Buitenlandse Zaken hiervan afwijken. Onder zeer bijzondere omstandigheden wordt het uittreksel buiten de naturalisatieceremonie om uitgereikt of toegezonden aan de betrokkene, nadat de verklaring van verbondenheid, al dan niet schriftelijk, is afgelegd. Zie hiervoor paragraaf 2.3.13.4. Het besluit werkt na bekendmaking terug tot het moment waarop het besluit is gedagtekend (artikel 60b, eerste lid BVVN). Dit betekent dat een nieuw feit dat zich heeft voorgedaan in de periode tussen de vaststelling van het besluit en de bekendmaking daarvan, geen reden vormt het naturalisatiebesluit opnieuw te beoordelen. Wie in deze tussenliggende periode in strijd met de openbare orde handelt, verkrijgt niettemin het Nederlanderschap. Ook een minderjarige die in de tussenliggende periode meerderjarig is geworden, verkrijgt het Nederlanderschap. Hoewel een op of na de dagtekening overleden persoon niet meer in persoon kan verschijnen, zal ook deze persoon Nederlander worden zodra het naturalisatiebesluit aan een belanghebbende is uitgereikt of bekendgemaakt.

De terugwerkende kracht is niet nieuw. Ook nu treedt het naturalisatiebesluit in werking door bekendmaking, die op dit moment niet door uitreiking, maar door toezending per post geschiedt. Deze schriftelijke bekendmaking vindt plaats omstreeks acht weken nadat het besluit is ondertekend. Ook hier werkt de inwerkingtreding terug tot het moment van die ondertekening. En ook hier hebben feiten die zich na de ondertekening voordoen geen invloed op de verkrijging van het Nederlanderschap en treedt het rechtsgevolg in vanaf de dag van dagtekening.

Vervaltermijn van één jaar

Is een jaar na de dag van de ondertekening van het naturalisatiebesluit verstreken zonder dat de verzoeker op een naturalisatieceremonie is verschenen en het besluit derhalve niet aan hem is bekendgemaakt, dan vervalt het naturalisatiebesluit (artikel 60b, elfde lid, BVVN). De vervaltermijn van één jaar wordt opgeschort als bezwaar en/of beroep is ingesteld tegen het besluit inzake de wijze van bekendmaking van het naturalisatiebesluit en/of de wijze van aflegging van de verklaring van verbondenheid. Om te voorkomen dat het besluit daardoor zou vervallen, is bepaald dat de termijn van één jaar door het instellen van bezwaar of beroep wordt opgeschort totdat daarop onherroepelijk is beslist. De vervaltermijn van één jaar wordt stopgezet op het moment dat de Minister van Buitenlandse Zaken het bezwaarschrift of de rechtbank beroepschrift heeft ontvangen en gaat weer lopen op het moment dat de beslissing van de Minister van Buitenlandse Zaken of de

rechtbank onherroepelijk is geworden en dus geen rechtsmiddelen meer openstaan. De termijn loopt dan na de beslissing in bezwaar of beroep verder en vangt niet opnieuw aan. Onder beroep wordt mede hoger beroep begrepen (artikel 60b, elfde lid, BVVN).

Dit kan bijvoorbeeld spelen als de verzoeker heeft verzocht om de verklaring van verbondenheid schriftelijk te mogen afleggen en dit door de Minister van Buitenlandse Zaken geweigerd is. Dit kan ook voorkomen als de verzoeker een beroep op zwaarwegende redenen heeft gedaan om niet op de naturalisatieceremonie te verschijnen en dit door de Minister van Buitenlandse Zaken is afgewezen.

De verzoeker die niet is verschenen op een naturalisatieceremonie en wiens besluit van rechtswege is vervallen, kan enkel een nieuw verzoek om naturalisatie indienen om zo alsnog Nederlander te worden. Tegen het vervallen van het naturalisatiebesluit, als gevolg van het verstrijken van de vervaltermijn van één jaar na de dagtekening van het besluit staat geen bezwaar of beroep open. Het besluit is immers van rechtswege vervallen.

Als na de vervaltermijn van een jaar geen uitreiking heeft plaatsgevonden en evenmin een bezwaar- of beroepsprocedure (gericht tegen de wijze van bekendmaking dan wel de wijze van aflegging van de verklaring van verbondenheid) aanhangig is, zendt de Minister van Buitenlandse Zaken het besluit aan de IND in Rijswijk, met de vermelding dat het besluit niet in werking is getreden (artikel 5, zesde lid, onder a, RVVN).

Termijn van uitreiking

De Minister van Buitenlandse Zaken reikt het uittreksel van het naturalisatiebesluit uit op een aan de omstandigheden aangepaste wijze. Vindt bekendmaking plaats door uitreiking, dan wordt daarbij zoveel mogelijk de procedure van artikel 60b BVVN toegepast, met uitzondering van het gestelde in lid 2 en lid 4.

De personen aan wie het besluit wordt uitgereikt

De Minister van Buitenlandse Zaken reikt het uittreksel van het besluit uit aan de personen die ten tijde van het indienen van het naturalisatieverzoek 16 jaar of ouder was én na het, al dan niet schriftelijk, afleggen van de verklaring van verbondenheid door de personen die hiertoe verplicht zijn. Was de betrokkene op dat tijdstip jonger dan 16 jaar dan wordt het uittreksel uitgereikt aan zijn wettelijke vertegenwoordiger (artikel 60b, vijfde lid BVVN). Zie ook bijlage 1 (tabel oproepen en uitreiken).

Bij een verzoek om medeverlening dient de hoofdpersoon in wiens naturalisatie wordt gedeeld, op de ceremonie aanwezig te zijn. Indien deze persoon niet aanwezig is, dan wordt het uittreksel, waarop zowel de hoofdnaturalisandus als het in diens naturalisatie delende minderjarig kind vermeld staan, niet aan het eventueel aanwezige kind uitgereikt. Dit kind, noch de hoofdnaturalisandus worden op dat moment Nederlander. In dat geval wordt de hoofdnaturalisandus voor de volgende ceremonie opgeroepen, op de wijze die hierboven is beschreven bij 'termijn van oproeping'.

De persoon aan wie het besluit wordt uitgereikt dient ter identificatie van hemzelf (en, indien van toepassing, de persoon die hij vertegenwoordigt) een (geldig) identiteitsbewijs over te leggen.

Verhuizing

De uitreiking van het uittreksel van het naturalisatiebesluit ligt in handen van de Minister van Buitenlandse Zaken die het in artikel 54, vijfde lid, BVVN, bedoelde advies heeft uitgebracht. Indien de verzoeker zijn hoofdverblijf inmiddels heeft verlegd naar het Koninkrijk en hiervan mededeling heeft gedaan, dan zal de Minister van Buitenlandse Zaken de uitreiking van de bevestiging door middel van een machtiging overdragen aan de burgemeester van de nieuwe woonplaats van de verzoeker.

Paragraaf 2.3.13.4 andere wijze van bekendmaking dan uitreiking en de termijn (artikel 5, vijfde lid, RVVN)

Uitgangspunt bij de bekendmaking is dat ook buiten het Koninkrijk een feestelijk getinte bijeenkomst ter viering van de verkrijging van het Nederlanderschap zal plaatsvinden. Echter wegens bijzondere aan de personele omvang van de diplomatieke of consulaire post gerelateerde omstandigheden kan de Minister van Buitenlandse Zaken komen tot een andere wijze van bekendmaking dan uitreiking in persoon. Dit staat overigens los van de – door de op te roepen/reeds opgeroepen persoon – aan te voeren zwaarwegende redenen waarom de ceremonie door de optant niet in persoon kan worden bijgewoond. Zie hiervoor verder paragraaf 2.3.13.5.

Andere wijze bekendmaking door de Minister van Buitenlandse Zaken dan uitreiking in persoon (artikel 5, vierde lid onder d, RVVN)

Op grond van artikel 5, vierde lid onder d, RVVN kan de Minister van Buitenlandse Zaken komen tot een andere wijze van bekendmaking van het uittreksel uit het naturalisatiebesluit dan uitreiking in persoon wegens bijzondere aan de personele omvang van de diplomatieke of consulaire post gerelateerde omstandigheden.

Nederlandse diplomatieke of consulaire posten in het buitenland verrichten hun werkzaamheden onder zeer verschillende omstandigheden en mogelijkheden. Ook bij de verkrijging van het Nederlanderschap in het buitenland is evenwel het uitgangspunt dat sprake is van uitreiking in persoon van het besluit leidend tot het Nederlanderschap. Desalniettemin kan het voorkomen dat een diplomatieke of consulaire post (niet behorend tot een diplomatieke post) zodanig kleinschalig is dat het organiseren van een ceremonie een te zware belasting zou worden of niet spoedig na de ontvangst van het uittreksel kan worden georganiseerd. In een dergelijk voorkomend geval kan incidenteel worden besloten geen ceremonie te houden, maar in het belang van de betrokken burger over te gaan tot de onmiddellijke bekendmaking via de postbezorging.

Andere termijn van uitreiking (artikel 5, vierde lid onder e, RVVN, artikel 56, derde lid, BVVN en artikel 60b, zevende lid, BVVN)

Voor de uitreiking van het uittreksel van het naturalisatiebesluit kent het BVVN voor de Minister van Buitenlandse Zaken geen vaste uitreikingstermijn. Gezien de zeer verschillende omstandigheden waaronder zij de bekendmaking van de verlening van het Nederlanderschap hebben te verzorgen, is hierbij de mogelijkheid van een ruime uitreikingstermijn dan ook gewenst. Wel blijft gelden dat mede in het belang van de betrokken burger de uitreiking van het uittreksel van het naturalisatiebesluit op een zo kort mogelijke termijn na dagtekening dient plaats te vinden. Bij bekendmaking per post geschiedt dit in beginsel onmiddellijk na ontvangst van het uittreksel van het naturalisatiebesluit, doch uiterlijk binnen één week daarna (artikel 5, vijfde lid, onder e, RVVN).

Paragraaf 2.3.13.5: afleggen verklaring van verbondenheid

Voor naturalisandi die op of na 1 maart 2009 een verzoek om naturalisatie indienen, bevat de naturalisatieceremonie na die datum een onderdeel waarin zij de verklaring van verbondenheid afleggen. De verklaring van verbondenheid en het afleggen ervan is de onderstreping van het moment van de verkrijging van de nieuwe nationaliteit; het Nederlanderschap. Het is het moment dat nieuwe rechten en plichten meebrengt, welke men kenbaar aanvaardt. Met het afleggen van de verklaring van verbondenheid verklaart de burger dat hij zich bewust is van de betekenis van aanvaarding en verkrijging van de nieuwe nationaliteit. De verklaring van verbondenheid wordt altijd in het Nederlands afgelegd. De verklaring van verbondenheid en de twee varianten voor de bevestiging zijn wettelijk bepaald in artikel 23 RWN. Daarmee staat de uit te spreken tekst wettelijk vast. Er kan geen sprake zijn van het uitspreken van een vertaling van de tekst.

Hoofregel: mondeling afleggen in persoon

De verklaring van verbondenheid wordt in persoon, in beginsel op een naturalisatieceremonie, doorgaans mondeling en (altijd) in het Nederlands afgelegd voordat het naturalisatiebesluit aan hem wordt uitgereikt. De Minister van Buitenlandse Zaken bepaalt op welke wijze het afleggen van de verklaring van verbondenheid nader wordt ingevuld. Zie artikel 60b, vierde lid, BVVN. Indien de Minister van Buitenlandse Zaken komt tot een andere wijze van bekendmaking dan uitreiking in persoon op een naturalisatieceremonie, wordt de verklaring van verbondenheid schriftelijk afgelegd (artikel 5, vierde lid, RVVN en artikel 60b, vijfde lid, BVVN).

De bevestiging ter fine van de verklaring van verbondenheid

De verklaring van verbondenheid wordt besloten met het uitspreken van de bevestiging 'Zo waarlijk helpe mij God almachtig' of 'Dat verklaar en beloof ik'. De keuze is aan de verzoeker. De tekst van de bevestiging staat wettelijk vast en van deze tekst kan niet worden afgeweken.

Uitreikende autoriteit maakt aantekening

De Minister van Buitenlandse Zaken houdt van naturalisatieverzoeken ingediend op of na 1 maart 2009 bij of een verklaring van verbondenheid is afgelegd en de wijze waarop dit is gebeurd. Het feit van aflegging tekent de Minister van Buitenlandse Zaken aan op het terugmeld-formulier (model 2.29a HRWN of 2.29b HRWN) dat aan de IND wordt verzonden. Zie tevens paragraaf 2.3.12.6.

Verzoekers die de verklaring van verbondenheid moeten afleggen (zie ook schema in paragraaf 2.3.4.1)

Sinds 1 maart 2009 moet iedere meerderjarige verzoeker, die op of na die datum een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, op de naturalisatieceremonie de verklaring van verbondenheid afleggen. Ook een verzoeker om medenaturalisatie van 16 of 17 jaar (artikel 11, derde lid, RWN) is verplicht om op de naturalisatieceremonie de verklaring van verbondenheid af te leggen. De minderjarige die ten tijde van de indiening van het verzoek om naturalisatie jonger is dan zestien jaar hoeft niet uitgenodigd te worden om te verschijnen op de naturalisatieceremonie en hoeft geen verklaring van verbondenheid af te leggen.

Niet verschijnen op een naturalisatieceremonie

Uittreksels uit het besluit tot verlening van het Nederlanderschap zijn op één naam gesteld. Er kan echter sprake zijn van kinderen die delen in verkrijging van het Nederlanderschap. Indien de opgeroepen naturalisandus, die verplicht is te verschijnen en de verklaring van verbondenheid af te leggen, niet verschijnt op de naturalisatieceremonie, kan het uittreksel van het naturalisatiebesluit niet worden uitgereikt. De uittreksels betreffende de minderjarige kinderen die met de naturalisandus zouden meenaturaliseren, worden dan ook niet uitgereikt, ook al zijn de kinderen wel aanwezig op de naturalisatieceremonie. De uitreiking van het uittreksel uit het naturalisatiebesluit wordt in dat geval aangehouden. Zie artikel 60b, derde lid en tiende lid, BVVN. Bij de volgende naturalisatieceremonie kan de (hoofd)naturalisandus alsnog op de ceremonie verschijnen en de verklaring van verbondenheid afleggen. Zo nodig wordt de uitnodiging nog eenmaal, dit maal per aangetekende brief, herhaald (artikel 60a, tiende lid, BVVN). Pas dan kan het de naturalisandus betreffende uittreksel van het naturalisatiebesluit en eventueel de meenaturaliserende kinderen betreffende uittreksels worden uitgereikt en verkrijgen zij allen de Nederlandse nationaliteit. Indien de (hoofd)naturalisandus niet op een naturalisatieceremonie is verschenen (en dus niet de verklaring van verbondenheid heeft afgelegd), vervalt het naturalisatiebesluit een jaar na dagtekening ervan.

Weigering afleggen verklaring van verbondenheid

Indien de naturalisandus zich bij de indiening van het verzoek om naturalisatie wel bereid heeft verklaard (model 2.30a HRWN) de verklaring van verbondenheid af te leggen, maar komt hij deze toezegging niet na en door de Minister van Buitenlandse Zaken is geen vrijstelling van het afleggen van deze verklaring gegeven, dan zal het uittreksel van het naturalisatiebesluit niet worden uitgereikt en het Nederlanderschap niet verkregen worden. Ook aan de kinderen die wel aanwezig zijn en die met de naturalisandus zouden meenaturaliseren, wordt het hen betreffende uittreksel uit het naturalisatiebesluit niet uitgereikt en zij worden dus geen Nederlander. Zie toelichting bij artikel 60b, derde lid, BVVN.

De niet uitreiking is geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Bezwaar en beroep staat dan ook niet open. De verklaring van verbondenheid is immers een wettelijke voorwaarde voor de uitreiking van het besluit en om Nederlander te kunnen worden door naturalisatie.

Paragraaf 2.3.13.6: zwaarwegende redenen (artikel 60b, zesde lid BVVN) en niet (mondeling) afleggen verklaring van verbondenheid

Paragraaf 2.3.13.6.1: zwaarwegende redenen om niet op een naturalisatieceremonie te verschijnen

Algemeen

Het naturalisatiebesluit treedt als regel in werking door uitreiking in persoon van het desbetreffende uittreksel aan de opgeroepen persoon. Dit is een wettelijk gegeven, waartegen geen rechtsmiddel openstaat.

Van de regel om in persoon te verschijnen kan slechts in bijzondere omstandigheden wegens zwaarwegende redenen worden afgeweken. In zulke uitzonderingsgevallen kan de betrokkene, nadat een daartoe strekkend besluit de Minister van Buitenlandse Zaken is genomen, door een gemachtigde worden vertegenwoordigd. Ook kan in die gevallen de Minister van Buitenlandse Zaken besluiten de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen, waarbij te denken is aan een uitreiking buiten de naturalisatieceremonie om of aan toezending per post van het uittreksel. Om uitgezonderd te worden van de regel in persoon te verschijnen, dient betrokkene een daartoe strekkend verzoek in te dienen.

De beoordeling of sprake is van zwaarwegende redenen ligt geheel bij de Minister van Buitenlandse Zaken. Deze beoordeling is een beslissing in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), waartegen bezwaar bij de Minister van Buitenlandse Zaken en beroep bij de bestuursrecht-

ter openstaan. Bij zwaarwegende redenen kan worden gedacht aan de fysieke en/of psychische onmogelijkheid in persoon te verschijnen (zie toelichting in de Handleiding bij artikel 2, tweede lid RWN). Deze zwaarwegende redenen dienen te worden aangetoond aan de hand van een verklaring van een onafhankelijk arts. Als dit voldoende is aangetoond, kan betrokkene zich laten vertegenwoordigen door een daartoe schriftelijk gemachtigde meerderjarige persoon, mits voldoende zekerheid kan worden verkregen over de identiteit van de gemachtigde en de betreffende opgeroepen persoon (artikel 3, tweede lid BVVN is van overeenkomstige toepassing). De gemachtigde dient in persoon te verschijnen en verschaft de nodige zekerheid over zijn identiteit door het overleggen van een geldig identiteitsbewijs. De machtiging dient op schrift te zijn gesteld en ondertekend te zijn door de persoon wiens verschijning in persoon is vereist. De gemachtigde dient ter identificatie een geldig identiteitsbewijs van de betrokken persoon over te leggen (en tevens de andere gegevens die nodig zijn voor de beoordeling van het geval). Onder zwaarwegend wordt niet verstaan strikt tijdelijke omstandigheden zoals het hebben van vakantie, het volgen van een cursus, het niet vrij kunnen krijgen van werk, enz. Bij een tijdelijke belemmering wordt in eerste instantie, in overleg met betrokkene, onderzocht of deelname aan een volgende naturalisatieceremonie uitkomst biedt. Onder zwaarwegend wordt bijvoorbeeld verstaan een langdurige zware depressie of een andere, ernstige psychologische belemmering. Daarnaast kan, anders dan in Nederland, incidenteel voor buiten het Koninkrijk woonachtigen sprake zijn van een zodanig grote af te leggen reisafstand naar de plaats waar de ceremonie wordt gehouden, dat in redelijkheid niet van de naturalisandus kan worden verlangd dat hij in persoon de ceremonie bijwoont (artikel 5, vijfde lid, onder c, RVVN).

Belangenafweging

Uitgangspunt van de regelgeving is dat de opgeroepen persoon zoveel mogelijk op de naturalisatieceremonie verschijnt. Dit betekent dat de Minister van Buitenlandse Zaken vrijstaat, op verzoek van de betrokkene zelf, in overleg met hem een andere datum te bepalen waarop een ceremonie wordt gehouden en hij toch kan verschijnen. Daarbij is het overigens wel van belang dat de duur van de periode die ligt tussen de vaststelling van het naturalisatiebesluit en de uitreiking van het desbetreffende uittreksel, zo beperkt mogelijk blijft, in ieder geval niet langer dan een jaar.

Procedure

Bij een beroep op zwaarwegende redenen overweegt de Minister van Buitenlandse Zaken eerst of sprake is van een tijdelijke dan wel blijvende reden om niet te verschijnen. Bij een tijdelijke reden onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken of de verzoeker binnen een redelijke termijn toch aanwezig kan zijn op een naturalisatieceremonie. Als dat het geval is, wordt in overleg met hem een nieuwe datum bepaald. Bij een blijvende reden om niet te verschijnen, dan wel ingeval de volgende ceremonie pas na lange tijd plaatsvindt, wordt als volgt gehandeld. Als de verzoeker niet binnen een redelijke termijn aanwezig kan zijn, bijvoorbeeld vanwege een blijvende lichamelijke handicap, bepaalt de Minister van Buitenlandse Zaken of het beroep op zwaarwegende redenen gegrond is. Als dit het geval is, beslist de Minister van Buitenlandse Zaken dat betrokkene zich laat vertegenwoordigen door een daartoe schriftelijk gemachtigde, meerderjarige persoon. Ingeval dit laatste niet mogelijk is, kan de Minister van Buitenlandse Zaken het besluit na het al dan niet schriftelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid op een andere wijze bekendmaken, bijvoorbeeld door uitreiking in persoon buiten de naturalisatieceremonie om of door toezending per post van het desbetreffende uittreksel. Als het beroep op zwaarwegende redenen niet gegrond is, dan wijst de Minister van Buitenlandse Zaken het beroep af. Tegen deze beslissing staat bezwaar en beroep open.

Indien de opgeroepen persoon op of na de dag waarop het naturalisatiebesluit is gedagtekend, is overleden, wordt het desbetreffende uittreksel aan een andere belanghebbende, al naar gelang de omstandigheden, uitgereikt of toegezonden. Een belanghebbende kan in dit geval zijn een kind dat na de dag van dagtekening van het besluit, is geboren.

Onder belanghebbende kan ook worden verstaan een (voormalige) (huwelijks-) partner of een familielid van de overleden persoon.

Paragraaf 2.3.13.6.2: mondeling afleggen verklaring van verbondenheid en uitzonderingen

Hoofdregeel: mondeling afleggen in persoon

Uitgangspunt is dat de verklaring van verbondenheid persoonlijk wordt afgelegd tijdens een naturalisatieceremonie waarbij het uittreksel uit het besluit tot verlening van het Nederlanderschap wordt uitgereikt. De verklaring van verbondenheid wordt in het Nederlands en doorgaans mondeling afgelegd. Zie artikel 60b, vierde lid, BVVN en artikel 23, tweede lid, RWN. Van de verplichting tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid kan geen vrijstelling worden

gegeven, tenzij het afleggen ervan redelijkerwijs niet gevraagd kan worden. Het mondeling of schriftelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid kan niet worden overgelaten aan een gemachtigde gezien het persoonlijke karakter van de verklaring.

Op grond van artikel 60b, vijfde lid, BVVN en artikel 5, vierde lid, onder c, RVVN kan de Minister van Buitenlandse Zaken bepalen dat een verzoeker de verklaring van verbondenheid schriftelijk aflegt, indien van hem redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij hem schriftelijk aflegt. Hiervan is sprake als niet kan worden verlangd dat een verzoeker de naturalisatieceremonie bijwoont omdat hij bijvoorbeeld onredelijk ver zou moeten reizen om de ceremonie op de diplomatieke of consulaire post bij te wonen. Volstaan kan worden met het schriftelijk afleggen met de verklaring van verbondenheid (model 4.1a HRWN of 4.2a HRWN). De ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid moet echter eerst (door toezending per post) in het bezit zijn van de Minister van Buitenlandse Zaken, voordat het naturalisatiebesluit wordt bekendgemaakt, bijvoorbeeld toezending per post.

Uitzondering I op de hoofdregel: Niet mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid, maar schriftelijk

Voor een enkele verzoeker kan een uitzondering gemaakt worden. Indien van de verzoeker door omstandigheden redelijkerwijs niet verlangd kan worden dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling uitspreekt tegenover de bevoegde autoriteit, wordt een schriftelijke verklaring van verbondenheid ondertekend. Voor het schriftelijk afleggen van de verklaring van verbondenheid zijn twee modellen ontwikkeld. In model 4.1a HRWN is de verklaring van verbondenheid opgenomen die besluit met de bevestiging 'Zo waarlijk helpe mij God almachtig' en in model 4.2a HRWN de verklaring van verbondenheid opgenomen die besluit met 'Dat verklaar en beloof ik'. De verzoeker moet (volgens de daar geldende regels) bij het indienen van het verzoek om naturalisatie wel de bereidverklaring invullen en ondertekenen. De beoordeling of sprake is van de hier bedoelde omstandigheden, ligt bij de Minister van Buitenlandse Zaken (zie artikel 60a, vijfde lid, BVVN) en wordt gestaafd door ten minste één door of namens de verzoeker overgelegde bewijsstuk(ken).

De verklaring van verbondenheid wordt tevens schriftelijk afgelegd indien een persoon, vanwege zwaarwegende redenen, niet op een naturalisatieceremonie kan verschijnen, maar hij wel in staat is de verklaring van verbondenheid schriftelijk af te leggen. De gemachtigde die wél op de ceremonie verschijnt om namens de verzoeker het naturalisatiebesluit in ontvangst te nemen, overhandigt de Minister van Buitenlandse Zaken de schriftelijke verklaring van verbondenheid. De beoordeling of sprake is van zwaarwegende redenen ligt geheel bij de Minister van Buitenlandse Zaken (zie tevens paragraaf 2.3.13.6.1). De verklaring van verbondenheid kan ook schriftelijk worden afgelegd indien de verzoeker onredelijk ver zou moeten reizen om de naturalisatieceremonie op de diplomatieke of consulaire post bij te wonen.

In bovenstaande gevallen kan na het overhandigen dan wel na toezending aan de Minister van Buitenlandse Zaken van de ondertekende schriftelijk afgelegde verklaring van verbondenheid, tot uitreiking van het naturalisatiebesluit worden overgegaan, al dan niet aan een gemachtigde of op aangepaste wijze. Hierbij valt te denken aan een uitreiking buiten de ceremonie om of aan toezending van de bekendmaking van verlening van het Nederlanderschap aan de verzoeker.

Uitzondering II op de hoofdregel: Niet afleggen van de verklaring van verbondenheid

Er zijn omstandigheden denkbaar waarbij de verzoeker in het geheel niet in staat is om de verklaring van verbondenheid af te leggen. Is de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat de verklaring van verbondenheid mondeling of schriftelijk af te leggen, dan wordt de verklaring van verbondenheid niet afgelegd. Het zal hier zeer uitzonderlijke gevallen betreffen. Indien de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen, wordt het naturalisatiebesluit bekendgemaakt, zonder dat de verklaring van verbondenheid is afgelegd.

In voorkomende gevallen geeft de Minister van Buitenlandse Zaken (meestal) bij de indiening van het verzoek om naturalisatie (door een gemachtigde) op het adviesblad bij punt 6 (zie hiervoor paragraaf 2.3.4.1 onder alinea 'Uitzondering ondertekenen bereidverklaring') reeds aan dat het afleggen van de bereidverklaring en het afleggen van de verklaring van verbondenheid niet mogelijk is vanwege de fysieke of psychische toestand van de verzoeker. Zie artikel 60b, zesde lid, BVVN. Daarnaast heeft de Minister van Buitenlandse Zaken ten minste één door of namens de verzoeker overgelegde bewijsstuk(ken) toegevoegd. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 2, tweede lid RVN; bijvoorbeeld een gemotiveerde medische verklaring van een onafhankelijk (behandelend) medisch specialist. De uiteindelijke beoordeling of er sprake is van een fysieke of psychische onmogelijkheid tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid ligt bij Onze Minister. De verklaring van verbondenheid is immers een voorwaarde voor naturalisatie. Als uitgangspunt volgt Onze Minister het advies in deze van de Minister van Buitenlandse Zaken.

Uitzondering III op de hoofdregel: Tussentijdse wijziging in de situatie van verzoeker

Het is mogelijk dat, tussen het afleggen van de bereidverklaring en de naturalisatieceremonie waar de verklaring van verbondenheid moet worden afgelegd de fysieke of psychische toestand van de verzoeker is gewijzigd. Het is aan de Minister van Buitenlandse Zaken om te beoordelen of en zo ja op welke wijze de verklaring van verbondenheid onder de gewijzigde omstandigheden wordt afgelegd. Voorbeeld: Indien een verzoeker na het ondertekenen van de bereidverklaring in coma is geraakt, zal hij de verklaring van verbondenheid niet langer kunnen afleggen. In dit geval wordt het naturalisatiebesluit bekendgemaakt zonder dat de verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Mogelijke scenario's

Met betrekking tot het afleggen van de verklaring van verbondenheid zijn de volgende, niet limitatieve, scenario's denkbaar: Wijze bekendmaking	Wijze van afleggen verklaring van verbondenheid		
	Mondeling	Schriftelijk	Niet
	(artikel 60b, vierde lid, BVVN)	(zie artikel 60b, vijfde lid, BVVN)	(zie artikel 60b, zesde lid, BVVN)
Aan betrokkene in beginsel op een naturalisatieceremonie	Scenario 1	Scenario 2	Scenario 3
Aan gemachtigde in beginsel op een naturalisatieceremonie (artikel 60b, negende lid, BVVN)		Scenario 4	Scenario 5
Aan betrokkene op aangepaste wijze waarbij artikel 5, vierde lid, RVVN is gevolgd (artikel 60b, negende lid, BVVN)	Scenario 6	Scenario 7	Scenario 8

Ad 1. De verzoeker is aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid mondeling af

Deze situatie zal doorgaans het geval zijn. De verzoeker heeft bij het indienen van zijn verzoek om naturalisatie de bereidverklaring ondertekend. Na het mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid wordt het besluit tot verlening van het Nederlanderschap aan de verzoeker uitgereikt.

Ad 2. De verzoeker is aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid schriftelijk af

De verzoeker heeft bij het indienen van zijn verzoek om naturalisatie de bereidverklaring ondertekend. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft, al dan niet bij de indiening van het verzoek om naturalisatie, bepaald dat van de verzoeker redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt. Eerst na het overleggen van de schriftelijke verklaring van verbondenheid wordt tot uitreiking overgegaan.

De Minister van Buitenlandse Zaken kan ervoor kiezen om de schriftelijke verklaring van verbondenheid met de uitnodiging voor de naturalisatieceremonie mee te sturen, zodat de verzoeker de ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid aan de Minister van Buitenlandse Zaken overhandigt, voordat de bevestiging van de verkrijging van het Nederlanderschap aan de verzoeker wordt uitgereikt. Ook kan de Minister van Buitenlandse Zaken ervoor kiezen om op de naturalisatieceremonie zelf de schriftelijke verklaring van verbondenheid te laten ondertekenen.

Ad 3. De verzoeker is wel aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar kan de verklaring van verbondenheid niet afleggen

Bij het (door een gemachtigde) indienen van het verzoek om naturalisatie of na het indienen hiervan is gebleken dat de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60b, zesde lid BVVN, artikel 5, vierde lid, onder c, RVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. Derhalve is afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring en van het afleggen van de verklaring van verbondenheid door de optant. Het naturalisatiebesluit wordt bekendgemaakt zonder dat verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Ad 4. De verzoeker is niet in persoon aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar laat zich vertegenwoordigen door een gemachtigde en legt de verklaring van verbondenheid schriftelijk af

Vanwege aangetoonde zwaarwegende redenen is de verzoeker vertegenwoordigd door een gemachtigde. Zie artikel 60b, negende lid BVVN en de toelichting bij artikel 7, paragraaf 2.3.13.6, HRWN. De verzoeker heeft bij het indienen van zijn verzoek om naturalisatie de bereidverklaring ondertekend. De verzoeker moet de ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid meegeven aan de gemachtigde. Eerst na het overleggen van de door de verzoeker ondertekende

schriftelijke verklaring van verbondenheid, wordt tot uitreiking aan de gemachtigde overgegaan. De Minister van Buitenlandse Zaken kan ervoor kiezen om de schriftelijke verklaring van verbondenheid bij de indiening van zijn verzoek om naturalisatie aan de verzoeker of gemachtigde mee te geven, zodat de gemachtigde de door de verzoeker ondertekende verklaring op de naturalisatieceremonie aan de Minister van Buitenlandse Zaken kan overhandigen. Ook kan de Minister van Buitenlandse Zaken ervoor kiezen om de schriftelijke verklaring van verbondenheid met de uitnodiging voor de naturalisatieceremonie mee te sturen, zodat de verzoeker de ondertekende schriftelijke verklaring ter overhandiging aan de Minister van Buitenlandse Zaken aan de gemachtigde kan meegeven.

Ad 5. De verzoeker is niet in persoon aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar is vertegenwoordigd door een gemachtigde en legt de verklaring van verbondenheid niet af

Vanwege aangetoonde zwaarwegende redenen is de verzoeker vertegenwoordigd door een gemachtigde. Zie artikel 60b, negende lid BVVN en de toelichting bij artikel 7, paragraaf 2.3.13.6, HRWN. Bij het (door een gemachtigde) indienen van het verzoek om naturalisatie is gebleken dat de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60b, zesde lid BVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid RWN. Er is derhalve afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring en er wordt afgezien van het afleggen van de verklaring van verbondenheid. In voorkomende gevallen wordt het naturalisatiebesluit aan de gemachtigde bekendgemaakt zonder dat verklaring van verbondenheid is afgelegd.

Ad 6. De verzoeker is niet aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid mondeling af

Bij het indienen van het verzoek om naturalisatie heeft de verzoeker de bereidverklaring ondertekend. Het verzoek van betrokkene om, vanwege zwaarwegende redenen, niet in persoon op een naturalisatieceremonie te verschijnen is door de Minister van Buitenlandse Zaken gehonoreerd. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft besloten om de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen. Na het mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid, wordt het naturalisatiebesluit aan de verzoeker uitgereikt.

Bijvoorbeeld indien de verzoeker vanwege langdurige ziekenhuisopname niet in staat is de naturalisatieceremonie bij te wonen, maar fysiek wel in staat is de verklaring van verbondenheid uit te spreken, kan de Minister van Buitenlandse Zaken een 'privé naturalisatieceremonie' organiseren op de kamer van de verzoeker. Na het mondeling afleggen van de verklaring van verbondenheid, reikt de Minister van Buitenlandse Zaken het naturalisatiebesluit uit.

Ad 7. De verzoeker is niet aanwezig op de naturalisatieceremonie, maar legt de verklaring van verbondenheid schriftelijk af

De verzoeker heeft bij het indienen van zijn verzoek om naturalisatie de bereidverklaring ondertekend. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft, al dan niet bij de indiening van het verzoek om naturalisatie, bepaald dat van de verzoeker redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij de verklaring van verbondenheid mondeling aflegt.

Het verzoek van de verzoeker om, vanwege zwaarwegende redenen, niet in persoon op een naturalisatieceremonie te verschijnen is door de Minister van Buitenlandse Zaken gehonoreerd. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft besloten om de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen.

Indien het naturalisatiebesluit bijvoorbeeld door het toezenden per post wordt bekendgemaakt, moet de ondertekende schriftelijke verklaring van verbondenheid voorafgaand aan die toezending in het bezit van de Minister van Buitenlandse Zaken zijn.

Ad 8. De verzoeker is niet aanwezig op de naturalisatieceremonie en legt de verklaring van verbondenheid niet af

Bij het (door een gemachtigde) indienen van het verzoek om naturalisatie is gebleken dat de verzoeker vanwege zijn fysieke of psychische toestand niet in staat is de verklaring van verbondenheid af te leggen. Zie artikel 60b, zesde lid BVVN, artikel 5, vierde lid, onder c, RVVN en de toelichting bij artikel 2, tweede lid, RWN. Derhalve is afgezien van het invullen en ondertekenen van de bereidverklaring en van het afleggen van de verklaring van verbondenheid. In voorkomende gevallen wordt het naturalisatiebesluit bekendgemaakt zonder dat verklaring van verbondenheid is afgelegd. Het verzoek van de optant om, vanwege zwaarwegende redenen, niet in persoon op een naturalisatieceremonie te verschijnen is gehonoreerd. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft besloten om de uitreiking op een aan de omstandigheden aangepaste wijze te doen.

Paragraaf 2.3.13.7: procedurele aspecten na uitreiking

Terugmelding

Na uitreiking van het desbetreffende uittreksel stuurt de Minister van Buitenlandse Zaken door middel van het terugmeldformulier (model 2.29a HRWN of 2.29b HRWN) daarvan onverwijld een bericht aan de IND (artikel 60b, negende lid BVVN). Op het terugmeldformulier vermeldt de Minister van Buitenlandse Zaken de datum waarop het besluit is bekendgemaakt en de wijze van bekendmaking. Op grond van artikel 60b, twaalfde lid, BVVN, deelt de uitreikende autoriteit Onze Minister mee 'of en op welke wijze de verklaring van verbondenheid is afgelegd'. Deze informatie wordt op het terugmeldformulier (model 2.29a HRWN of 2.29b HRWN) aangetekend en is alleen van toepassing op verzoeken om naturalisatie ingediend op of na 1 maart 2009. Ook vermeldt de Minister van Buitenlandse Zaken of hij na herhaalde oproepingen het besluit niet heeft kunnen bekendmaken, als gevolg waarvan het besluit is vervallen. De uittreksels die de Minister van Buitenlandse Zaken niet heeft kunnen uitreiken, stuurt hij terug aan de IND in Rijswijk. Aan de hand van het terugmeldformulier stelt Onze Minister vast of de verzoeker Nederlander is geworden en zijn procedure kan worden afgesloten. Is betrokkene Nederlander geworden, dan worden de gegevens ten aanzien van deze verlening in het nationaliteitenregister opgenomen. Ook wordt na terugmelding de eventuele afstandsprocedure opgestart.

Het algemene uitwisselingsformulier ingevolge de Overeenkomst van Parijs

Indien van toepassing moet een uitwisselingsformulier betreffende het uitwisselen van gegevens met betrekking tot verkrijging van nationaliteit (model 1.35 HRWN) worden opgemaakt en worden verzonden naar het land van herkomst. Dit is, op grond van de Overeenkomst van Parijs van 10 september 1964, het Aanvullend Protocol bij het Verdrag van Straatsburg van 6 mei 1963 en bilaterale afspraken met Duitsland, van toepassing bij verlening van het Nederlanderschap aan een persoon met de nationaliteit van België, Duitsland, Griekenland, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk en Portugal.

Het uitwisselingsformulier met Suriname

Bij een persoon van Surinaamse nationaliteit voegt hij een ingevuld formulier gebaseerd op het Memorandum of Understanding inzake wederzijdse uitwisseling van informatie betreffende de verkrijging en verlies van de nationaliteit tussen Nederland en Suriname, ondertekend op 26 augustus 2008 (model 1.35a HRWN) toe. De Minister van Buitenlandse Zaken maakt één uitwisselingsformulier op per meerderjarige, die door optie het Nederlanderschap verkregen heeft en die voorheen de Surinaamse nationaliteit bezat. Minderjarige kinderen die hebben gedeeld in de verkrijging van het Nederlanderschap van de ouder door optie en die voorheen de Surinaamse nationaliteit bezaten, staan vermeld op het uitwisselingsformulier van de ouder. Bij zelfstandige verkrijging van het Nederlanderschap door optie van een minderjarige van Surinaamse nationaliteit wordt eveneens een uitwisselingsformulier opgemaakt.

Archiveren schriftelijke verklaring

Indien de verklaring van verbondenheid schriftelijk is afgelegd (model 4.1a HRWN of 4.2a HRWN), wordt deze verklaring gearchiveerd in het naturalisatiedossier bij de diplomatieke of consulaire post.

Eventuele onjuistheden in het desbetreffende uittreksel

De Minister van Buitenlandse Zaken wordt verzocht eventuele onjuistheden in het besluit zo spoedig mogelijk te melden aan de IND. De IND draagt (zodanig) in dat geval zorg voor een nieuw besluit. De Minister van Buitenlandse Zaken hoeft een eerder uitgereikt uittreksel niet door middel van een verbeterd exemplaar opnieuw uit te reiken. Ingeval het besluit reeds is bekendgemaakt, mag het verbeterde exemplaar (aangetekend) aan de betrokkene worden opgestuurd. Wanneer de Minister van Buitenlandse Zaken nog in het bezit is van het onjuiste uittreksel is het wenselijk dat hij dit, ter voorkoming van fraude, terugstuurt aan de IND, alwaar het wordt vernietigd.

Bijlage 1: Tabel oproepen en uitreiken

Kolom I	Kolom II	Kolom IV	
Optie en Naturalisatie	Meerderjarige	Medeoptie en medenaturalisatie	
		jonger dan 16 jaar	16 jaar of ouder
Oproepen (artikelen 60a en 60b lid 2 BVVN)	Betrokkene	Medenaturalisatie: wettelijk vertegenwoordiger (meestal de hoofdnaturalisandus) Medeoptie: hoofdoptant	Betrokkene (samen met de hoofdoptant of hoofdnaturalisandus)
Uitreiken (artikelen 60a en 60b lid 5 BVVN)	Betrokkene	Medenaturalisatie: wettelijk vertegenwoordiger (meestal de hoofdnaturalisandus) Medeoptie: hoofdoptant	Mede-naturalisatie: betrokkene
		Medeoptie: hoofdoptant	Medeoptie: hoofdoptant

Paragraaf 3: toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b/c/d en artikel 8, tweede lid

Paragraaf 3.1: wettekst artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b/c/d en artikel 8, tweede lid

1. Voor verlening van het Nederlandschap overeenkomstig artikel 7 komt slechts in aanmerking de verzoeker
 - a. tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd in het Europese deel van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, geen bedenkingen bestaan;
 - b. die tenminste sedert vijf jaren onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek in het Europese deel van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, toelating en hoofdverblijf heeft;
 - c. die in de samenleving van het Europese deel van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba als ingeburgerd kan worden beschouwd op grond van het feit dat hij beschikt over een bij algemene maatregel van rijksbestuur te bepalen mate van kennis van de Nederlandse taal, dan wel – indien hij in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba hoofdverblijf heeft – de taal die op het eiland van hoofdverblijf naast het Nederlands gangbaar is, alsmede van de staatsinrichting en maatschappij van het Europese deel van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, en hij zich ook overigens in een van deze samenlevingen heeft doen opnemen; en
 - d. die verklaart bereid te zijn bij de verkrijging van het Nederlandschap een verklaring van verbondenheid af te leggen. Het besluit tot verlening wordt niet bekend gemaakt dan nadat de verklaring daadwerkelijk is afgelegd.
2. Het eerste lid, onder c, geldt niet met betrekking tot de verzoeker die hetzij te eniger tijd het Nederlandschap of de staat van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander heeft bezeten, hetzij sedert tenminste drie jaren de echtgenoot is van en samenwoont met een Nederlander, hetzij tijdens zijn meerderjarigheid in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten is geadopteerd door ouders van wie in elk geval één het Nederlandschap bezit.

Paragraaf 3.2: toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b en toelichting bij artikel 8, tweede lid

Paragraaf 3.2.1: fictieve toets bij buiten het Koninkrijk ingediende verzoeken

Weliswaar geldt voor de onder lid 2 bedoelde verzoekers niet het vereiste van vijf jaar onafgebroken toelating en hoofdverblijf (artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, RWN), maar het vereiste van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, RWN geldt onverkort. Derhalve dient ambtshalve aan de hand van de voorwaarden in het vreemdelingenbeleid die op de verzoeker van toepassing zouden zijn – indien hij om toelating in Nederland zou vragen – te worden beoordeeld of de verzoeker in aanmerking zou kunnen komen voor een verblijfsrecht, mits hij daar om zou vragen. Alleen indien aan hem een verblijfsrecht van niet-tijdelijke aard verleend zou kunnen worden, voldoet hij aan het vereiste in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b. RWN.

Opdat de IND kan beoordelen of de verzoeker in aanmerking komt voor toelating voor onbepaalde tijd, is van belang dat bij het verzoek de nodige stukken worden overgelegd die relevant zijn voor een mogelijk verblijfsdoel en een fictieve verblijfstoets. Indien verzoeker gehuwd is met een Nederlander, wordt ambtshalve getoetst of hij voldoet aan de voorwaarden voor gezinshereniging of gezinsvorming met een Nederlander (Vc 2000, Hoofdstuk B7). in dat geval zullen onder meer

recente inkomensgegevens van de Nederlandse echtgenoot worden verlangd, om te beoordelen of de Nederlandse echtgenoot beschikt over voldoende middelen van bestaan. Indien verzoeker de Nederlandse nationaliteit ooit heeft gehad maar die heeft verloren, kan ambtshalve worden getoetst aan de voorwaarden voor wedertoelating voor oud-Nederlanders zoals omschreven in Vc 2000, Hoofdstuk B9. Indien verblijf voor een ander doel in de rede ligt (bijvoorbeeld EU-/EER-onderdanen; op grond van vestigingsverdragen of anderszins), wordt ambtshalve getoetst aan de toepasselijke voorwaarden voor toelating en moeten de daartoe relevante stukken worden overgelegd. Deze stukken moeten met het advies aan de IND worden meegezonden.

Paragraaf 3.3: toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d (procedure inburgeringsexamen en (gedeeltelijke) vrijstellingen)

Paragraaf 3.3.1: algemeen

Voor een gedetailleerde beschrijving van de voorwaarden en procedure behorende bij onderhavig artikellid wordt hier in eerste instantie verwezen naar de toelichting onder artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d van de Handleiding voor Nederland, waaronder ook de informatie over de Wet inburgering 2021, die per 1 januari 2022 in werking treedt en de gevolgen daarvan voor de naturalisatieprocedures op het gebied van de naturalisatietoets. In beginsel biedt deze toelichting de Minister van Buitenlandse Zaken voldoende houvast om dit artikellid toe te passen. Enkele procedurele stappen verschillen echter met de situatie in Nederland zoals de wijze waarop het inburgeringsexamen wordt afgenomen en de manier waarop een ontheffingsadvies aan de verzoeker wordt gegeven.

Voor dit onderdeel van de Handleiding voor de diplomatieke of consulaire post wordt deze procedure nader beschreven.

Paragraaf 3.3.2: voorlichtingsfase

Om een naturalisatieverzoek in het buitenland te kunnen indienen moet de aspirant-verzoeker (vóór indiening van het verzoek) kunnen aantonen het inburgeringsexamen met goed gevolg te hebben afgelegd. Indien het inburgeringsexamen nog niet werd behaald en dit op de post wordt afgelegd dient betrokkene de volgende vijf onderdelen af te leggen:

1. Kennis Nederlandse Maatschappij (KNM);
2. Schrijfvaardigheid;
3. Leesvaardigheid;
4. Luistervaardigheid;
5. Spreekvaardigheid.

Indien de verzoeker het inburgeringsexamen dient af te leggen, deelt de Minister van Buitenlandse Zaken dit aan hem mee en wordt in overleg met verzoeker en de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO) een plaats en datum bepaald waarop het examen afgelegd kan worden. De Minister van Buitenlandse Zaken stelt de aspirant-verzoeker op de hoogte van de onderdelen van het examen die afgelegd dienen te worden, het te behalen niveau, de wijze waarop het examen is ingericht, de volgorde en de kosten die betaald dienen te worden (€ 350). De Minister van Buitenlandse Zaken deelt aan de verzoeker mee dat de beoordeling van het inburgeringsexamen zal geschieden door DUO. De DUO informeert kandidaat over de examenuitslag. Ook wordt verzoeker in dit stadium gewezen op de mogelijkheid in aanmerking te komen voor (gedeeltelijke) vrijstelling of ontheffing. Voor de procedure hieromtrent wordt verwezen naar de betreffende paragrafen hieronder.

Indien verzoeker het inburgeringsexamen wenst af te leggen, laat de Minister van Buitenlandse Zaken hem een aanmeldingsformulier invullen, dat door verzoeker dient te worden ondertekend. Verzoeker voldoet het daarvoor geldende tarief aan de Minister van Buitenlandse Zaken. De Minister van Buitenlandse Zaken handelt overeenkomstig het examenreglement naturalisatietoets in het buitenland (artikel 3, vijfde lid, Regeling naturalisatietoets Nederland).

Op de dag dat verzoeker het examen aflegt, stelt de Minister van Buitenlandse Zaken de ruimte aan hem ter beschikking, alsook de andere middelen die voor het afleggen van het examen benodigd zijn (hoofdtelefoon, microfoon, computer). De verzoeker identificeert zich bij deelname aan het examen door middel van een geldig nationaal paspoort.

De examenleider legt uit welke examenonderdelen aan bod komen en geeft uitleg over het gebruik van de apparatuur. Indien betrokkene de instructies heeft begrepen vangt het examen aan.

In geval betrokkene niet alle onderdelen heeft behaald wordt betrokkene ontraden een verzoek om naturalisatie in te dienen. De Minister van Buitenlandse Zaken stelt verzoeker in kennis van die onderdelen die niet zijn behaald en wijst hem op de mogelijkheid om het examen of onderdelen daarvan opnieuw af te leggen. Staat betrokkene er in dit stadium toch op een verzoek in te dienen, dan wordt zijn verzoek in ontvangst genomen. In dit geval wordt verzoeker door de Minister van Buitenlandse Zaken erop gewezen dat zijn verzoek om naturalisatie door de IND zal worden afgewezen, en dat hij de voor naturalisatie te betalen leges niet terug zal ontvangen. De Minister van Buitenlandse Zaken kan verlangen dat verzoeker een verklaring ondertekent als opgenomen in

model 2.21a HRWN. De Minister van Buitenlandse Zaken neemt in zijn advies op dat hij in geval van betrokkene negatief adviseert inzake de verlening van het Nederlandschap. Zie verder onder artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, paragraaf 6.3.1.3, HRWN.

Het diploma inburgering of de negatieve resultatenbrief wordt door de Dienst Uitvoering Onderwijs aan de examenkandidaat uitgereikt door tussenkomst van de Minister van Buitenlandse Zaken of aan de examenkandidaat toegezonden. Betrokkene wordt als hij in het bezit is van het inburgeringsdiploma in de gelegenheid gesteld een naturalisatieverzoek in te dienen. Het verzoek dient -in beginsel- te worden ingediend op de diplomatieke of consulaire post waar verzoeker het inburgeringsexamen met goed gevolg heeft afgelegd.

Overgangsrecht

Voor 1 juli 2019 behaalde examenonderdelen gelden als behaald voor de overeenkomstige onderdelen van de vanaf 1 juli 2019 afgenomen naturalisatietoets. De niet eerder behaalde examenonderdelen moeten nog wel behaald worden volgens de nieuwe werkwijze. In onderstaande tabel zijn de oude en overeenkomstige nieuwe onderdelen van het inburgeringsexamen buitenland opgenomen.

Oud:	Nieuw:
KNS	KNM
Spreeken A2	Spreeken A2
EPE	Lezen A2 en Luisteren A2
-	Schrijven A2

Voorbeeld

Een verzoeker heeft voor 1 juli 2019 alleen het onderdeel EPE gehaald. Verzoeker hoeft de overeenkomstige onderdelen Lezen en Luisteren dus niet te doen. De (nieuwe) onderdelen KNM, Spreken, en Schrijven moet de verzoeker nog wel behalen, voordat hij zijn inburgeringsdiploma kan ontvangen.

Paragraaf 3.3.3: vrijstelling van het examen

Om voor vrijstelling in aanmerking te kunnen komen, dient betrokkene het document over te leggen op grond waarvan hij stelt te zijn vrijgesteld (zie de toelichting op artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d, paragraaf 6.3.2, HRWN). De Minister van Buitenlandse Zaken onderzoekt of het document recht op vrijstelling geeft. Is dit niet het geval, dan licht hij betrokkene hierover in. Het is in eerste instantie aan betrokkene zelf om te onderzoeken of het document recht op vrijstelling geeft. Bij twijfel aan de echtheid van het document of de juistheid van de gegevens kan de Minister van Buitenlandse Zaken contact opnemen met de DUO.

In geval betrokkene slechts een kopie van een getuigschrift of diploma overlegt, dient hij tevens een recente verklaring van de leiding van het betrokken onderwijsinstituut over te leggen waaruit blijkt dat de kopie overeenstemt met het door dat instituut afgegeven originele getuigschrift of diploma. Ter verificatie neemt de Minister van Buitenlandse Zaken contact op met het instituut waar het getuigschrift of diploma is uitgereikt en dat de verklaring heeft afgelegd. Indien een recente verklaring van de leiding van het betrokkene onderwijsinstituut niet overgelegd kan worden, dient betrokkene het inburgeringsexamen af te leggen.

Paragraaf 3.3.4: belemmering

Op grond van artikel 4 Besluit naturalisatietoets juncto artikelen 5 en 6 van de Regeling naturalisatietoets Nederland is een verzoeker om naturalisatie ontheven van het afleggen van het inburgeringsexamen, als de verzoeker heeft aangetoond:

- door een psychische of lichamelijke belemmering, dan wel een verstandelijke handicap, niet binnen vijf jaar in staat te zijn het inburgeringsexamen te halen; of
- dat op grond van door hem geleverde inspanningen het voor hem redelijkerwijs niet mogelijk is het inburgeringsexamen te behalen.

Ad. a

Een verzoeker om naturalisatie wordt ontheven van het afleggen van het inburgeringsexamen als de verzoeker heeft aangetoond door een psychische of lichamelijke belemmering, dan wel een verstandelijke handicap, niet in staat is het inburgeringsexamen te halen.

Bij de medische belemmering geldt dat als te verwachten is dat betrokkene niet binnen vijf jaren op reguliere wijze of met bijzondere examenomstandigheden het inburgeringsexamen kan afleggen, reden tot ontheffing bestaat. Eenzelfde termijn van vijf jaren wordt gehanteerd bij de beoordeling of het voor betrokkene redelijkerwijs mogelijk is om het inburgeringsexamen te behalen.

Voordat hij het verzoek om naturalisatie in behandeling neemt, onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken of aan de voorwaarden voor ontheffing van de naturalisatietoets wordt voldaan. Betrokkene moet zelf aantonen dat hij in aanmerking komt voor ontheffing. In alle gevallen moet ervan uitgegaan worden dat ontheffing alleen in uitzonderlijke gevallen wordt verleend. Voordat hij het verzoek om naturalisatie in behandeling neemt, onderzoekt de Minister van Buitenlandse Zaken of aan de voorwaarden voor ontheffing wordt voldaan. Hij doet dit in het geval van een psychische of lichamelijke belemmering dan wel verstandelijke handicap aan de hand van een gemotiveerde verklaring van een arts of deskundige, die op de dag van indiening van het naturalisatieverzoek niet ouder is dan zes maanden. Uit die verklaring moet blijken dat er sprake is van een belemmering of een handicap op grond waarvan betrokkene niet in staat is binnen vijf jaar het inburgeringsexamen te behalen. De Minister van Buitenlandse Zaken baseert zich bij zijn oordeel op vorengenoemde verklaring en neemt dit op in zijn advies aan de IND. Bij twijfel kan hij het advies, door tussenkomst van Onze Minister- en alvorens het verzoek in behandeling te nemen – door de IND laten controleren. De IND neemt in dat geval onmiddellijk een beslissing op het ontheffingsberoep en stelt de post hiervan in kennis.

Ad b

Hoewel in artikel 4 van het Besluit naturalisatietoets juncto artikelen 5 en 6 van de Regeling naturalisatietoets Nederland is opgenomen dat ook een verzoeker om naturalisatie in het buitenland een beroep kan doen op ontheffing van het inburgeringsexamen wegens aantoonbaar geleverde inspanningen, zijn vanaf 1 juli 2013 voor verzoekers in het buitenland geen beleidsregels hiervoor opgesteld. Mocht een verzoeker in het buitenland vanaf 1 juli 2013 een beroep doen op deze ontheffing, dan zal dit per geval worden beoordeeld.

Paragraaf 3.4: toelichting bij artikel 8., tweede lid (drie jaar onafgebroken huwelijk (geregistreerd partnerschap) en samenwoning met een Nederlander)

Samenwoning buiten het Koninkrijk kan in sommige gevallen worden aangetoond met een bewijs van inschrijving in de bevolkingsadministratie van het land van samenwoning. Overigens heeft niet ieder land een gemeentelijke of centrale bevolkingsadministratie. In die gevallen moet de verzoeker met andere bewijsstukken aantonen dat sprake is geweest van drie jaar feitelijke samenwoning met de Nederlandse echtgenoot. Hierbij wordt onder meer gedacht aan een combinatie van stukken zoals een huurovereenkomst, bankafschriften, rekeningen en officiële documenten van een overheidsinstantie. Van belang is dat in deze stukken de personalia van de verzoeker en het betreffende samenwoonadres worden vermeld. Een buitenlands huwelijk moet overigens blijken uit een naar Nederlands recht erkende huwelijksakte. Van belang is dat het huwelijk of het in Nederland geregistreerd partnerschap van drie jaar op het moment van het verzoek nog in stand is. Aan de hand van actuele officiële stukken moet dit worden aangetoond.

Paragraaf 4: toelichting bij artikel 11, tweede, derde en zesde lid

Paragraaf 4.1 wettekst artikel 11, tweede, derde en zesde lid

2. Een verzoek van de vader of moeder tot medeverlening van het Nederlanderschap aan een kind beneden de leeftijd van 16 jaar wordt ingewilligd indien het kind sedert het tijdstip van het verzoek in het Europese deel van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf heeft.
3. Een verzoek van de vader of moeder tot medeverlening van het Nederlanderschap aan een kind dat ten tijde van het verzoek de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt wordt ingewilligd indien het kind in het Europese deel van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, een onafgebroken periode van ten minste drie jaren onmiddellijk voorafgaand aan het verzoek toelating en hoofdverblijf en, sedert het tijdstip van het verzoek, toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf heeft. Het Nederlanderschap wordt slechts verleend, indien het kind daarmee uitdrukkelijk instemt, hij bereid is bij de verkrijging van het Nederlanderschap een verklaring van verbondenheid af te leggen en op hem geen van de afwijzingsgronden van artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, met inbegrip van het tweede lid van dat artikel, van toepassing is. Het besluit tot verlening wordt niet bekend gemaakt dan nadat de verklaring van verbondenheid daadwerkelijk is afgelegd.
6. De vereisten van toelating en van hoofdverblijf van het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op het minderjarige kind van een vader of moeder die hoofdverblijf heeft in het buitenland en die met toepassing van het tweede lid van artikel 8 het Nederlanderschap verkrijgt, mits het kind feitelijk tot het gezin van deze ouder behoort en zijn hoofdverblijf niet heeft in het land waarvan hij onderdaan is

Paragraaf 4.2: toelichting bij artikel 11, derde lid (toelichting openbare orde)

Verzoeken om medeverlening voor kinderen die bij het indienen van het verzoek van de ouder zestien jaar of ouder zijn, worden afgewezen indien er op grond van hun gedrag ernstige vermoedens bestaan dat zij een gevaar opleveren voor de openbare orde als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, RWN en artikel 9, tweede lid, RWN. Bij deze groep kinderen wordt op dezelfde wijze als bij meerderjarige verzoekers beoordeeld of er openbare orde aspecten zijn op grond waarvan het verzoek moet worden afgewezen. Zie ook de toelichting bij artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, paragraaf 3.7, HRWN.

Paragraaf 4.3: toelichting bij artikel 11, zesde lid (toelichting 'geen vereiste van toelating en hoofdverblijf')

De vereisten van toelating en van hoofdverblijf van het tweede en derde lid van artikel 11 RWN zijn niet van toepassing op het minderjarige kind van een vader of moeder die hoofdverblijf heeft in het buitenland en die met toepassing van het tweede lid van artikel 8 het Nederlanderschap verkrijgt, mits het kind feitelijk tot het gezin van deze ouder behoort en zijn hoofdverblijf niet heeft in het land waarvan hij onderdaan is.

Op grond van artikel 8, tweede lid, RWN kunnen verzoekers die oud-Nederlander zijn, verzoekers die drie jaren gehuwd zijn met een Nederlander en daarmee samenwonen én verzoekers die tijdens hun meerderjarigheid in het Koninkrijk zijn geadopteerd door ouders waarvan één de Nederlandse nationaliteit bezit, in aanmerking komen voor naturalisatie ondanks het feit dat zij niet in het Koninkrijk zijn toegelaten en daar evenmin hun hoofdverblijf hebben. Voor deze verzoekers geldt immers niet het vereiste van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, RWN (sedert vijf jaar toelating en hoofdverblijf onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek) (zie de toelichting bij artikel 8 RWN). Het is uiteraard niet de bedoeling dat minderjarige en feitelijk tot het gezin behorende kinderen van deze verzoekers worden uitgesloten van de mogelijkheid tot medeverlening. Dat zou immers afbreuk doen aan het streven dat binnen een gezin zoveel mogelijk eenheid van nationaliteit bestaat. Om die reden is in dit lid bepaald dat voor kinderen van deze verzoekers 'de vereisten van toelating en hoofdverblijf van het tweede en derde lid niet van toepassing' zijn. Onder 'de vereisten van toelating en hoofdverblijf' moet in dit verband worden verstaan zowel de onafgebroken periode van toelating en hoofdverblijf van ten minste drie jaren onmiddellijk voorafgaand aan het verzoek alsook de periode van toelating voor onbepaalde tijd en hoofdverblijf van het moment van indiening van het verzoek tot en met het moment van beslissen op het verzoek. De in de onderhavige bepaling bedoelde kinderen kunnen derhalve ook buiten het Koninkrijk in aanmerking komen voor medeverlening.

Het onderhavige artikellid verklaart slechts de vereisten van toelating en hoofdverblijf van het tweede en derde lid niet van toepassing, hetgeen betekent dat de overige in die leden gestelde vereisten voor medeverlening wél van toepassing zijn. Zo zal bij een verzoek om medeverlening van een kind van zestien jaar of ouder worden getoetst of er afwijzingsgronden van artikel 9 RWN aanwezig zijn en zal het kind uitdrukkelijk moeten instemmen met de medeverlening. Ook het bepaalde in artikel 2 RWN is onverkort van toepassing. Zo zal het betrokken kind dat de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, de wettelijk vertegenwoordiger of de andere ouder (mits de wettelijk vertegenwoordiger of andere ouder in hetzelfde land wonen) worden gewezen op de mogelijkheid om op verzoek een zienswijze omtrent de medeverlening naar voren te brengen (zie artikel 54, vierde lid, BVVN en de toelichting bij artikel 2, vierde lid, RWN).

Op grond van artikel 2 BVVN is in het buitenland de Minister van Buitenlandse Zaken bevoegd een verzoek om (mede)naturalisatie in ontvangst te nemen. De artikelen 31, 32, en 51 tot en met 56 BVVN voor de administratieve behandeling van verzoeken om naturalisatie vanuit het buitenland zijn van toepassing. Net als bij een verzoek in het Koninkrijk dient de ouder derhalve de kinderen die hij in zijn verzoek wenst te betrekken, te vermelden in zijn verzoek om naturalisatie en verstrekt hij voor zoveel mogelijk de relevante gegevens betreffende zichzelf en die kinderen.

Feitelijk behoren tot het gezin

Voorts is in dit artikellid bepaald dat het mee te naturaliseren kind feitelijk tot het gezin moet behoren van de vader of moeder die hoofdverblijf heeft in het buitenland en aldaar om naturalisatie verzoekt. 'Feitelijk behoren tot het gezin' van de vader of moeder houdt in het kader van de RWN in dat het kind bij die ouder op hetzelfde adres woont en er sprake is van een morele en financiële afhankelijkheid van de ouder(s). De feitelijke gezinsband met de ouder kan als verbroken worden beschouwd indien ouder en kind niet meer samenwonen (bijvoorbeeld omdat het kind duurzaam is opgenomen in een ander gezin, omdat het zelfstandig is gaan wonen of omdat het zelfstandig een gezin heeft gevormd door het aangaan van een relatie). De bewijslast om aan te tonen dat de feitelijke gezinsband niet is verbroken, ligt bij de ouder. De ouder zal goede redenen moeten aanvoeren waarom hij en het kind (die beiden hoofdverblijf hebben in het buitenland) niet meer samenwonen. Het enkele feit dat de ouder nog met het gezag is belast, is bijvoorbeeld

onvoldoende grond om aan te nemen dat het kind nog feitelijk behoort tot het gezin van die ouder. Op grond van artikel 9, eerste lid, aanhef en onder c, RWN wordt een verzoek om naturalisatie van een vreemdeling als bedoeld in artikel 8, tweede lid, RWN afgewezen, indien hij zijn hoofdverblijf heeft in het land waarvan hij onderdaan is. In artikel 11, zesde lid, RWN is opgenomen dat deze afwijzingsgrond eveneens geldt voor de mee te naturaliseren kinderen van die persoon (zie ook de toelichting bij artikel 9, eerste lid, aanhef en onder c, RWN).

Samengevat gelden voor het in deze bepaling bedoelde kind de volgende voorwaarden:

- het kind behoort feitelijk tot het gezin van de ouder als bedoeld in artikel 8, tweede lid, RWN;
- er bestaan geen bedenkingen tegen het verblijf voor onbepaalde tijd van het kind in het Koninkrijk (het kind zou in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning van niet-tijdelijke aard, indien daarom zou worden gevraagd);
- het kind en de ouder hebben hoofdverblijf buiten het Koninkrijk;
- het kind heeft geen hoofdverblijf in het land waarvan hij tevens de nationaliteit bezit;

Hierbij is voor een deel aangesloten bij het begrip 'feitelijk behoren tot het gezin', zoals dat in de vreemdelingenbeleid wordt gehanteerd.

- er zijn op grond van het gedrag van het kind geen ernstige vermoedens dat hij of zij een gevaar oplevert voor de openbare orde als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a, RWN en artikel 9, tweede lid, RWN (geldt alleen voor een kind dat bij het indienen van het verzoek zestien jaar of ouder is);
- het kind heeft in een op schrift gestelde en ondertekende verklaring ingestemd met de medeverlening (geldt alleen voor een kind dat bij het indienen van het verzoek zestien jaar of ouder is);
- deze instemmingsverklaring is in persoon door het kind afgelegd.

B

Model 2.22a voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap 2003 komt te luiden als in bijlage 1.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 februari 2026.

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 20 oktober 2025

*De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
namens deze,
R. Maas
directeur-generaal Immigratie- en Naturalisatiedienst*

BIJLAGE 1

Model 2.22a HRWN: Adviesblad naturalisatie

contactpersoon:
telefoon:
e-mail:

Betreft:

- ☐ man, naam:
☐ vrouw, naam:
☐ (aantal) mee te naturaliseren minderjarige kinderen:
 waarvan 12 jaar of ouder
 waarvan 16 jaar of ouder

1. Verzoek om naturalisatie

- ☐ Model 2.1a (meerderjarig), verzoek op grond van :
 ☐ artikel 8 lid 2 RWN, gehuwd met Nederlander
 ☐ artikel 8 lid 2 RWN, oud-Nederlander
 ☐ artikel 8 lid 2 RWN, als meerderjarige geadopteerd
 ☐ artikel 10 RWN (toelichting geven bij punt 15)
☐ Model 2.1a (minderjarig), verzoek op grond van artikel 11 lid 6 RWN, medeverlening

2. Verificatie persoonsgegevens (artikel 7 RWN)

- Bewijs van identiteit (één aanvinken)

- ☐ Gewaarmerkt kopie van de originele (buitenlandse) geboorteakte (gelegaliseerd of met apostille (+ vertaling en, indien gelegaliseerd, vragenlijst)), of
☐ Uittreksel geboorteregister (indien geboren in het Koninkrijk)
☐ Gewaarmerkt kopie van gelegaliseerde notariële akte, **stukken meesturen**
☐ Ander document, namelijk (toelichting geven bij punt 15)
☐ Beroep op bewijsnood overleggen geboorteakte, (toelichting geven bij punt 15), **bewijsstukken meesturen**
☐ Niet van toepassing, (toelichting geven bij punt 15)
☐ Niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)

- Bewijs van nationaliteit (één aanvinken)

- ☐ Paspoort, kopieën identiteitspagina, pagina geldigheid en de pagina's met in- en uitreisstempels meesturen
☐ Beroep op bewijsnood overleggen geldig paspoort, (toelichting geven bij punt 15), **bewijsstukken meesturen**
☐ Niet van toepassing, (toelichting geven bij punt 15)
☐ Niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)

3. Meerderjarigheid hoofdverzoeker (artikel 8 lid 1 onder a RWN)

- ☐ akkoord
☐ niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)

4. Fictieve toets verblijfsrecht van niet tijdelijke aard in Nederland (artikel 8 lid 1 onder b RWN)

- ☐ akkoord, (hoofd)verzoeker is:
 ☐ oud-Nederlander, **de volgende stukken meesturen:**
 - bewijs van Oud-Nederlandschap (bijvoorbeeld een uittreksel van de geboorteakte)
 ☐ gehuwd met Nederlander, **de volgende stukken meesturen:**
 - bewijs van Nederlandschap van de echtgenoot (kopie NL paspoort)
 - bewijs van drie jaar onafgebroken gehuwd samenwonen op hetzelfde adres met de Nederlandse echtgenoot¹
 - gewaarmerkt kopie huwelijksakte of akte geregistreerd partnerschap (zodanig: gelegaliseerd of van apostille voorzien)
 - bewijs van voldoende middelen van bestaan van de Nederlandse echtgenoot (tenzij deze de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, AOW, heeft bereikt)²
 - indien van toepassing: gewaarmerkt kopie gelegaliseerde verstotingsakte (zonder blijk van instemming vrouw geen huwelijksontbinding)
 ☐ bij meerderjarigheid geadopteerd **de volgende stukken meesturen:**
 - bewijs van adoptie binnen het Koninkrijk door ten minste één Nederlandse ouder
☐ niet akkoord (toelichting geven bij punt 15)
.....

¹ De samenwoning kan worden aangetoond door BRP-uittreksels uit het land van vestiging. Als er geen instantie als de BRP is in het land van vestiging moeten er meerdere (officiële) bewijsstukken worden overgelegd waaruit duidelijk blijkt dat beide partners sedert drie jaar op hetzelfde adres wonen. Deze stukken moeten gedateerd en van een adres voorzien zijn (bijvoorbeeld huurcontracten, salarisstroken, belastingaangiftes, bankafschriften, brieven van verzekeringsmaatschappijen, afspraakbrieven of rekeningen van telefoon, artsen/medische instellingen, lidmaatschappen e.d.). **Let op!** Aangezien aangetoond moet worden dat beide partners op hetzelfde adres wonen, moeten er stukken overgelegd worden van beide partners en dus niet alleen van de verzoeker.

² als bewijs van voldoende middelen van bestaan moeten bijvoorbeeld de arbeidsovereenkomst en (recente) loonstroken, dan wel uitkeringspecificaties overgelegd worden.

N.B. de volgende stukken altijd meesturen

- bewijs van inschrijving in land van verblijf (indien mogelijk, anders verklaring van eigen ambassade)
- verblijfsvergunning van land van verblijf (inclusief vermelding geldigheidsduur)

5. Termijn van toelating en hoofdverblijf niet van toepassing (artikel 8 lid 2 RWN)

- ☐ akkoord (bewijsstukken reeds overgelegd in het kader van punt 4), verzoeker is:
 - ☐ oud-Nederlander
 - ☐ gehuwd met Nederlander
 - ☐ bij meerderjarigheid binnen het Koninkrijk geadopteerd door tenminste één Nederlandse ouder
- ☐ niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)

6. Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (artikel 8 lid 1 onder e RWN)

- ☐ akkoord, model 2.30a volledig ingevuld en ondertekend meesturen
- ☐ niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)
- ☐ niet mogelijk, bewijsstuk(ken) meesturen (toelichting geven bij punt 15)

7. Inburgering (artikel 8 lid 1 onder d RWN)

- ☐ akkoord (kopieën meesturen)
 - ☐ Inburgeringsdiploma /certificaat Naturalisatietoets
 - ☐ Ontheffing
 - ☐ Advies haalbaarheidsonderzoek ROC Amsterdam + geslaagdbrief TGN
 - ☐ Advies medisch adviseur (model 2.27), niet ouder dan 6 maanden bij indiening van verzoek
 - ☐ Ontheffingsbeschikking College B&W o.g.v. artikel 6 lid 1 van de Wet Inburgering (WI), niet ouder dan 3 jaar bij indiening verzoek
 - ☐ Ontheffingsbeschikking DUO o.g.v. artikel 6 lid 1 van de Wet Inburgering (WI), niet ouder dan 3 jaar bij indiening verzoek
 - ☐ Vrijstelling op grond van nr. (zie bijlage inburgering), als opgevraagd beoordeling DUO meesturen
- ☐ niet akkoord, toelichting geven bij punt 15
- ☐ niet van toepassing, toelichting geven bij punt 15

8. Antecedenten (artikel 9 lid 1 onder a)

- ☐ akkoord
- ☐ niet akkoord, (zonodig toelichting geven bij punt 15)

N.B. de volgende stukken altijd meesturen

- Verklaring verblijf en gedrag, model 2.3a HRWN, volledig ingevuld en ondertekend
- Uittreksel(s) Justitiële documentatiedienst(en) van het/(de) land(en) waar betrokkene in de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van het naturalisatieverzoek heeft gewoond (niet ouder dan zes maanden), zonodig inclusief (gelegaliseerde) vertaling(en) (indien niet opgesteld in Engels, Duits of Frans)

9. Bereidheid tot het doen van afstand (artikel 9 lid 1 onder b, artikel 9 lid 3 RWN)

- ☐ Wel bereid, model 2.4a HRWN, volledig ingevuld en ondertekend meesturen
 - ☐ Niet bereid, verzoeker doet een beroep op de volgende uitzonderingsmogelijkheid:
 - ☐ kosten voor het doen van afstand zijn te hoog
 - ☐ substantieel financieel nadeel
 - ☐ verplichting tot vervullen of afkopen dienstplicht voor het doen van afstand
 - ☐ kan geen contact opnemen met autoriteiten land van herkomst
 - ☐ bijzondere en objectief waardeerbare redenen om geen afstand te doen
 - ☐ geen toestemming van Egyptische/Saudi-Arabische/Libanese/IJslandse autoriteiten tot het doen van afstand van die nationaliteit.
- In alle voorgaande gevallen model 2.4a HRWN (volledig ingevuld en ondertekend), (gelegaliseerde) bewijsstukken en een toelichting van betrokkene zelf meesturen**
- ☐ Hooft geen afstand te doen, want:
 - ☐ Automatisch verlies (A-land)
 - ☐ geen automatisch verlies, maar doen van afstand is niet mogelijk (C-land)
 - ☐ gehuwd met Nederlander
 - ☐ erkend als vluchteling in het land van vestiging
 - ☐ onderdaan van een door Nederland niet erkende staat
 - ☐ onderdaan van een staat die partij is bij het Tweede Protocol
 - ☐ Verklaring in verband met verlies van de Egyptische / Georgische / Libische / Mauritaanse / Oegandese / Oostenrijkse / Sri Lankaanse / Zuid-Afrikaanse nationaliteit
 - ☐ akkoord, model 2.5a HRWN volledig ingevuld en ondertekend meesturen
 - ☐ niet akkoord (toelichting geven bij punt 15)

10. Verzoeker heeft geen hoofdverblijf in het land waarvan hij onderdaan is (artikel 9 lid 1, onder c RWN)

- ☐ akkoord
- ☐ niet akkoord (toelichting geven bij punt 15)
- ☐ afwijking op grond van artikel 10 RWN (toelichting geven bij punt 15)

11. (Mede)naturalisatie minderjarigen (artikel 11 lid 6 RWN)

Let op ! Indien sprake is van meerdere minderjarigen (in verschillende leeftijdscategorieën) voor wie medenaturalisatie wordt verzocht, stuur dan voor iedere minderjarige de vereiste documenten en modellen mee.

Het kind/ de kinderen waarvoor op grond van artikel 11 lid 6 RWN om medeverlening wordt verzocht, heeft/hebben geen hoofdverblijf in het land waarvan hij/zij onderdaan is/zijn (artikel 11 lid 6 RWN)

- ☐ akkoord
- ☐ niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)
- ☐ ... minderjarige(n) tussen de 12 en 16 jaar
 - (indien gewenst) zienswijze, model 2.1a HRWN of model 2.10a HRWN meesturen
- ☐ ... minderjarige(n) van 16 jaar en ouder
 - (verplicht) instemming met verkrijging van het Nederlanderschap, model 2.1a HRWN meesturen
 - bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid:
 - ☐ akkoord, model 2.30a HRWN volledig ingevuld en ondertekend meesturen, bij verzoek ingediend o.g.v. artikel 10
 - ☐ niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)
 - ☐ niet mogelijk bewijsstuk(ken) meesturen (+ toelichting geven bij punt 15)
 - verklaring verblijf en gedrag, model 2.3a HRWN volledig ingevuld en ondertekend meesturen
 - ☐ Uittreksel(s) Justitiële documentatiedienst(en) van het/(de) land(en) waar betrokkene in de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van het naturalisatieverzoek heeft gewoond meesturen
 - openbare orde:
 - ☐ akkoord
 - ☐ niet akkoord, (zo nodig toelichting geven bij punt 15)
 - (indien gewenst) zienswijze omtrent naamsvaststelling, model 2.6a HRWN of 2.11a HRWN meesturen
 - (indien gewenst) zienswijze omtrent naamswijziging, model 2.6a HRWN of 2.11a HRWN meesturen

Zienswijzen andere ouder/ wettelijk vertegenwoordiger

- ☐ (indien gewenst) zienswijze, model 2.14a HRWN + kopie identiteitsbewijs meesturen
- ☐ (indien gewenst) zienswijze omtrent naamsvaststelling, model 2.15a HRWN meesturen
- ☐ (indien gewenst) zienswijze omtrent naamswijziging, model 2.16a HRWN meesturen

N.B. de volgende stukken meesturen voor ieder kind waarvoor om medenaturalisatie wordt verzocht

- Bewijsstukken met betrekking tot de identiteit en de nationaliteit (zie punt 2. Verificatie persoonsgegevens)
- Bewijsstukken feitelijk behoren tot het gezin van de ouder (uit deze stukken moeten de samenwoning én verzorging en opvoeding (financiële afhankelijkheid) blijken)
- Bewijsstukken familierechtelijke betrekking tussen kind/kinderen en ouder
- Vervolg stukken die voor ieder kind waarvoor om medenaturalisatie wordt verzocht mee moeten worden gestuurd**
- Bewijsstukken omtrent het gezag over kind/kinderen
- Bewijs van inschrijving in land van verblijf
- Verblifsvergunning van land van verblijf

12. Naamsvaststelling of naamswijziging (artikel 12 RWN)

- ☐ Verzoek om naamsvaststelling (onder meer als sprake is van een namenreeks of naamsketen, zie paragraaf 3 van de toelichting op artikel 12, eerste lid, RWN):
 - ☐ akkoord, model 2.6 volledig ingevuld en ondertekend meesturen.
 - ☐ niet akkoord, toelichting geven bij punt 15 en model 2.21 laten invullen en meesturen.
- ☐ Verzoek om naamswijziging (indien door verzoeker gewenst)
 - ☐ akkoord, model 2.7 volledig ingevuld en ondertekend meesturen
 - ☐ niet akkoord, toelichting geven bij punt 15 en model 2.21 laten invullen en meesturen.
 - ☐ geen verzoek, wel aan verzoeker goed uitgelegd dat naamswijziging mogelijk is en dat zij heeft aangegeven de naam van haar echtgenoot bij naturalisatie te willen behouden.

13. Betaling leges (artikel 13 RWN)

☐ akkoord

Naam	Voorletter(s)	Geboortedatum	betaald	Leges Tariefcode/tarief	Besluit Ontheffing (model 2.24a HRWN meesturen)
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐
.....			☐	/€.....	☐

☐ niet akkoord, (toelichting geven bij punt 15)

14. Advies Minister van Buitenlandse Zaken

- ☐ geen bezwaar
☐ bezwaar (toelichting geven bij punt 15), model 2.21a HRWN (verklaring geïnformeerd over negatief advies) volledig ingevuld en ondertekend meesturen

15. Toelichting (bij ruimtegebrek extra bladzijde toevoegen)

- ☐ nee
☐ ja:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
(functie en handtekening) (datum en plaats)

.....
(dienststempel)

BIJLAGE ADVIESBLAD: VRIJSTELLINGEN INBURGERING

1. Verzoeker is Molukker en valt onder de Wet betreffende positie van Molukkers van 9 september 1976
2. Nederlands diploma (uitgereikt op basis van een Nederlandse onderwijswet voor onderwijs van hoger niveau dan het basisonderwijs) en het onderwijs is in de Nederlandse taal gevolgd.
3. Diploma, uitgereikt op wettelijke basis anders dan een onderwijswet, en het onderwijs is in de Nederlandse taal gevolgd
4. Diploma Staatsexamen Nederlands als tweede taal (NT-2), programma I of II
5. Verkorte Vrijstellingstoets, zoals die tot 1 januari 2013 gold (niveau B1 behaald)
6. Tijdens leerplichtige leeftijd (tussen 5 en 16 jaar) tenminste 8 jaren in Nederland gewoond
7. Belgisch diploma met een voldoende voor het vak Nederlands + cijferlijst (beide documenten voorzien van apostille)
8. Surinaams diploma met voldoende voor het vak Nederlands + cijferlijst (beide documenten voorzien van apostille)
9. Diploma Europees baccalaureaat van de Europese school met een voldoende voor het vak Nederlands
10. Diploma van het Europees baccalaureaat van de Europese school, met Nederlands als 1e of 2e taal en een voldoende voor het vak Nederlands
11. Getuigschrift International baccalaureaat Middle Years Certificate, International General Certificate of Secondary Education of International Baccalaureaat met een voldoende voor het vak Nederlands
12. WIN-Certificaat, met bijbehorende verklaring van de school, met voldoende taalniveau (NT-2) voor alle taalonderdelen en voldoende MO niveau (t/m 31 augustus 2001 85% of hoger, vanaf 1 september 2001 80% of hoger)
13. WIN-Certificaat, met bijbehorende verklaring van de school, met voldoende taalniveau (NT-2) voor alle taalonderdelen in combinatie met:
 - a. geslaagd brief KNS; of
 - b. deel 1 van de naturalisatietoets zoals die tot 1 januari 2007 gold.
14. WIN-Certificaat, met bijbehorende verklaring van de school, met voldoende MO-niveau (t/m 31 augustus 2001 85% of hoger, vanaf 1 september 2001 80% of hoger), maar onvoldoende taalniveau (voor één of meerdere onderdelen) in combinatie met:
 - a. taalonderdelen van het inburgeringsexamen: geslaagdbrief decentraal praktijkdeel, Toets Gesproken Nederlands en Elektronisch Praktijkexamen; of
 - b. certificaat oudkomers met alle taalonderdelen op ten minste niveau 2; of
 - c. verklaring Educatie waarbij de toetsen op niveau 2 zijn gehaald vóór 1 januari 2007
15. Certificaat Oudkomers + bijbehorende ROC-verklaring met voldoende taalniveau (NT-2) voor alle taalonderdelen met:
 - a. geslaagdbrief KNS; of
 - b. WIN-certificaat met voldoende MO-niveau (zie 13); of
 - c. deel 1 van de naturalisatietoets zoals die tot 1 januari 2007 gold
16. Deel 1 van de naturalisatietoets zoals die tot 1 januari 2007 gold, in combinatie met:
 - a. DUO resultatenbrief taalonderdelen (geslaagd voor decentraal praktijkdeel, TGN en Elektronisch Praktijkexamen); of
 - b. WIN-certificaat met ten minste niveau 2 voor alle taalonderdelen (met bijbehorende ROC-verklaring); of
 - c. Certificaat Oudkomers met alle taalonderdelen op ten minste niveau 2 (met bijbehorende verklaring)
 - d. Verklaring Educatie ROC met tenminste niveau 2 voor alle taalonderdelen, gehaald voor 1 januari 2007.
17. Verklaring Educatie ROC waarbij alle taalonderdelen op ten minste niveau 2 zijn gehaald vóór 1 januari 2007 in combinatie met:
 - a. geslaagdbrief KNS; of
 - b. deel 1 van de naturalisatietoets zoals die tot 1 januari 2007 gold; of
 - c. WIN-certificaat en bijbehorende ROC-verklaring met voldoende niveau MO-gedeelte (zie 13).
18. Certificaat Nederlands als Vreemde Taal (CnaVT):
 - a. Certificaat Maatschappelijk Formeel (ERK-niveau B1, dit certificaat kende tot 2015 de benaming Certificaat Profiel Maatschappelijke Taalvaardigheid) of
 - b. Certificaat Zakelijk Professioneel (ERK-niveau B2, dit certificaat kende tot 2015 de benaming Certificaat Profiel Professionele Taalvaardigheid) of

- c. Certificaat Educatief Startbekwaam (ERK-niveau B2, dit certificaat kende tot 2015 de benaming Certificaat Profiel Taalvaardigheid Hoger Onderwijs) of
- d. Certificaat Educatief Professioneel (ERK-niveau C1, dit certificaat kende tot 2015 de benaming Certificaat Profiel Academische Taalvaardigheid) of
- e. Certificaat Maatschappelijk Informeel (ERK-niveau A2, dit certificaat kende tot 2015 de benaming Certificaat Profiel Toeristische en Informele Taalvaardigheid) of
- f. Certificaat Profiel Taalvaardigheid Praktische Beroepen (niveau A2); dit certificaat wordt sinds 2016 niet meer verstrekt)

In combinatie met:

- 1. geslaagdbrief KNS; of
 - 2. deel 1 van de naturalisatietoets zoals die tot 1 januari 2007 gold; of
 - 3. WIN-certificaat en bijbehorende ROC-verklaring met voldoende niveau MO-gedeelte (zie 13).
 - 4. het participatieverklaringstraject (alleen van toepassing op een inburgeringsplichtige naturalisatieverzoeker, van wie de inburgeringsplicht is gestart op of na 1 oktober 2017).
19. Beschikking vrijstelling/ontheffing B&W:
- a. artikel 3, eerste lid, aanhef en onder e BNT (besluit B&W op grond van artikel 5, tweede lid, WIN dat inburgeringsprogramma achterwege kan blijven vanwege reeds verworven kennis);
 - b. artikel 3, eerste lid, aanhef en onder f BNT (besluit B&W dat inburgeringsprogramma achterwege kan blijven omdat verzoeker met goed gevolg een toets bedoeld in artikel 5, vierde lid, WIN, heeft afgelegd);
 - c. artikel 3, eerste lid, aanhef en onder g BNT (besluit B&W op grond van artikel 3, derde lid, onder a WIN tot ontheffing inburgeringsplicht op medische gronden).
20. Beschikking vrijstelling/ontheffing DUO, niet ouder dan drie jaar, op grond van artikel 6, eerste lid onder a, Wet inburgering.

BIJLAGE OVERZICHT HERNUMMEREN CIRCULAIRE BUITENLAND

1. Voorwoord	Voorwoord
2. Optieverklaringen in het buitenland	1. Optieverklaringen in het buitenland
Paragraaf 1: toelichting bij artikel 6, tweede lid	
Paragraaf 1.1: wettekst artikel 6, tweede lid	Artikel 6-2
Paragraaf 1.2: algemeen	Paragraaf 1
Paragraaf 2: toelichting bij artikel 6, derde lid	
Paragraaf 2.1: wettekst artikel 6, derde lid	Artikel 6-3
Paragraaf 2.2: algemeen	Paragraaf 1. Algemeen
Paragraaf 2.3: procedure	Paragraaf 2. Procedure
Paragraaf 2.3.1: informatieverstrekking	Paragraaf 2.1. Informatieverstrekking
Paragraaf 2.3.2: afleggen van de optieverklaring	Paragraaf 2.2. Afleggen van de optieverklaring
Paragraaf 2.3.2.1: vormvereisten: afleggen in persoon	Paragraaf 2.2.1. Vormvereisten: afleggen in persoon
Paragraaf 2.3.2.1.1: meerderjarige optant	Paragraaf 2.2.1.1. Meerderjarige optant
Paragraaf 2.3.2.1.2: minderjarige optant	Paragraaf 2.2.1.2. Minderjarige optant
Paragraaf 2.3.2.1.3: kinderen van de optant	Paragraaf 2.2.1.3. Kinderen van de optant
Paragraaf 2.3.2.1.4: wettelijk vertegenwoordiger/andere ouder	Paragraaf 2.2.1.4. Wettelijk vertegenwoordiger/andere ouder
Paragraaf 2.3.2.1.5: gemachtigde	Paragraaf 2.2.1.5. Gemachtigde
Paragraaf 2.3.2.2: uitsluitend schriftelijk optieverklaring afleggen	Paragraaf 2.2.2. Uitsluitend schriftelijk optieverklaring afleggen
Paragraaf 2.3.2.3: te verstrekken gegevens	Paragraaf 2.2.3. Te verstrekken gegevens
Paragraaf 2.3.2.4: af te leggen verklaringen	Paragraaf 2.2.4. Af te leggen verklaringen
Paragraaf 2.3.2.4.1: bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (model 1.36a HRWN)	Paragraaf 2.2.4.1. Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (model 1.36a HRWN)
Paragraaf 2.3.2.4.2: waarheidsverklaring	Paragraaf 2.2.4.2. Waarheidsverklaring
Paragraaf 2.3.2.4.3: verklaring verblijf en gedrag	Paragraaf 2.2.4.3. Verklaring verblijf en gedrag
Paragraaf 2.3.2.5: (overige) over te leggen documenten	Paragraaf 2.2.5. (Overige) over te leggen documenten
Paragraaf 2.3.2.5.1: algemeen	Paragraaf 2.2.5.1. Algemeen
Paragraaf 2.3.2.5.2: buitenlands reisdocument	Paragraaf 2.2.5.2. Buitenlands reisdocument
Paragraaf 2.3.2.5.3: buitenlandse akten van de burgerlijke stand	Paragraaf 2.2.5.3. Buitenlandse akten van de burgerlijke stand
Paragraaf 2.3.2.5.4: in het verleden overgelegde buitenlandse akten	Paragraaf 2.2.5.4. In het verleden overgelegde buitenlandse akten
Paragraaf 2.3.2.5.5: verkrijging, vertaling en legalisatie van buitenlandse documenten	Paragraaf 2.2.5.5. Verrijking, vertaling en legalisatie van buitenlandse documenten
Paragraaf 2.3.2.6: bewijsnood	Paragraaf 2.2.6. Bewijsnood
Paragraaf 2.3.3: inontvangstneming optieverklaring	Paragraaf 2.3. Paragraaf 2.3 Inontvangstneming optieverklaring
Paragraaf 2.3.3.1: bevoegdheid Minister van Buitenlandse Zaken	Paragraaf 2.3.1. Bevoegdheid Minister van Buitenlandse Zaken
Paragraaf 2.3.3.2: ontvangstbevestiging	Paragraaf 2.3.2. Ontvangstbevestiging
Paragraaf 2.3.3.3: beoordeling verschuldigdheid optiegelden	Paragraaf 2.3.3. Beoordeling verschuldigdheid optiegelden
Paragraaf 2.3.3.4: beoordeling volledigheid optieverklaring/inverzuimstelling	Paragraaf 2.3.4. Beoordeling volledigheid optieverklaring/inverzuimstelling

Paragraaf 2.3.4: voorbereiding van de beslissing	Paragraaf 2.4. Voorbereiding van de beslissing
Paragraaf 2.3.4.1: toetsing juistheid verstrekte gegevens	Paragraaf 2.4.1. Toetsing juistheid verstrekte gegevens
Paragraaf 2.3.4.2: beoordeling of aan de (overige) voorwaarden wordt voldaan	Paragraaf 2.4.2. Beoordeling of aan de (overige) voorwaarden wordt voldaan
Paragraaf 2.3.4.2.1: bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (bij optieverklaringen afgelegd op of ná 1 maart 2009)	Paragraaf 2.4.2.1. Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (bij optieverklaringen afgelegd op of ná 1 maart 2009)
Paragraaf 2.3.4.2.2: geen gevaar voor de openbare orde, etc.	Paragraaf 2.4.2.2. Geen gevaar voor de openbare orde, etc.
Paragraaf 2.3.4.2.3: naamsvaststelling en naamskeuze bij optie	Paragraaf 2.4.2.3. Naamsvaststelling en naamskeuze bij optie
Paragraaf 2.3.4.2.4: onderzoek naar zienswijze kind/wettelijk vertegenwoordiger/(andere) ouder	Paragraaf 2.4.2.4. Onderzoek naar zienswijze kind/wettelijk vertegenwoordiger/(andere) ouder
Paragraaf 2.3.4.2.5: adviesprocedure bij optieverklaring op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder p, RWN	Paragraaf 2.4.2.5. Adviesprocedure bij optieverklaring op grond van artikel 6, eerste lid, aanhef en onder p, RWN
Paragraaf 2.3.5: bevestiging	Paragraaf 2.5. Bevestiging
Paragraaf 2.3.6: administratieve verwerking van de bevestiging	Paragraaf 2.6. Administratieve verwerking van de bevestiging
Paragraaf 2.3.7: archivering	Paragraaf 2.7. Archivering
Paragraaf 2.3.8: weigering bevestiging	Paragraaf 2.8. Weigering bevestiging
Paragraaf 2.3.8.1: weigering bevestiging verklaring van de optant	Paragraaf 2.8.1. Weigering bevestiging verklaring van de optant
Paragraaf 2.3.8.2: bevestiging ten aanzien van de ouder/weigering bevestiging medeverkrijging	Paragraaf 2.8.2. Bevestiging ten aanzien van de ouder/weigering bevestiging medeverkrijging
Paragraaf 2.3.9: bezwaar	Paragraaf 2.9. Bezwaar
Paragraaf 2.3.9.1: de Minister van Buitenlandse Zaken beslist	Paragraaf 2.9.1. De Minister van Buitenlandse Zaken beslist
Paragraaf 2.3.9.2: afhandeling van de beslissing	Paragraaf 2.9.2. Afhandeling van de beslissing
Paragraaf 2.3.9.2.1: bezwaarschrift gegrond	Paragraaf 2.9.2.1. Bezwaarschrift gegrond
Paragraaf 2.3.9.2.2: bezwaarschrift tegen weigering medeverkrijging Nederlandschap door kind gegrond	Paragraaf 2.9.2.2. Bezwaarschrift tegen weigering medeverkrijging Nederlandschap door kind gegrond
Paragraaf 2.3.9.2.3: bezwaarschrift niet-ontvankelijk of ongegrond	Paragraaf 2.9.2.3. Bezwaarschrift niet-ontvankelijk of ongegrond
Paragraaf 2.3.10: (hoger) beroep	Paragraaf 2.10. (hoger) beroep
Paragraaf 2.3.11: verhuizing van de optant tijdens de procedure	Paragraaf 2.11. Verhuizing van de optant tijdens de procedure
Paragraaf 2.3.12: naturalisatieceremonie	Paragraaf 2.12. Naturalisatieceremonie
Paragraaf 2.3.12.1: algemeen	Nieuw
Paragraaf 2.3.12.2: de oproeping	Paragraaf 2.12.1. De oproeping
Paragraaf 2.3.12.3: de uitreiking/naturalisatieceremonie	Paragraaf 2.12.2. De uitreiking/naturalisatieceremonie
Paragraaf 2.3.12.4: andere wijze van bekendmaking dan uitreiking en de termijn (artikel 5, vijfde lid, RVVN)	Paragraaf 2.12.3. Andere wijze van bekendmaking dan uitreiking en de termijn (artikel 5, vijfde lid, RVVN)
Paragraaf 2.3.12.5: afleggen verklaring van verbondenheid	Paragraaf 2.12.4. Afleggen verklaring van verbondenheid
Paragraaf 2.3.12.6: zwaarwegende redenen (artikel 60a, zesde lid BVVN) en niet (mondeling) afleggen verklaring van verbondenheid	Paragraaf 2.12.5. Zwaarwegende redenen (artikel 60a, zesde lid BVVN) en niet (mondeling) afleggen verklaring van verbondenheid
Paragraaf 2.3.12.6.1: zwaarwegende redenen om niet op een naturalisatieceremonie te verschijnen	Paragraaf 2.12.5.1. Zwaarwegende redenen om niet op een naturalisatieceremonie te verschijnen
Paragraaf 2.3.12.6.2: mondeling afleggen verklaring van verbondenheid en uitzonderingen	Paragraaf 2.12.5.2. Mondeling afleggen verklaring van verbondenheid en uitzonderingen

Paragraaf 2.3.12.6: procedurele aspecten na uitreiking	Paragraaf 2.12.6. Procedurele aspecten na uitreiking
3. Naturalisatie vanuit het buitenland	2. Naturalisatie vanuit het buitenland
Paragraaf 1: toelichting bij artikel 7	Nieuw
Paragraaf 1.1: wettekst artikel 7	Artikel 7
Paragraaf 2: toelichting bij artikel 7, eerste lid	7-1. Toelichting ad artikel 7, eerste lid
Paragraaf 2.1: toelichting algemeen	7-1-1. Toelichting algemeen
Paragraaf 2.2: toelichting nadere regelgeving in het BVVN	7-1-2. Toelichting nadere regelgeving in het BVVN
Paragraaf 2.3: procedure naturalisatie	7-1-3. Procedure naturalisatie
Paragraaf 2.3.1: voorlichtingsfase	Paragraaf 3.1. Voorlichtingsfase
Paragraaf 2.3.2: indiening verzoek om naturalisatie	Paragraaf 3.2. Indiening verzoek om naturalisatie
Paragraaf 2.3.2.1: meerderjarige verzoeker (artikel 8, tweede lid, artikel 10 en artikel 11, vijfde lid RWN)	Paragraaf 3.2.1. Meerderjarige verzoeker (artikel 8, tweede lid, artikel 10 en artikel 11, vijfde lid RWN)
Paragraaf 2.3.2.2: medeverlening (artikel 11, eerste lid, RWN)	Paragraaf 3.2.2. Medeverlening (artikel 11, eerste lid, RWN)
Paragraaf 2.3.2.3: wettelijk vertegenwoordiger/(andere) ouder	Paragraaf 3.2.3. Wettelijk vertegenwoordiger/(andere) ouder
Paragraaf 2.3.2.4: gemachtigde	Paragraaf 3.2.4. Gemachtigde
Paragraaf 2.3.2.5: uitsluitend schriftelijk verzoek	Paragraaf 3.2.5. Uitsluitend schriftelijk verzoek
Paragraaf 2.3.3: te verstrekken gegevens	Paragraaf 3.3. Te verstrekken gegevens
Paragraaf 2.3.4: af te leggen verklaringen	Paragraaf 3.4. Af te leggen verklaringen
Paragraaf 2.3.4.1: bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (model 2.30a HRWN)	Paragraaf 3.4.1. Bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (model 2.30a HRWN)
Paragraaf 2.3.4.2: waarheidsverklaring	Paragraaf 3.4.2. Waarheidsverklaring
Paragraaf 2.3.4.3: verklaring verblijf gedrag	Paragraaf 3.4.3. Verklaring verblijf gedrag
Paragraaf 2.3.4.4: bereidheidsverklaring afstand	Paragraaf 3.4.4. Bereidheidsverklaring afstand
Paragraaf 2.3.5: over te leggen documenten	Paragraaf 3.5. Over te leggen documenten
Paragraaf 2.3.5.1: algemeen	Paragraaf 3.5.1. Algemeen
Paragraaf 2.3.5.2: buitenlands reisdocument	Paragraaf 3.5.2. Buitenlands reisdocument
Paragraaf 2.3.5.3: buitenlandse akten (van de burgerlijke stand)	Paragraaf 3.5.3. Buitenlandse akten (van de burgerlijke stand)
Paragraaf 2.3.5.4: in het verleden overgelegde buitenlandse akten	Paragraaf 3.5.4. In het verleden overgelegde buitenlandse akten
Paragraaf 2.3.5.5: verkrijging, vertaling en legalisatie van buitenlandse documenten	Paragraaf 3.5.5. Verrijking, vertaling en legalisatie van buitenlandse documenten
Paragraaf 2.3.5.6: bewijsnood	Paragraaf 3.5.6. Bewijsnood
Paragraaf 2.3.6: inontvangstneming verzoek	Paragraaf 3.6. Inontvangstneming verzoek
Paragraaf 2.3.6.1: bevoegdheid Minister van Buitenlandse Zaken	Paragraaf 3.6.1. Bevoegdheid Minister van Buitenlandse Zaken
Paragraaf 2.3.7: beoordeling volledigheid van het verzoek	Paragraaf 3.7. Beoordeling volledigheid van het verzoek
Paragraaf 2.3.7.1: beoordeling bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (bij verzoeken om naturalisatie ingediend op of ná 1 maart 2009)	Paragraaf 3.7.1. Beoordeling bereidverklaring afleggen verklaring van verbondenheid (bij verzoeken om naturalisatie ingediend op of ná 1 maart 2009)
Paragraaf 2.3.7.2: beoordeling verschuldigdheid naturalisatiegelden	Paragraaf 3.7.2. Beoordeling verschuldigdheid naturalisatiegelden
Paragraaf 2.3.7.3: beoordeling verplichting afleggen inburgeringsexamen	Paragraaf 3.7.3. Beoordeling verplichting afleggen inburgeringsexamen

Paragraaf 2.3.7.4: buitenbehandelingstelling	Paragraaf 3.7.4. Buitenbehandelingstelling
Paragraaf 2.3.8: voorbereiding advies	Paragraaf 3.8. Voorbereiding advies
Paragraaf 2.3.8.1: onderzoek juistheid verstrekte persoonsgegevens	Paragraaf 3.8.1. Onderzoek juistheid verstrekte persoonsgegevens
Paragraaf 2.3.8.2: toetsing voorwaarden (mede)naturalisatie/naamsvaststelling en naamswijziging	Paragraaf 3.8.2. Toetsing voorwaarden (mede)naturalisatie/naamsvaststelling en naamswijziging
Paragraaf 2.3.8.3: verhuizing tijdens de adviesfase	Paragraaf 3.8.3. Verhuizing tijdens de adviesfase
Paragraaf 2.3.9: uitbrengen advies	Paragraaf 3.9. Uitbrengen advies
Paragraaf 2.3.10: beslissing op het verzoek	Paragraaf 3.10. Beslissing op het verzoek
Paragraaf 2.3.11: bezwaar	Paragraaf 3.11. Bezwaar
Paragraaf 2.3.12: (hoger) beroep	Paragraaf 3.12. (hoger) beroep
Paragraaf 2.3.13: naturalisatieceremonie	Paragraaf 3.13. Naturalisatieceremonie
Paragraaf 2.3.13.1: algemeen	
Paragraaf 2.3.13.2: de oproeping	Paragraaf 3.13.1. De oproeping
Paragraaf 2.3.13.3: de uitreiking/naturalisatieceremonie	Paragraaf 3.13.2. De uitreiking/naturalisatieceremonie
Paragraaf 2.3.13.4: andere wijze van bekendmaking dan uitreiking en de termijn (artikel 5, vijfde lid, RVVN)	Paragraaf 3.13.3. Andere wijze van bekendmaking dan uitreiking en de termijn (artikel 5, vijfde lid, RVVN)
Paragraaf 2.3.13.5: afleggen verklaring van verbondenheid	Paragraaf 3.13.4. Afleggen verklaring van verbondenheid
Paragraaf 2.3.13.6: zwaarwegende redenen (artikel 60b, zesde lid BVVN) en niet (mondeling) afleggen verklaring van verbondenheid	Paragraaf 3.13.5. Zwaarwegende redenen (artikel 60b, zesde lid BVVN) en niet (mondeling) afleggen verklaring van verbondenheid
Paragraaf 2.3.13.6.1: zwaarwegende redenen om niet op een naturalisatieceremonie te verschijnen	Paragraaf 3.13.5.1. Zwaarwegende redenen om niet op een naturalisatieceremonie te verschijnen
Paragraaf 2.3.13.6.2: mondeling afleggen verklaring van verbondenheid en uitzonderingen	Paragraaf 3.13.5.2. Mondeling afleggen verklaring van verbondenheid en uitzonderingen
Paragraaf 2.3.13.7: procedurele aspecten na uitreiking	Paragraaf 3.13.6. Procedurele aspecten na uitreiking
Paragraaf 3: toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b/c/d en artikel 8, tweede lid	
Paragraaf 3.1: wettekst artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b/c/d en artikel 8, tweede lid	Artikel 8.1.b. jo. c. jo. d. jo. e. jo. lid 2
Paragraaf 3.2: toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b en toelichting bij artikel 8, tweede lid	8.1.b. jo. lid 2 toelichting ad artikel 8.1.b jo. lid 2
Paragraaf 3.2.1: fictieve toets bij buiten het Koninkrijk ingediende verzoeken	Paragraaf 1. Fictieve toets bij buiten het Koninkrijk ingediende verzoeken (artikel 8.1.b jo. lid 2, paragraaf 3.8)
Paragraaf 3.3: toelichting bij artikel 8, eerste lid, aanhef en onder d (procedure inburgeringsexamen en (gedeeltelijke) vrijstellingen)	Paragraaf 2. Toelichting bij procedure inburgeringsexamen en (gedeeltelijke) vrijstellingen (artikel 8.1.d)
Paragraaf 3.3.1: algemeen	
Paragraaf 3.3.2: voorlichtingsfase	Paragraaf 2.1. Voorlichtingsfase (paragraaf 2.1.1)
Paragraaf 3.3.3: vrijstelling van het examen	Paragraaf 2.2. Vrijstelling van het examen (paragraaf 2.2)
Paragraaf 3.3.4: belemmering	Paragraaf 2.3. Belemmering
Paragraaf 3.4: toelichting bij artikel 8., tweede lid (drie jaar onafgebroken huwelijk (geregistreerd partnerschap) en samenwoning met een Nederlander) (artikel 8.2, paragraaf 1.2)	Paragraaf 3. Drie jaar onafgebroken huwelijk (geregistreerd partnerschap) en samenwoning met een Nederlander (artikel 8.2, paragraaf 1.2)
Paragraaf 4: toelichting bij artikel 11, tweede, derde en zesde lid	
Paragraaf 4.1 wettekst artikel 11, tweede, derde en zesde lid	Artikel 11-2. jo. lid 3 jo. lid 6

Paragraaf 4.2: toelichting bij artikel 11, derde lid (toelichting openbare orde)	Paragraaf 1.1. Toelichting Openbare orde (Toelichting ad artikel 11, derde lid)
Paragraaf 4.3: toelichting bij artikel 11, zesde lid (toelichting 'geen vereiste van toelating en hoofdverblijf')	Paragraaf 1.2. Toelichting Geen vereiste van toelating en hoofdverblijf (Toelichting ad artikel 11, zesde lid)

TOELICHTING

A, B

De HRWN-NL en de Circulaire voor optie- en naturalisatieverzoeken in het buitenland zijn hernummerd.

De reden voor deze wijziging is dat de IND – de eigenaar van deze regelingen – met een nieuw digitaal beheersysteem deze regelingen zal gaan bijhouden. Met deze beheertool kan een deel van het proces rondom beleidswijzigingen geautomatiseerd worden. Daarvoor is echter een duidelijke opbouw en structuur van de regelingen noodzakelijk. Dat is met deze wijziging beoogd. Er hebben verder geen inhoudelijke wijzigingen in de regelingen plaatsgevonden.

Deze circulaire kent een eigen hoofdstuk per artikel uit de RWN, die relevant zijn voor deze circulaire. Er is voor gekozen om bij de 'hoofdstukken' de verdeling van de bestaande artikelen aan te houden. Elk hoofdstuk start verder met een paragraaf 'wettekst'. De tekst daaronder is een parafrasering van de overeenkomstige tekst van het artikel in de RWN. Bovendien zijn in die paragraaf zo nodig verwijzingen opgenomen en eventueel overgangsrecht. Deze paragrafen 'wettekst' komen ook terug in de tekst bij de toelichtingen op (sub)leden van artikelen uit de RWN.

Daarnaast zijn de interne verwijzingen in beide regelingen aangepast naar de nieuwe opbouw en structuur.

Verder is in model 2.22a van de Circulaire voor optie- en naturalisatieverzoeken in het buitenland een interne verwijzing naar de nieuwe hernummering aangepast.

De overige modellen zijn niet in opgenomen in dit WBN, omdat daar geen wijzigingen in zijn doorgevoerd. Ze blijven wel deel uitmaken van deze Circulaire voor optie- en naturalisatieverzoeken in het buitenland.

Als bijlage bij deze toelichting is tot slot een overzicht opgenomen met de nieuwe namen van de hoofdstukken en paragrafen en de corresponderende oude hoofdstukken en paragrafen.

*De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
namens deze,
R. Maas
directeur-generaal Immigratie- en Naturalisatiedienst*